

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENÎYA RİZGARÎYA NETEWA KURDİSTAN

Sayı 46 / 15 Ocak 1988 / 2.50 DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın "Ekim Konuşmaları - 1987" adlı değerlendirmelerinden:

YURTSEVERLİK VE SANAT ÜZERİNE

"... Devrim, sanatı mümkün kılar veya ona ortamı, çerçeveyi açar. Sanat da, devrimi biraz daha güzelleştirir, inceltir. Daha iyi benimsenmesini, özümsenmesini, özellikle de milyonlara aktarılmasını imkan dahiline sokar..."

Uzun zamandır yurtdışında bulunuyorum. Benden daha da uzun süre dışarda kalanlar da var. Sosyalist ülkelerde dahi, güçlü bir vatan sevgisine dayanmayan bir kişi, bence kendini kaybetmiş bir tiptir. Vatanı dışında çok rahat bir yerde olup yaşam bulması bir yurtsever için hiçbir değeri yoktur. Vatanını kaybeden, bir toprak parçası üzerinde özgür yaşamayı elinden kaçıran kişi, hiçbir ekonomik, kültürel, sanatsal, sosyal, siyasal ve ulusal gelişme imkanını bulamaz. Belki bir Yahudi, günümüzde de bir Ermeni ve Filistin toplulukları gibi bol olanaklarla yaşanabilir ama, bin yıllık mülteci yaşamı eğer sağlam bir toprak parçasına kavuşmamışsa, acıları dinmez. Çok gariban ve hep problemli yaşanır.

Bizde yurtseverlik yeni yeni gelişiyor. TC'nin üzerimizde gerçekleştirdiği vatanseverlik, Türkiye tutkusudur ve sevgisidir. Türkiye sevgisi ve yurtseverliğinin, Türkiye halkı için bir değeri olabilir. Biz de buna saygıyla bakabiliriz. Ama eğer Türkiye yurtseverliği eşittir Kürdistan yurtseverliği deniliyorsa; biz bunda müthiş bir yabancılık ve vatansızlık, dolayısıyla her türlü değerlerden kopuşu görürüz. Hepimizde gelişen şey budur. Türkiye tutkusuyla o kadar koşullandırılmışız ki, dilde, kültürde, siyasette, kısaca ulusal değerlerde hep orayla çağrışım yaparız. Ve onu anlamaya, duymaya, coşmaya yüz tutarız. Bunu önleyebilir miyiz birden; yok. Çünkü, bu çok uzun bir dönemden bu yana ve büyük baskılar so-

Devamı 14. sayfada

Halkımızın Tarihinde Bir Zafer Yılını Daha Geride Bıraktık

- *Nusaybin'de 2 Ajan Öğretmen Ölümle Cezalandırıldı*
- *Metrelerce Kara Rağmen Dersim'de Devrimci Eylemler Devam Ediyor*

Halkımız, tarihinin şanlı bir dönemini daha geride bıraktı. 1987 yılı Kürdistan halkı açısından bir zafer, sömürgeci düşman açısından ise tam bir çöküş yılı oldu. 1987 yılında meydana gelen gelişmelerle Kürdistan halkı faşist-sömürgeci düşmana karşı savaşmakta kararlı olduğunu bir kez daha gösterdi. Daha önceki yıllar zafere biraz daha yaklaşan Kürdistan halkı bu yıl içerisinde özgürlük yürüyüşünü daha da ilerletti. Bağımsızlık ve özgürlük savaşını geliştirmekte ve zafere götürmekte kararlı olduğunu ortaya koydu.

1987 yılının ilk ayından bu yılın son gününe kadar gelişen ulusal kurtuluş eylemleri düş-

Devamı 3. sayfada

ERNK Önderlikli Yurtsever Halkımızın Direnişi Avrupa'da da Faşist Türk Devleti ve Destekçilerinin Komplolarını Boşa Çıkarıyor

- *PKK Avrupa Temsilciliği bir bildiri ile Türk devletinin komplolarını teşhir etti.*
- *ERNK Avrupa Temsilciliği Fransa, Batı Almanya, Belçika ve İsveç'te basın toplantıları düzenledi.*
- *Kürdistanlı yurtseverler Batı Almanya, Yunanistan ve Hollanda'da Fransız Konsolosluklarını işgal etti. Fransa'da bir dizi kuruluş işgal edildi.*

Terörist ve Komplocu Kim?

TC'nin Komplo Zincirinin Son Bir Örneği...

4 Ocak gecesi Paris'in Eyfel kulesine yakın Seine nehrine giden ıssız bir sokağında Alman Büyükelçiliği 'Konsolosluk ve Adli İşler' bölümü görevlilerinden **Siegfried Wielspütz (31)** yakın mesafeden kalbine sıkılan kurşunlarla öldürüldü. Öldürülen diplomat, önce bir arkadaşıyla geç saatlere kadar Paris'in en lüks semti Champs-Elisées Chanzelize'de bir lokantada eğleniyor. Evlerine gitmek üzere ayrılıyorlar. Bilinmeyen bir şekilde, hem de bir diplomat için sakıncalı bir şekilde, yalnız başına (?), yine sakıncalı bir saatte, öldürüldüğü sokağa gidiyor. Ölmeden önce, üzerine gelenlere, vurulduğunu söyleyebiliyor.

Buraya kadar olanlar bizi ilgilendirmiyor. Emperyalist bir ülkenin bir diplomatı için pek çok öldürülme nedenleri olabilir. Nitekim yapılan çeşitli yorumlardan biri, diplomatın ölümüne neden olabilecek kadar bir özel yaşama sahip olduğu, bir diğeri de, diplomatın bir başka ülkenin ajanı olabileceği oldu.

Diplomatın öldürülmesinde bizi ilgilendiren yana gelince...

Diplomatın cebinde, Alman devletinden, elkoyduğu 700.000 DM'yi talep eden ERNK imzalı bir bildiri bulunduğu ileri sürülüyor. Bunun planlı bir şekilde açıklanmasından hemen sonra, Londra'-

Devamı 7. sayfada

Yunanistan Halkı Kürdistan Ulusal Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesine Büyük Sempati Duyuyor

ERNK'Yİ DESTEKLEME KAMPANYASI

Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi ve onun öncü güçleri PKK, ERNK, ARGK'nin, eylemliliği ile en çok etkilenen alanlardan biri de Yunanistan'dır. Bunun tarihsel ve güncel, kendisinden ve uluslararası durumdan kaynaklanan birçok nedeni var. Denilebilir ki, eski tarihlerden başlayarak, bu iki ülke ve halkların kaderi, çok yakın bağlarla ve adeta içiçe örülerek bu güne gelinmiştir.

Yunanistan halkı, Kürdistan halkının yükselen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine büyük sempati duyuyor. Örgütlü ve savaşan bir güç, siyasal bir otorite olarak TC'yi içerde ve uluslararası alanda giderek daha etkin bir biçimde sarsmasına biraz hayret, biraz gıpta ve daha çok da umut ve ilgiyle izliyor. Maddi ve

Devamı 9. sayfada

Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinin Sesi Berxwedan 1988 Yılına Daha Güçlü Giriyor

Berxwedan'ın çıkışını zorunlu kılan etmenler, Kürdistan'daki devrim sancıları, PKK önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş mücadelemizin yol açtığı gelişmeler ve ortaya çıkan yurtsever kitlelerin bilinçlenme, örgütlenme ve mücadele sorunları oldu. Bölgesel konumu, içerdiği çelişkilerin karakteri, bu çelişkilerin olgunluğu ve yürütülen mücadelenin ulusal-devrimci karakteri Kürdistan'ı Ortadoğu'nun devrim anahtarı durumuna getirmiştir.

Ülkemizin parçalanmış konumu, üzerindeki katlı sömürgeci baskı ve Kürdistan işbirlikçi güçlerinin tahribatıyla mücadele ve bunları aşmak, devrimci bir öncü ile örgütlenmeyi; siyasal, askeri, kültürel, sosyal, ekonomik vd. her alanda mücadeleyi gerektirir. Ulus, bu mücadele içinde kendini yenileyecek, yeniden doğuşu gerçekleştirecektir.

PKK, sömürgeci Türk faşizminin imha saldırılarını, Türkiye ve Kürdistan refor-

Devamı 2. sayfada

DİYARBAKIR ZİNDAN DİRENİŞÇİLERİNDEN MESAJ VAR:

"Dağlardaki Mücadeleyi Daha da Yükseltin!"

"Bizler tek kişi de kalsak direneceğiz. Ölüm bizim için gam değil. Dışarıdaki yoldaşlardan tek bir isteğimiz var; o da dağlardaki mücadelenin daha da yükseltilmesi."

Yazısı 12. sayfada

Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinin Sesi Berxwedan 1988 Yılına Daha Güçlü Giriyor

Baştarafı 1. sayfada

mist-tasfiyeci güçlerinin komplo ve saldırılarını aşarak zindanlarda tarihsel direnişleri yarattı, ulusal kurtuluş mücadelesini 1984 Ağustos siyasal, askeri, örgütsel atılımına vardırdı. Bu gelişmeler ulusal kurtuluşçu kitle örgütlenmesi ve mücadelesi olan Ulusal Kurtuluş Cephesinin örgütsel koşullarını yarattı.

Berxwedan, yaratılan bu soylu gelişmeler ışığında ulusal kurtuluşçu kitlelerin bilinçlenme, örgütlenme ve mücadele sesi olma amacıyla yayına başladı. Temel aldığı ilkeler, **Halkımızın ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisi** ilkeleri oldu.

Berxwedan, bu ilkeler doğrultusunda dünyanın her tarafına dağıtılan Kürdistan yurtsever kitleleriyle bağ kurma ve onların mücadele sesi olmayı hedefledi. Kitlelerin ulusal kurtuluşçu eğitimi, Türk sömürgeci faşizminin ve ardındaki güçlerle işbirlikçilerinin teşhirinde, ulusal kurtuluşçu örgütlenme ve mücadele sorunlarının çözümü ile ulusal-devrimci kültürümüzün özgürlük mücadelemizin bir parçası olarak ilerletilmesi çalışmalarında bir kılavuz olma rolünü üstlendi.

Berxwedan, tümüyle yurtsever kitlelerin olanak ve desteklerine dayanmayı ilke almış ve bu temelde aldığı güçle başarılı üç yıl geçirmiş, bu üç yıl boyunca yurtsever okuyucularla en sıkı bağı kurmayı hedeflemiş, onların sesi olmuş, eleştirilerini gelişmesine yön veren öge olarak almıştır. Bu güçle **Berxwedan**, dünyanın çeşitli odaklarına dağıtılan yurtsever kitlelere ulaşmayı becermiş, onbin kadar tiraja ulaşmıştır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ortaya çıkardığı siyasal gerçekler **Berxwedan**'a yeni görevler yüklemiş, Eylül 1987 ile **Berxwedan** 15 günde bir çıkmaya başlamıştır. Bu yenilik sadece gazete süresinin kısaltılması ile sınırlı kalmamış; haber, yorum, provokasyonların boşa çıkarılması, dünyadaki siyasal gelişmelerin izlenmesi, teşhirleri, yurtseverlerle diyalog, kültürel çalışma, dağıtım ağı vb. konularda da önemli bir gelişme içinde olunmuştur.

Çoğu Türkiye ve Kürdistan reformist ve sol basını 1988'e girerken ya dar bir çevre ile sınırlı, ilişkisiz bir aydın organına dönüşmüş, ya da yayınına son vermek durumunda kalırken; **Berxwedan**, içerik, tiraj, etkinlik ve yaygınlığını güçlendirmenin onurunu taşımaktadır.

Berxwedan'ın gelişme çizgisi nettir. Fakat halen önemli sorunlarımız ve yetersizliklerimiz de bulunmaktadır. Bunların başlıcaları; ulusal kurtuluş gelişmelerinin yurtsever kitlelere en kısa sürede aktarılması, teşhirler, yurtseverlerle bağ ve dağıtım sorunlarıdır. Bu sorunlar, örgütsel olanaklarımızın ve okuyucu kitlemizin imkanlarının yetersiz değerlendirilememesinden kaynaklanmaktadır.

1988'e girerken, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin gelişim doğrultusuna uygunluk ve okuyucularımızın eleştirileri ölçüt alınarak, var olan eksiklikleri de en aza indirgenmesi hedeflenerek **Berxwedan**, kendisini her alanda daha da güçlendirecektir.

Berxwedan, 1988 programının çerçevesini şöyle belirlemiştir:

— Ulusal kurtuluş mücadelemizin siyasal, askeri ve örgütsel haberleri,

— Faşist Türk sömürgeciliğinin plan ve uygulamaları ile çıkmazının haber, araştırma ve değerlendirmelerle teşhiri,

— Ulusal Kurtuluş Cephesinin örgütlenme ve mücadele sorunlarının pratik veriler ışığında değerlendirilmesi,

— Kitle eğitim sayfası; mücadele deneylerimizin yanısıra dünya devrim deneyleri incelenecektir,

— Araştırmalar; ülke tarihimiz, direnmeler, Türk sömürgeciliği, Türkiye sosyal-şovenizmi, milliyetçilik, emperyalizmin ülkemiz ve mücadelemize yönelik komploları vb. konuları kapsayacaktır,

— Kültür sayfası; ulusal-devrimci kültürümüz güncel ile tarih birleştirilerek incelenecektir,

— Dünya basını, Türkiye basınında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi izlenecek, yurtseverlere aktarılacaktır,

— Dış haberler, önem sırasına göre izlenerek aktarılacaktır,

— Teşhir sayfası; Kürt işbirlikçi-reformist güçler, Türkiye sosyal-şoven güçleri vd.'lerinin ideolojik, politik teşhirleri yoğunlaştırılacaktır,

— Ulusal kurtuluş mücadelemizin ittifak anlayışı doğrultusunda başta Türkiye emekçilerinin olmak üzere bölge ve dünya devrim mücadeleleri, haber ve değerlendirmelerine geniş yer verilecektir,

— Kahramanlık sayfası; Kürdistan ulusal kurtuluş şehitlerinin anılarına ve manevi öncülüklerine bağlılığın gereği olarak mücadeleleri incelenecektir,

— Adım adım ülkemiz, yaşam, direniş ve kültürel özellikleri ile tanıtıcı bölüm başlatılacaktır,

— Yurtsever ve dayanışmacı güçlerin yazı ve değerlendirmeleri yine **Berxwedan'**da temel bir yer işgal edecektir.

Tüm yurtsever kitlemizden, devrimci, demokrat dayanışmacı güçlerden değerlendirme (makale, mektup, şiir, resim, karikatür, araştırma, kültür yazıları, siyasal-örgütsel eleştiriler, belge, röportaj), haber, dağıtım, abone sistemini geliştirme ve eleştirileriyle Berxwedan'ın çalışmalarına katılmalarını ve bu yönlü çalışmalarını daha da ilerletmelerini bekliyoruz.

1988 yılının halkımız için zafer haberleri ile dolu olacağı inancını taşıyoruz.

Berxwedan
Yazı Kurulu

Zindanlardaki Baskı ve İşkence Sürekli Artıyor

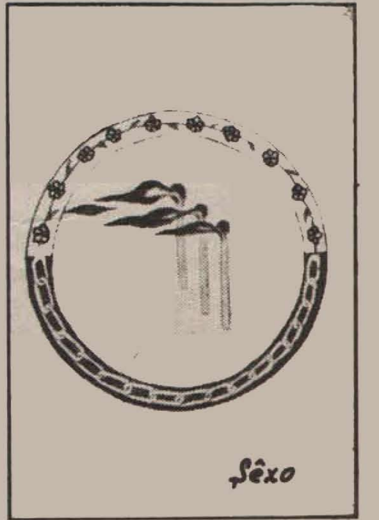
Faşist-sömürgeci rejimin zindanlardaki savaş esirleri üzerinde uyguladığı baskı ve işkence son dönemde giderek artmaktadır. Sekiz yıldır sistemli olarak devrimci tutukluları imha etmeyi amaçlayan işkence uygulamaları her geçen gün yoğunlaştırılmaktadır. Ağırlaşan kış ortamında savaş esirleri üzerindeki maddi ve manevi işkenceye bir de dondurucu soğuklar eklenmektedir. Çok sayıda cezaevinde ısıtıcı araçlar bulunmadığı gibi, cezaevlerine parka, battaniye gibi ısıtıcı eşyalar da kabul edilmemektedir. Yılbaşı nedeniyle açık görüş birçok cezaevinde engellenmiştir. İşkenceye karşı olma konusunda uluslararası taahhütlere imza atmasına rağmen faşist-sömürgeci rejimin başta Eskişehir, Diyarbakır olmak üzere çok sayıdaki cezaevinde yaptığı işkence uygulamaları eskiyi de geride bırakacak tarzda artmakta, savaş esirleri sürekli olarak zindandan zindana sürgün edilmektedirler. Bütün bunlar rejimin bakanının işkenceyi savunan tutumunun uygulanması, atılan imzaların ise yalanlanması, bir sahtekarlık örneği olarak ortaya çıkması olmaktadır.

1988'e girerken zindan direnişçilerinin öncüsü durumunda olan Diyarbakır'daki savaş esirleri üzerinde faşist-sömürgeci rejimin yeni tertipler geliştirmekte olduğu gözlenmektedir. İçlerinde Muzaffer Ayata, Celalettin Delibaş gibi önder direnişçilerin de bulunduğu üç savaş esirinin Eskişehir, on savaş esirinin ise Aydın cezaevlerine sürüldüğü bildirilmektedir. Yedi yıldır uyguladığı her türlü vahşete rağmen direnişi kıramayan faşist-sömürgeci rejim, şimdi de sürgün yöntemiyle sonuç alabileceğini sanmaktadır.

Bilindiği gibi, Eskişehir zindanı direniş önderlerinin imha edilmesi amacıyla özel olarak hazırlanmış bir katliam yeridir. Özellikle PKK kadro ve savaşçıları parça parça bu katliam ocağında toplanmaya çalışılmaktadır. 1987 yazında Adana'da tutulan savaş esirleri buraya nakledilmişler ve en vahşi imha uygulamalarına tabi tutulmuşlardır. Eskişehir zindanındaki savaş esirleri, 1987 boyunca binlerce tutuklunun katıldığı ve aylarca süren direnişin başlatıcısı ve öncüsü olmuşlardır. Ve Eskişehir zindanındaki direniş bugüne kadar kesintisiz devam etmiş, tek tip elbise bugüne kadar giyilmemiştir. Altı ayı aşkın süredir on'dan fazla tutuklu görüşe çıkarılmamakta, durumları hakkında bilgi alınamamaktadır.

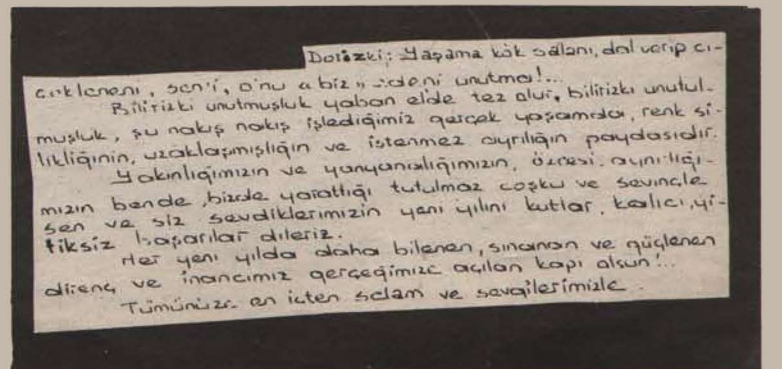
Bu uygulamalara karşı tutuklu yakınlarının ve ilerici çevrelerin savaş esirlerini destekleyen bir dizi eylemi gerçekleşmiştir. Son olarak onlarca tutuklu yakını 14 Ocak günü meclise yürümüş, artırılan işkence uygulamalarını ve görüş yasağını protesto etmiştir. 15 Ocak günü ise Kızılay'da İnsan Hakları Derneği ile tutuklu yakınları geniş bir protesto toplantısı düzenlemiştir.

Zindanlarda artan baskı ve işkence uygulamalarına karşı büyüyen huzursuzluğun her an geniş çaplı direniş eylemlerine dönüşebileceği, zindanların savaş esirlerinin direnişleriyle çalkanacağı ifade edilmektedir. Bu koşullarda başka bir durumun olamayacağı da zaten açıktır. Bütün ilerici, yurtsever insanlar, faşist-sömürgeci rejime karşı savaş esirlerinin direnişiyle dayanışma içinde olmalı, insanlığın onuru haline gelmiş olan bu direnişleri her bakımdan ve hakkıyla desteklemeye hazırlanmalıdır.

Diyarbakır Askeri Cezaevi, 35. Koğuş
***Soldan sağa, ayaktakiler:** Fuat Kav, Hüsnü Altun, Şamil Batmaz, Ali Aksoy, Faruk Altun*
***Oturanlar:** Beşir Göze, Mustafa Karasu, Hamili Yıldırım, Mustafa Gezgör*

Dorizki: Yaşama kök salanı, dal verip çı-
çeklenenı, sen'i, o'nu «biz»-ideni unutma!..
Bilirizki unutmuşluk yaban elde tez olur, bilirizki unutul-
muşluk, şu nakış nakış işlediğimiz gerçek yaşamda, renk si-
likliğinin, uzaklaşmışlığın ve istenmez ayrılığın paydasıdır.
Yakınlığımızın ve yanyanalığımızın, özcesi aynılığı-
mızın bende, bizde yarattığı tutulmaz coşku ve sevincle
sen ve siz sevdiklerimizin yeni yılını kutlar, kalıcı, yi-
tiksiz başarılar dileriz.
Her yeni yılda daha bilenen, sınanan ve güçlenen
direnç ve inancımız gerçeğimize açılan kapı olsun!..
Tümünüze en içten selam ve sevgilerimizle.

Savaş esirlerinden yeni yıl mesajı

HALKIMIZIN TARİHİNDE BİR ZAFER YILINI DAHA GERİDE BIRAKTIK

Baştarafı 1. sayfada

mana son derece önemli darbeler vurdu. Savaş bütün Kürdistan sathına yayıldı. Ülkemizin her alanında halkımızın kin, öfke ve bağımsızlık özlemini kusan ulusal kurtuluş silahlarımız patladı. Ulusal onurumuz bayrağımız dağlarımızın doruklarında en görkemli bir şekilde dalgalandı.

Atılımımız Güçlü Başladı

PKK III. Kongre kararları temelinde yeni dönem direniş mücadelesi 1987 atılımı ile önemli bir mesafe katetti. Ocak-Şubat aylarında Mardin, Uludere, Ceylanpınar vb. alanlarda bir dizi gerilla eylemi gerçekleştirildi. Geliştirilen bu eylemler sonucu ulusal kurtuluş eylemliliğimiz sömürgecileri büyük bir korku içerisine sürükledi. Bu gelişmeler karşısında sömürgeciler yeni bir hava harekatı daha düzenlediler. Ama bu harekatın akibeti de öncekilerinden farklı olmadı. Büyük bir fiyaskoya dönüştü.

Sömürgecileri büyük bir panik içerisine sürükleyerek gelişen 1987 Atılımımız daha yılın ilk aylarında sömürgecilerin başlattığı saldırıları boşa çıkarttı. III. Kongre sonuçlarının kökleşmesini engellemeye çalışan sömürgecilerin oyunları da bu atılımızla boşa çıkarıldı.

Türk Ordusunun Çıkmazı Arttı

1987 yılı Atılımımızın en önemli sonuçlarından biri Türk ordu efsanesiyle ''kahraman mehmetçik'' teranesinin iflas etmesidir. Türk ordusunun ARGK gerillaları karşısındaki çıkmazı açık bir şekilde ortaya çıktı. Bahar ve özellikle de yaz aylarında yoğunlaşan ulusal kurtuluş savaşımız gerçekliği karşısında sömürgecilerin bizzat kendileri bu çıkmazı teslim etmek zorunda kaldılar.

Yaz aylarında Türk ordu güçlerini de hedefleyen eylemler karşısında ordu bazı alanlara sıkışmak zorunda kaldı. Gece operasyonları kaldırılırken gündüz saat 2^{00}'den sonra birliklerin harekat ve sevkiyatı yasaklandı.

Sömürgeci basının sayfalarında ''kahraman mehmetçik''in aciz durumu işlendi. Sayısız belge sunuldu. Köşe yazarlarından valilere, üst düzey komutanlara varana kadar hepsi ordunun acz içine düşüşünü açıklamaya başladılar. ARGK gerillalarına düzenli ordu ile değil, ancak özel eğitilmiş birliklerle karşı konulabilineceğini açıkladılar.

TC'nin tarihinde ilk defa Türk ordusu bu denli zorlandı. Ve yine ordunun çıkmaz ve zaafları ilk defa bu denli ortaya serildi. 1987 Ağustos ayı ile başgösteren genelkurmaylık bunalımı her ne kadar, hükümetle bazı generaller arasındaki çelişki ve ordunun 2000 yılına kadar genelkurmaylık kademelerini düzeltmesi olarak gösterildiyse de gerçek nedenin Türk genelkurmaylığının Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında yetersizliği olduğu açık olarak ortaya çıktı.

Olağanüstü Hal Yasası ile Kürdistan'a adeta ayrı bir hukuki statünün artık gizlenmeyerek tanınması, Genel Valilik ve Özel Jandarma Kolordusu vd. uygulamalar Türk ordusunun çıkmazının diğer somut göstergeleri oldu.

Milis-Çetecilik Can Çekişiyor

Türk sömürgeciliğinin aşiretçi-feodal egemenlere, geri toplumsal yapıya, lümpen-eşkiyalara dayanarak zorla geliştirmek istediği çetecilik ARGK'nin vurduğu darbelerle önemli oranda çökertildi. 1987 kışında Uludere, Mardin, Eruh'ta ve yaz aylarında Şemdinli, Şırnak, Çukurca, Diyarbakır'da onlarca çete grubu silahsızlandırıldı. Onlarcası öldürüldü.

Bu aşamada toplumda da çeteciliğe karşı büyük direniş gelişti. Çoğu alanda çeteler silahlarını her şeyi göze alarak geri verdiler.

Çünkü çetecilik Türk devletinin en güçlü kozudur. Türk sömürgeciliği, egemenlik sistemi süresince hep Kürdistan'da işbirlikçi ve bunlara dayalı silahlı çeteler oluşturarak halkımızın ayaklanmalarını bastırabilmiştir. 15 Ağustos 1984'te atılımla genişleyen ulusal kurtuluş mücadelemize karşı düşmanın başvurduğu ve güvendiği temel araç çetecilik oldu. Sömürgeciler, çeteleri öne çıkararak toplumda kaos yaratmayı ve mücadeleyi durdurmayı hedeflediler. Savaşı özelleştirme olarak da adlandırılabilecek düşmanın bu tehlikeli planının boşa çıkarılması ve çeteciliğin dağıtılması Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin en önemli sorunlarından biri oldu. Çeteciliğin boşa çıkarılmasının diğer bir anlamı da Türk ordusunun çete perdesi olmadan ARGK'ye karşı duramayacağı gerçeğidir. Bu nedenle çeteciliğin çıkmazını ve dağılışını Türk ordusunun da çıkmaz ve yenilgisi olarak kabul etmek en doğrusudur.

Bu defa çetecilik maaş, silah serbestliği vb. yollarla özendirilmeye çalışıldı. Aynı zamanda Kürdistan iç karşıdevrim silahlı örgütlenmesi olarak geliştirilmek istenen çeteciliğin dağılma ile yüzyüze olması, ARGK'nin 1987'de vardığı en önemli sonuçlardan olmuştur.

Özel Savaş Taktikleri Boşa Çıktı

Türk ordu efsanesinin ve milis-çeteciliğin boşa çıkması üzerine faşist düşman özel savaş taktiklerine ağırlık verdi. 1920'lerden sonra uygulanan ve günümüz açısından bir geçerliliği kalmayan ''Bölge Valiliği'' uyulamasına geçildi. Aslında bu Kürdistan'ın itirafından başka bir anlama gelmemektedir. Daha önce uygulanan bölge müfettişlikleri daha az sayıda bir alana bakarken bu kez oluşturulan ''Bölge Valiliği''nin kapsamına onbir il alındı. Türk burjuvazisinin de itiraf ettiği gibi, TC tarihinin hiçbir döneminde bu derece zor dönemi yaşamadı.

Bölge valiliği yanısıra bir de sayısı on bini bulan özel kolordu ve yine sayısı on bini aşan kontra birlikleri örgütlendirildi. Böylece iflas eden yöntemlerin yerine yenileri geçirildi.

Bölge valiliği ve özel kolordu uygulaması ile birlikte sürgünlere, stratejik köy oluşturma çabalarına da ağırlık verildi. Kitleler yoğun bir baskı altına alındılar. Bunun yanısıra sürdürülen demagojik propagandalarla gerçekler çarpıtılmaya çalışıldı. Pişmanlık yasası yeni kılıflara büründürülerek tekrar piyasaya sürüldü. Bütün bu uygulamalardan da çok açık bir şekilde görüldüğü gibi, sömürgeciler boşa çıkan yöntemleri yeni uygulamalarla takviye edip yeniden uygulamaktalar. Milis-çetecilik vb. uygulamaların iflası açık olarak ortaya çıkmasına rağmen sömürgeciler yine de bunlardan medet bekliyorlar. Tabii bu durum sömürgeci faşist Türk yönetiminin yaşadığı çıkmazı belgelemektedir. Ulusal kurtuluş savaşımıza karşı bunlardan başka herhangi bir yöntem ellerinde kalmamıştır.

Kontra birliklerine ve özel kolorduya bağlanan umutlar da boşa çıktı. Özel tim olarak da adlandırılan kontra birlikleri ARGK birlikleri ile içerisine girdikleri çatışmalarda ağır kayıp verdiler.

Bugün Türk sömürgeciliğinin elinde var olan çoğu iflas eden özel savaş yöntemlerini derinleştirmekten başka yol kalmamıştır.

Yeni Oyunlar da Tutmayacak

12 Eylül faşist rejimi, Avrupa ve ABD emperyalistlerin de açık desteği ile yeni bir oyun geliştirmeye çalışıyor. Daha çok Kürt halkına özerklik veya dil, kültür gibi hakların verilmesini savunan bu plana göre, silahlı direniş mücadelesine karşı böyle bir alternatif hazırlanıyor. Bu planın uygulanması için de şimdiden işbirlikçi-uşaklar biraraya getiriliyor.

TKP'den Kürt işbirlikçi reformist güçlerden, Nurettin Yılmaz gibi uşaklara varana kadar geniş bir kesim, bu yeni oyunun bir gereği olarak hazırlanıyor. Bu işbirlikçiler eliyle, Kürdistan'da yeni bir işbirlikçi kliğin oluşturulmasına çalışılıyor. Bu planı da en başta rejimin has partisi ANAP yürütüyor. Bu amaçla işbirlikçileri kendi partisi çatısı altında topluyor.

ABD, Almanya gibi ülkeler bile, Türk devletinin ''Kürtlere azınlık haklarını vermesi''nden bahsetmeye başladılar. Buradan da çok açık olarak, ortaya çıktığı gibi, silahlı direniş mücadelemize karşı, sömürgeciler ve efendileri emperyalistler yeni komplolar peşindeler.

1987 Yılını Kazandık

1987 yılında sömürgeci faşist Türk devletinin yaşadığı büyük çöküşe karşı mücadelemiz, son derece önemli bir atılım gösterdi.

Ulusal kurtuluş savaşımız gerek ülke içinde ve gerekse ülke dışında önemli bir saygınlığa ulaştı. Düşmanın birçok komplosunun boşa çıkarıl-

ması, mücadelemizin daha hızlı bir atılım göstermesine yol açtı. Askeri başarıların yanısıra, siyasal alanda da küçümsenmeyecek başarılar elde edildi.

Uluslararası alanda Avrupa konseyi, insan hakları kuruluşları başta olmak üzere birçok kuruluş Kürt halkının varlığını kabul ederek, sömürgeci uygulamaları kınayan kararlar aldılar. Uluslararası kamuoyu 1987 yılı içerisinde ulusal kurtuluş savaşımızın gerçekliğinin bilincine daha fazla ulaştı. Türk devletinin, ulusal kurtuluş savaşımızı, "terörizm" gibi gösterme çabaları sonuç vermedi. Uluslararası kamuoyu gerçek katliamcının Türk egemen sınıfları olduğunu belgeleriyle açıkladı.

Uluslararası basın-yayın kuruluşları Kürdistan konusuna daha fazla yer ayırmaya başladılar. Birçok yazı ve programda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı ve onun öncüleri PKK-ERNK ve ARGK'ye genişçe yer verildi. Halkımız uluslararası alanda sesini en geniş kitlelere ulaştırdı.

Ülke içerisinde ARGK'nin yürüttüğü gerilla savaşı önemli oranda kökleşti. Kayıplarımız oldukça azalırken, gerilla birliklerimiz hem savaş gücü ve hem de sayısal güç olarak güçlendi. 31 Aralık'ta gerçekleştirilen Şırnak eylemi ile gerilla savaşımızın kökleştiği açık bir şekilde kanıtlandı.

Şehir alanlarında kitlelerin mücadelemize sempati ve desteği daha da artış gösterdi. Yurtdışında emekçi kitlelerin oluşturduğu Cephe birlikleri halkımızın siyasal örgütlülüğünün ifadesi oldu.

Sömürgeci faşist düşmanın, gerillayı şehir ve önemli kırsal alandan soyutlama taktiği işlemez kılındı. Mezra ve küçük yerleşim birimlerinin gerillaların denetimine terk edilmesi ve ordu gücünün önemli bir kesiminin büyük yerleşim alanlarında ve şehirlerde toplanması planı da boşa çıkarıldı. Gerillalar birçok alanda denetim kurdukları gibi, şehir ve önemli kırsal bölgelere de sızmayı başardılar. Böylece gerilla savaşı yaygın bir çevreye yayıldı. Düşmanın bu savaşı tecrit etme çabaları da boşa çıktı.

1988, Yeni Zafer Yılı

1987'yi başarı ile ve büyük bir atılım göstererek kapatan ulusal kurtuluş savaşımız, 1988 yılını da bu temelde kazanmasını ve daha büyük zaferler elde etmesini bilecektir.

1988 yılı her bakımdan halkımızın ulusal kurtuluş savaşının güçlendiği, ordusal ve cephesel gelişmenin doruğa doğru çıktığı ve gelişimini hızla sürdürdüğü bir yıl olacaktır. Gerek ülke içinde ve gerekse ülke dışında mücadelemizin yoğun bir şekilde artan prestiji daha da güçlenecektir.

Yurtsever kitlelerin Cephe ve Ordu saflarına akışının devam edeceği 1988 yılı, şimdiden direniş tarihimize görkemli zaferlerle işlenmeye hazır bir yıl olma görünümünü kazanmış durumda. Yeni yıla, binlerce kişilik düşman gücünü bozguna uğratarak girmeyi başaran ARGK gerillaları, bu başarıları bir parça özgür vatan toprağını kurtarma şiarını, bütün vatanı düşmandan temizleme gibi yüce bir şiara dönüştürerek devam ettirecekler. En son parça vatan toprağımızda düşman postallarının izi yokedilene kadar bu savaşımı yükselterek sürdürecektir. İşte, bu savaşta 1988 yılı halkımızın lehine önemli gelişmelerle dolu bir yıl olacaktır. Zaferi müjdeleyen gerillanın sesi, şimdi daha da gür çıkıyor. Ve bu ses yükselm ye devam edecek...

Nusaybin'de 2 Ajan Öğretmen Ölümle Cezalandırıldı

Dağiçi ve Dibek köylerine giden ARGK'ye bağlı iki gerilla grubu, köylülerle toplantı düzenledi. Daha sonra öğretmen maskesi altında ajanlığı ve milisliği örgütlemeye çalışan, lojmanlarında telsiz bulundurarak ordu birliklerine köylüler ve ARGK hakkında istihbarat ulaştıran İsmet Baran ve İsmet Akdeniz adlı ajanlar yargılanarak kurşuna dizildiler.

Mardin'de, sömürgecilerin kırsal alanda öğretmenler, kadrolu imamlar vd. devlet memurları eliyle geliştirmek istediği istihbarat ağı ardarda gerçekleştirilen eylemlerle işlemez duruma sokulmuştur.

Ayrıca yine Dağiçi köyünde, düşmana ajanlık yapan öğretmenler vasıtasıyla silah alarak koruculuk yapan 4 kişi, köylülerin onayıyla köy dışına çıkarılarak ölümle cezalandırıldı.

Kış aylarıyla ARGK, köy toplantıları ve savaşçı toplamaya ağırlık vermiş ve köylü gençlikten yoğun katılımlar devam etmektedir.

Sömürgeci ordunun 1987 boyunca sürdürdüğü kuşatma ve operasyonları boşa çıkmaktadır.

Metrelerce Kara Rağmen Dersim'de Devrimci Eylemler Devam Ediyor

Yaşanan ağır kış koşullarına rağmen Dersim'de faşist ordu sürülerine ve ajanlara karşı, devrimci direniş eylemlerinin kesintisiz devam ettiği bildiriliyor. Gerilla birliklerimizin köy toplantıları ve Dersim gençliğinin ARGK saflarına katılımı artarak sürüyor.

Gazetemize ulaşan haberlere göre, faşist-sömürgeci düşmanın bir ARGK birliğinin saflarına sızdırmaya çalıştığı bir ajan-milis çete, durumu açığa çıkarıldığı bir sırada kaçarak düşmana ulaşmış ve edindiği bilgileri düşmana aktarmıştır. Bu hainin verdiği bilgiler sonucunda faşist sömürgeci ordu sürüleriyle ARGK birliği arasında Aralık 1987 başlarında birkaç gün devam eden çarpışmalar meydana gelmiştir. Dersim'in Haydaran mıntıkasında meydana gelen bu çarpışmalarda hiçbir kayıp vermeyen ARGK birliği düşmana ağır kayıplar verdirmiş, çok sayıda askeri öldürmüş ve yaralamıştır. Düşmanın sefaletinin en çarpıcı bir örneği olan bu olay da, benzerleri gibi faşist-sömürgeciler tarafından ısrarla gizlenmeye çalışılmıştır.

Olayı takiben ihbarcı-ajan güçleri teşhir amacıyla Aralık ayı boyunca ARGK birliği tarafından yaygın köy toplantıları düzenlenmiştir. Bir devrimci operasyon biçiminde yürütülen ve ihanetin yüzü somut örneklerle teşhir edilen bu toplantılar sırasında birçok genç ARGK saflarına katılmış ve kurtuluş savaşı içinde yerini almıştır. Dersim merkez ve Ovacık köylerinde en az on'a yakın gencin bu sırada gerilla birliklerine katılmış olduğu haberleri gelmektedir.

ARGK birliğinin operasyonu sadece bununla da sınırlı kalmamıştır. O, düşmana bilgi ulaştıran haini köy köy takip etmiş, sonuçta aralık ayının son haftası içinde Ovacık'ın bir köyünde kıstırmayı başararak, köylülerle yapılan bir toplantıda yargıladıktan sonra kurşuna dizmiştir. Köylülerin ortak kararı ile gerçekleştirilen bu devrimci idam, halk içinde sevinçle karşılanırken, ihbarcı-ajan takımını korku içine sokmuş ve ARGK'nin devrimci gücünü ve engel tanımazlığını bir kez daha göstermiştir.

Alandaki diğer önemli bir gelişme de Partizan denilen fanatik mezhep grubunun yaşadığı dağılma ve içine düştüğü telaştır. ARGK'nin siyasal-askeri eylemleri, bu grubun aldatmaya çalıştığı tabanı da etkilemiş ve ideolojik, örgütsel iflası yaşayan bu grubun tabanından ARGK saflarına katılımlar artmıştır.

Partizan bunu önlemek için, halka ve ARGK'ye karşı provokasyonları denemektedir. Ancak halk bu gücü tanımış ve artık kendilerine zarar vermelerini istememektedir. ARGK, gücü ve duyarlılığı ile provokasyonları boşa çıkarıyor.

Rejimin Yaşadığı Çıkmaz Gizlenemiyor
ORDU YENİDEN UYARDI

"Cumhurbaşkanlığı" ve "protokol" sorunları geçtiğimiz hafta faşist-sömürgeci rejimin üst çevreleri arasında tartışılan birincil konu oldu. Önce cumhurbaşkanlığı sorunu, bunun seçimi ve süresi üzerine tartışmalar başladı. Bir anda sorun "protokol" meselesine dönüştü; ortaya eğlenceli, ama önemli siyasal içeriğe sahip tartışmalar çıktı. Hükümetten muhalefete kadar çeşitli çevreler kendi yerlerini gözden geçirmek, sözde seçimlerle kazandıkları yerleri elde etmek, yani güçlerini göstermek istediler. Kendilerince "sivil rejimi" geliştirmeye ve 12 Eylül'e düzen vermeye çalıştılar. Ama okun ucu hemen orduya değdi ve tepedekiler bu girişimlere karşı uyarılarını bastılar, yapılanlardan rahatsız olduklarını belirten muhtıralarını faşist şefin ağzından ilan ettirdiler.

Yeni bir seçimden çıkan ve sözde istikrar kazanan rejim içinde, hem de seçimlerden bir ay gibi kısa bir süre sonra ortaya çıkan bu tartışmalar nedir? Daha seçimine yaklaşık iki yıl varken cumhurbaşkanlığı sorunu şimdiden gündeme neden gelmektedir? Rejim yeni bir cumhurbaşkanı seçememe kaygısını mı yaşamaktadır? Yoksa o da mı erkene alınacaktır? "Protokol" adına yapılan tartışmaların gerçekte anlamı nedir?

Bütün bunlar aslında faşist-sömürgeci rejimin durumunu, yaşadığı ağır bunalımı ve istikrarsızlığı göstermektedir. "Sivil yönetim", "demokrasiye geçiş" gibi sahtekarlıkların açığa çıkması, yaşanan çıkmaz ve çözülüşün gizlenememesi olmaktadır. Faşist yönetim içinde ve çeşitli faşist klikler arasında süren mücadelenin ve artan çelişkinin boyutunu ortaya koymaktadır.

Yapılan erken seçim, faşist-sömürgeci rejime istikrar getirmek bir yana, kopuşmayı ve istikrarsızlığı daha da arttırmıştır. Derinleşen bunalım ve yükselen devrimci direniş ortamında yaşanan tek gerçek rejimin çıkmazı ve çözülüşü olmaktadır. Böyle bir ortama herkes kendi çıkarınca müdahale etmek istemekte, fakat hepsi de korkak, ürkek ve isteksiz davranmaktadır. İster DYP, SHP gibi güçlerin iğneleyici ve kuyruk sallayıcı politikaları, isterse ANAP'ın her şeyi tutma çabaları olsun, bunların hepsi de rejimin gerçek sahibi olan ordu karşısında birer figüran olmaktan öteye gidememektedir.

Son tartışmaların 1988 yılının önemli olaylara ve gelişmelere gebe olduğunu göstermiştir. 1989'da gündemleşmesi gereken cumhurbaşkanlığı değişikliği ve bu temelde rejimin yeniden biçimlenmesi olayı bu yıl içinde gündemleştirilmek, erkene alınmak zorunda kalmıştır. Herkes hesap ve yatırımını buna göre yaparken, ordunun da bundan geri kalmadığı açıkça ortaya çıkmıştır. Belli ki, '87 ilkyazında sıkıyönetimden vazgeçmek ve perde arkası olmaya çalışmak bunun için yapılmıştır. Olayları, ordunun istemi dışında diğer güçlerin bir şey yapamayacağını, rejimin mantığının böyle olduğunu kanıtlamış, bunun için gerekirse yeni darbelerin gündeme gireceğini göstermiştir. Devrimci gelişme Türkiye'yi daha da çok Latin Amerikalılaştıracağa benzemektedir. Bütün bunlar, rejimin istikrarsızlığının ve çözülüşünün bir kanıtı olmaktadır. Gelişen ve geri dönülmesi mümkün olmayan bu çözülüş, yaşayamaz hale gelen kitlelerin artan eylemleriyle daha da hızlandırılacak ve kaçınılmaz sonuna vardırılacaktır.

Türk Faşizminin Komplosu, ERNK Fransa Temsilciliği'nin Paris'teki Basın Toplantısında Teşhir Edildi

6 Ocak'ta yapılan toplantıda, ERNK sözcüsü şu açıklamalarda bulundu:

"Paris'teki Alman diplomatının öldürülmesi ile sonuçlanan kompolyu, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı yürütülen özel savaşın bir parçası olarak değerlendiriyoruz. Çünkü, Türk devletinin tarihi siyasal komplo ve cinayetler tarihidir. 4 Ocak Paris komplosu ne ilk ne de son örnek olacaktır.

"... Faşist Türk rejimi, buna benzer birçok komplo ve provokasyonu tezgahlamaktadır. Paravan örgüt adları kullanarak sözümona PKK'yi teşhir etmeye çalışmaktadır. MİT ajanları eliyle bildiriler dağıtarak, provokasyonlar yaratmayı amaçlamaktadır.

"Çeşitli Avrupa devletleri, Türk devleti ile girdikleri ekonomik, siyasal ilişkiler sonucu MİT'in çalışmalarına kolaylıklar sağlamaktadırlar. 1987 yılı içinde Alman polisinin uygulamaları ve Almanya'da yoğunlaşan MİT provokasyonları buna örnektirler.

"Aynı şekilde Fransız yönetiminin, faşist Türk devletinin politikalarına kolaylık sağlayan uygulamalarını tasvip etmiyoruz.

"... Türk sömürgeci-faşist devleti, savaş esirlerine ve sivil halka karşı sesizce katliamlar gerçekleştirmek için dünya kamuoyunun dikkatlerini dağıtmak istemektedir. Böylesi bir atmosferde işlediği komplo ve cinayetleri PKK ve ERNK'ye yükleyerek soykırımlara haklılık kazandırmak istemektedir. 4 Ocak komplosunun bir yönü de böyle değerlendirilmelidir."

Kurdistan Komite'nin Köln'deki Bilgilendirme Toplantısı

ZDF (Alman İkinci Kanal Televizyonu), RTL 1 plus TV, WDR (Batı Alman Radyosu), AFP (Fransız Basın Ajansı), Stuttgarter Zeitung ve Express (İsveç) gazetelerinin telefon sorularına geniş bilgiler verildi.

4 Ocak 1988 tarihinde Kurdistan Komite, Köln'de, birçok basın mensubu ve ZDF televizyon muhabirinin de bulunduğu bir toplantı düzenledi. Toplantıda Kurdistan Komite temsilcileri, Paris'te öldürülen Alman diplomatı vesilesiyle TC'nin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı komplolarını açıkladı.

Toplantı ve konusu ZDF'in saat 21.45'teki Günün Haberleri programının ana konusu oldu. Programda Kurdistan Komite'nin açıklamalarına geniş yer verildi. Ayrıca, ERNK'nin kitlesel gücünü örnekleyen görüntülere yer veren program, Kürt halkı üzerindeki Türk devlet teröründen de örnekler verdi ve Kürdistan halkının ulusal kurtuluş için savaştığını anlattı.

ERNK Avrupa Temsilciliğinin Bonn'daki Basın Toplantısı

11.1.1988 tarihinde Bonn basın merkezinde düzenlenen basın toplantısında, sömürgeci-faşist Türk devletinin PKK ve ERNK'ye karşı düzenlediği komplolar hakkında açıklamalar yapıldı.

Basın toplantısına, aralarında SDR-Bonn, DPA, RURA-Bonn, French TV, Antenne II., AP, AFP, Reuters, SWF, Hürriyet'in de bulunduğu 32 haber ajansı, televizyon ve gazete muhabiri katıldılar.

Toplantıda ERNK sözcüsü özetle şu açıklamalarda bulundu:

"Varlığını, halkımız üzerinde uyguladığı baskı, sömürü, işkence, katliam ve soykırımda bulan sömürgeci-faşist Türk devleti, MİT-CIA ortaklığıyla 4 Ocak 1988'de Paris'te bir Alman vatandaşını katlederek, mazlum halkımıza ve onun tek meşru temsilcileri olan PKK ve ERNK'ye karşı düzenlemeye çalıştıkları komplonun gerçek niteliği bugün açığa çıkmıştır.

Bununla, Papa ve Palme komplolarının da anlamı ortaya çıkmış, faşist-sömürgeci TC'nin komplocu ve terörist karakteri daha iyi görülmüştür.

Bu olay Türkiye-Fransa ilişkilerinin gelişmesinin sonucunda oluşan bir komplodur... Bugün, Fransa Dışişleri Bakanı, sözümona "uluslararası terörizme karşı önlemleri görüşmek üzere"; gerçekte ise uluslararası komplo ve terörün bir numaralı tertipçilerinden olan sömürgeci-faşist Türk devletine güç ve cesaret vermek üzere Türkiye'yi ziyaret etmektedir... Cephemiz ve halkımız, Türk faşizmiyle kurulan bu ilişkiyi, Fransız halkı ve demokrasisi açısından ciddi bir leke olarak görür; halkımıza ve ulusal kurtuluş mücadelemize karşı düzenlenen bu çirkin tertibi şiddetle protesto ve teşhir eder."

ERNK sözcüsü, 1987 yılı içinde faşist Türk ordusunun kayıplarını da açıkladı ve, *"Kürdistan halkı, ulusal kurtuluş mücadelesini yükselterek, 1988 yılı içinde de faşist-sömürgeci Türk devletini yenilgiye uğratmasını bilecektir"* dedi.

Toplantıya katılan basın ve televizyon muhabirlerinin çeşitli soruları, ERNK sözcüsü tarafından cevaplandı. Bu arada, zor durumda kalan Türk basın muhabirleri, provokatif sorular sordular. Ancak, açıklamaların doğruluğu karşısında da, güdümlü basın olduklarını, rahatsızlıklarıyla gizleyemediler.

Fransız Yönetiminin Mücadelemize ve Halkımıza Yönelik Uygulamaları Eylemlerle Protesto Ediliyor

Kürdistanlı yurtseverlerin, Fransız yönetiminin Gabon'a sürgün ettiği 3 yurtseverin geri getirilmemesini işgal vb. eylemlerle protestoları devam etmektedir. Son olarak gerçekleştirilen eylemler şunlardır:

İşgal eylemini gerçekleştiren yurtseverlerle birlikte açlık grevinde bulunan yurtseverler 500 m'lik bir mesafeyi birlikte yürüyerek Fransız yönetiminin sürgün politikasını kınadılar ve Gabon'a gönderilen yurtseverlerin geri getirilmesini istediler. İçinde kadın ve çocukların da bulunduğu yürüyüş kortejinin, **"Bijî Serok APO"** ve Fransızca **"Kürdistan'a Evet Gabon'a Hayır"** sloganları, Fransız kamuoyunda büyük ilgi yarattı.

İçinde açlık grevinde olan yurtseverlerin ve kadın-çocukların da bulunduğu 55 kişilik bir grup tarafından Fransız radyoevi işgal edildi. Eylemi

engellemek isteyen radyo görevlileri yurtseverlerin kararlılığı karşısında bu tutumlarından vazgeçmek zorunda kaldılar. Fransız polisinin aşırı güç aktarımı ve görevlilerin engelleme çabalarına rağmen, gerçekleştirilen eylem amacına ulaşarak, yurtseverlerin hazırladıkları bildiri radyodan naklen yayınlandı. Yedi saat devam eden işgal eylemi, Fransız televizyonunun 2. ve 3. kanallarında yayınlandı ve yapılan açıklamaya geniş yer verildi.

Yaklaşık 60 dolayında yurtseverin katıldığı diğer eylem de Paris'te Adliye'nin önünde yapıldı. Fransız yönetiminin halkımıza ve mücadelemize yönelik mevcut politikasını teşhir eden ve kınayan pankartlarla gösteri yaparak slogan atan yurtseverleri dağıtmak isteyen polis, kitlelerin kararlı tavrı karşısında geri adım atmak zorunda kaldı. Son derece coşkulu gerçekleşen eylem, mahkeme heyetinin Adliye'den çıkışına kadar devam etti ve o zaman da Fransız yönetiminin sürgün ve sindirme politikası şiddetle protesto edildi.

Paris-ERNK taraftarları
24.12. 1987

PKK, Bir Bildiri (9 Ocak 1988) ile Türk Devletinin Kompolarını Teşhir Etti

Şırnak ve çevresinde bir haftayı aşkın süredir kesintisiz silahlı çarpışma oluyor. PKK önderliğindeki ARGK birlikleri birçok faşist ordu birliğini dağıtmış ve safdışı bırakmış bulunuyor. Türk faşizminin bir kurtarıcı gibi gösterdiği ve adını "süper" vali olarak ilan ettiği "özel kolordu" adındaki özel savaş ordusu, en üst komutanlarının muharebe meydanındaki yenilgisiyle uğradığı sonu açıkça ilan ediyor. Faşist Türk sömürgeciliği, yüzbinlerle sayılan ordu sürülerini harekete geçirmesine rağmen, Şırnak'ta başlattığı operasyonunun Mardin, Lice, Genç alanlarına, yani tüm Kürdistan'a yayılmak zorunda kaldığını açıklayarak, Kürdistan'ı saran devrimci gerilla savaşı karşısındaki çaresizliğini ve çıkmazını gösteriyor.

Kürdistan'da yeni ve büyük zaferlerin müjdecisi olan bu eylemler, ulusal kurtuluş hareketimizin yeni bir atılımı ve yükselişi olmaktadır. En ağır doğa koşullarına ve Türk faşizminin her türlü demagojisine karşı gerçekleşen bu büyük yükseliş, iç ve dış kamuoyunu derinden etkilemekte, halkımızı topyekün onurlu bir direniş içine çekmekte ve demokratik kamuoyunun ise büyük sempati ve saygısını kazanmaktadır.

Düşman güçlerden birinin kazanması diğerinin kaybetmesi demektir. Halkımızın bağımsızlık ve özgürlük hareketinin sağladığı bu büyük gelişmelerin faşist-sömürgeci düşmanı çaresiz bir çöküş içinde çırpındırdığı açıktır. Gerilemek bir yana her geçen gün daha da alevlenen ve büyüyerek tüm Kürdistan'ı saran kutsal ulusal kurtuluş savaşımız karşısında, faşist Türk sömürgeciliğinin milyonluk ordusuyla, özel kolordusuyla, özel yönetimiyle çöküşe gittiği ve referandumun, erken seçimin, ihanet ile uşaklığın kendini yaşatacak bir kuvvet olamadığı ortadadır. Bundan da öteye, en çok güvendiği emperyalist dostları bile Türk faşizminin insanlık düşmanı politikalarını olduğu gibi onaylamamaktadır. İçinde yaşadığımız günlerin en yakıcı gelişmeleri olan bunlar, Türk faşizmini uluslararası alanda hızlı bir tecritin ve kendi içinde çaresiz yıkılışın içine sokmaktadır.

İşte böylesi bir anda, bu tür yakıcı gelişmelerin yaşandığı bir ortamda yeni komplolar gündeme gelmekte ve bunlarla halkımızın kutsal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi ve bunun öncü gücü lekelenmeye çalışılmaktadır. Ortalıkta MİT tertibi oldukça her şeyiyle belli olan bildiriler dolaştırılmakta ve Fransa'da öldürülen bir Alman vatandaşı bile bu amaca hizmet ettirilmek istenmektedir. Dünyada Türk faşizmi gibi bu denli sahtekar, provokatör, vahşi ve basit başka bir güç yoktur. O, sıkıştığında, çıkmaz içine düştüğünde en vahşi komplo ve katliamlara başvurmaktan, her türlü provokasyonla insanlığı katliama sürüklemekten çekinmeyen bir güçtür. Bu, onun varlık ve yaşam felsefesidir.

Geçmiş tarihiyle uyumluluk arzeden yedi yıllık 12 Eylül rejiminin yaptıklarını hatırlayalım. Bu rejim, henüz hazırlık döneminde, Türkiye ve Kürdistan'da gelişen devrimci mücadele karşısında sıkışınca ucu Abdi İpekçilerin katledilmesine kadar varan yüzlerce komploya başvurmaktan geri durmamıştır. Yani komplo, terör ve provokasyon ile doğmuştur. Yükselen direniş mücadelesi karşısında bu komplolarını dünyaya taşırmaktan, devrimci hareketleri tecrit etmek ve 12 Eylül vahşetini haklı göstermek amacıyla Papa suikastı komplosunu düzenlemekten çekinmemiştir.

Şanlı 15 Ağustos silahlı direnişi ve kökleşen devrimci savaş karşısında çaresiz kalınca, faşist Türk sömürgecilerinin, dış destekçileriyle birlikte uluslararası alanda Palme suikastı, Hamburg olayı gibi komploları tezgahladığı bugün herkesçe bilinmektedir.

Şimdi, geçmişi böyle olan bir gücün, halkımızın 1988'e büyük bir atılımla girişi karşısında yeni komplo ve provokasyonlara başvurması her zaman beklenebilecek bir durumdur. Zira, Türk egemen sınıfı ve onun faşist-sömürgeci yönetimi tarihinin en ağır darbelerinden birini yemekte ve en ağır çöküşü yaşamaktadır. İşte bu durumun verdiği canhavliyle yeni komplolar peşinde koşmaktadır. Bütünüyle MİT düzmecesi olan "20 Aralık" tarihli ve "ERNK-Avrupa Temsilciliği" imzalı bildiri bunun başlangıcı olmakta ve faşist Türk sömürgeciliğinin suç ortaklarından da yararlanarak yeni komplolar tezgahlamaya çalıştığını göstermektedir.

Faşist-sömürgeci rejim, çözülüşünü ve çöküşünü bu yöntemlerle geciktirmek istemekte, böyle bir umuda sarılmaktadır. Zira başka çaresi kalmamış, her şeyiyle tükenmiştir. Dünyada bu tür işlerin bir numaralı ustası olan MİT-CIA ortaklığı her zaman işbaşındadır. Faşizmin ajanlığı haline gelen TKP ihaneti, faşist-sömürgeci rejimle sürekli flört içinde olan ilkel-milliyetçilik ve bunların uzantıları durumundaki "Sol-Birlik" vb. güçler, bu durumlarıyla faşist-sömürgeci rejimin elinde daha tehlikeli araçlar, oyuncaklar haline gelmişlerdir. Çeşitli emperyalist güçler, Türk faşizmiyle suç ortaklığı yapmakta, onun komplolarına ortam ve olanak sunmaktadırlar. Barbar Türk sömürgeciliğine her türlü özel savaş aracı vermekte, ekonomiden istihbarata kadar ilişkilerini sıkılaştırmakta, kendi yasalarını da çiğneyerek yurtsever insanlarımızın somut gerekçesiz evlerini basıp onları Gabon gibi yerlere sürgün etmektedirler.

Kürdistan yurtseverlerinin Atina'daki protesto eylemi

Yunanistan'da ERNK Taraftarı Yurtseverlerin Atina-Fransa Büyükelçiliği Önünde Açlık Grevi

16 Aralık'ta başlatılan ve iki gün devam eden açlık grevi büyük ilgi topladı. Yunan basını, açlık grevi ve amacına geniş yer verdi. Yurtseverler eylem yerinde pankart astılar ve bildiri dağıttılar. Bildiride amaçlarını şöyle açıkladılar:

Kardeş Yunanistan Halkına, Basına, Devrimci Demokratik Kamuoyuna, Tüm İlerici İnsanlığa!

Çeşitli haber ajanslarının dünyaya duyurduğu gibi, 7.12.1987 tarihinde Fransız yönetimi tüm insanlığa, uluslararası hukuk ve insan hakları kuruluşlarına parmak ısırtan, dehşete düşüren bir uygulamada bulundu. Ulusal çıkarlar ve güvenliğini tehlikeye düşürdüğü iddiasıyla üç Kürt yurtseverini ve ondört İranlı siyasi mülteciyi ani bir operasyonla yakalayıp, zorla uçaklara bindirerek Afrika'nın Gabon adlı ülkesine gönderdi.

Fransız yönetiminin dünyanın gözünün içine baka baka, açıkça yalan söyleyerek giriştiği bu uygulama, tamamıyla emperyalist-sömürgeci yapısının korsanlık geleneğinin bir ürünüdür ve temelde insanlık suçudur. Bu yönetim 20. yüzyılın sonlarında halen insanlığın bağımsızlık, özgürlük ve temel haklarını hiçe sayarak, yine evrensel değerler ve uluslararası kazanımlarını en keyfi biçimde rafa kaldırarak ülkesindeki mültecilere esir muamelesi yapan, köle tüccarlarına has, aşağılık bir ruhla hareket etmiştir.

Çok açık ki, Fransız yönetimi alçakça yalan söylemekte ve uydurduğu bu yalanla faşist-Türk yönetimiyle, çeşitli emperyalist ve gerici odaklarla yaptığı gizli ve kirli anlaşmaları örtbas etmeye çalışmaktadır. Gabon'a sürgün edilen üç Kürt yurtseveri Ali Kaya, İsmail Kenan Ongan ve Mehmet Seyhan, sömürgeci-faşist Türk yönetiminin zulmünden kaçmış, yakınları ve kendileri zindanlara düşmüş, işkencelere maruz kalmış, Fransa'da yakınları ile birlikte emekleri ile yaşayan, kendi hallerinde mazlum ve sıradan Kürt yurtseverleridir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin dostları ve taraftarlarıdırlar. Doğal olarak faşist Türk yönetimine karşı kin ve öfke duymaktadırlar. Kürt ve yurtsever olmaktan başka bir suçları yoktur. Fransa'da politik mülteci olarak bulunmaktadırlar.

Kürt yurtseverlerinin sürgünü ise sömürgeci-faşist Türk yönetiminin, Amerika ve Avrupa emperyalist odaklarıyla elele yürüttüğü, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini ezme, yıpratma ve tecrit kampanyasının bir devamıdır. Bu üç yurtseverin sürgünü Türkiye Cumhuriyeti ile yapılan gizli bir anlaşma çerçevesinde gerçekleştirilmiştir. Emperyalist odakların kendi aralarında yaptıkları bir işbölümü çerçevesinde İsveç ve Almanya'dan sonra şimdi de Fransa, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı yeni bir provokasyon perdesi açmıştır. Bununla Ulusal Kurtuluş Hareketimizin öncü güçlerini tahrik ederek çeşitli eylemlere çekmeye, kendi platformunda savaşmaya zorlamaktadır. Yine Türkiye Cumhuriyeti'nin Kürdistan'da halkımıza uyguladığı sürgün ve mecburi iskan uygulamalarını Avrupa'da çeşitli güçler eliye uygulamaya sokarak halkımızı ve yurtsever kitlemizi korkutmayı, yıldırmayı ve PKK-ERNK-ARGK önderliğinden koparmayı hedeflemektedir.

Yunanistan-ERNK Taraftarları

Köln (Almanya) ve Amsterdam (Hollanda) Fransız Konsoloslukları Önünde Yurtseverlerin Protesto Eylemleri

Köln'de 20 civarında yurtsever, Fransız Konsolosluğunun önünde protesto eylemleri gerçekleştirdiler. Demokratik olan eylemi, Fransız Konsolosluk görevlilerinden ikisi silahlarını çekerek önlemek istediler. Diğer bir görevli de, Alman polisini çağıdı. Fransız güvenlik görevlileri ve konsolosluk yetkilileri, bu tutumları ile demokratik gösterilere ne denli tahammülsüz olduklarını gösterdiler.

Yurtseverlerin kararlı direnişi ve silahlı zorbaların üzerine yürümeleri neticesinde, konsolosluk yetkilileri çirkin tehditlerinden geri adım attılar. Fransız hükümetine iletilmek üzere kendilerine bir bildiri de verildi.

Amsterdam'daki gösteride yurtseverler pankart açtılar, sloganlar attılar. Bir bildiriyi de konsolosluk yetkililerine verdiler.

Yurtseverler, protesto eylemleri ve bildirilerinde üç hususu işlediler:

— Fransız hükümetinin 3 Kürdistanlı yurtseveri Gabon'a sürgüne göndermesi protesto edildi.

— Fransa Dışişleri Bakanı Barre'nin Türkiye'yi ziyareti, faşist-sömürgeci rejime kan vermek anlamına gelmektedir. İmzalanan Türk-Fransız askeri ihale antlaşmaları, doğrudan Kürdistan halkını ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini hedeflemektedir.

— Paris'te Alman elçilik görevlisinin öldürülmesi, Türk devletinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'ne karşı bir komplosudur. Fransız yönetimi, bilinen gerçeği örtbas etmektedir.

ERNK Avrupa Temsilciliğinin Stockholm ve Brüksel'deki Basın Toplantısı

Basın toplantılarında konuşmacılar, Türk devletinin son komplosu ve bu komplonun asıl hedefinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve öncü güçleri PKK ve ERNK olduğunu olgularla belgeleyip açıkladılar. Avrupa devletlerinden bazılarının Türk devletinin komplolarına destek verdiğinin, Fransa'nın 3 Kürdistan yurtseverini Gabon'a sürmesinin ve Fransız Dışişleri Bakanının son Türkiye ziyaretinin bu anlama geldiğinin belirtildiği toplantılarda sözcüler, Papa olayından Palme komplosuna kadar olan Türk devletinin komplo zincirini de sıraladılar.

Toplantıların sonucunda, basın ve demokratik güçler Türk devletinin komplolarına karşı uyarılarak, ERNK'nin bu tür kommploları boşa çıkararak, Türk devletine karşı ulusal bağımsızlık savaşını yükselteceği vurgulandı ve ilerici, devrimci güçlere dayanışma çağrısı yapıldı.

Basın toplantılarında, Türk sömürgeciliğinin komploları ile ilgili bir basın bildirisi yayınlandı ve toplantıyı izleyen basın muhabirlerine birer dosya verildi.

Basın toplantılarını değişik ülke haber ajanlarına ait çok sayıda muhabir izledi.

Brüksel'de, Halkımız ve Mücadelemizle Dayanışma Gecesi Düzenlendi

10 Aralık 1987 tarihinde Belçika'nın başkenti Brüksel'de yabancılara yönelik bir gece düzenlendi. Kürtlere ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine ilgi ve sempati duyan bir örgütün hazırladığı gece, yine aynı örgütün salonunda gerçekleştirildi.

30'un üzerinde yabancının katıldığı geceye, Hollanda folklor ekibi de davet edildi. İki dilde yapılan siyasi konuşma sonrasında yabancılar, çeşitli sorular yöneterek son gelişmeler hakkında bilgi istediler. Mücadelemizin gelişim düzeyi hakkında gerekli bilgilerin verilmesiyle, düzenlenen gece, bir anlamda toplantıya dönüştü.

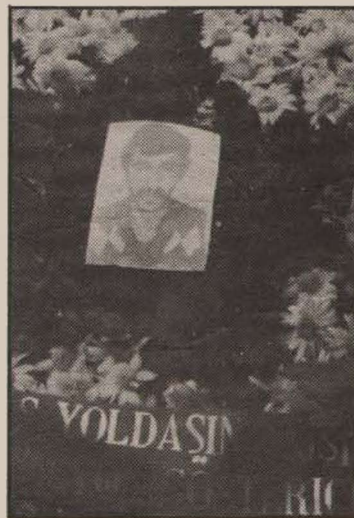
Gece çok canlı geçti. Gecenin sonuna gelindiğinde yabancılar, Kürdistanlı yurtseverlerle birlikte halay çekerek memnuniyetlerini belirttiler.

Halkımızın Yiğit Evladı Celal Yoldaş, Şehit Düşüşünün 3. Yılında Saygıyla Anıldı

Bundan 2 yıl önce 23 Aralık 1985 günü M. Nazif AKTAŞ (Celal) yoldaş, Kemalizmin uşakları; TKP, HK, Partizan ile TKSP, Peşeng gibi Kürt ihanetçileri tarafından katledildi. Bu hain ve uşak güruhlar, yoldaşımız şahsında Partimiz ve halkımıza kurşun sıktılar. Çünkü, Celal yoldaşın ihanet ve teslimiyete karşı gösterdiği kararlılık, Paris'teki yurtsever emekçilerimiz üzerinde güçlü etkisini göstererek düşmanımızın savaş tarzını net bir biçimde açığa çıkararak, saflarımızı daha da kenetlemişti.

Şehit düşüşünün 3. yıldönümünde genelde ülkemizde yükselen gerilla savaşımız, özelde Avrupa'daki ulusal kurtuluşçu çalışmalar daha da kitleselleşerek yoğunlaşmıştır. Anıya bağlı kalmanın en temel koşulu, zafere daha güçlü ve emin adımlarla yürümektir.

23.12.1987 tarihinde 30 dolayında ERNK taraftarı, üzerinde **"M. Nazif AKTAŞ yoldaşın anısı mücadelemize yol gösteriyor"** belgisi yazan ve ERNK bayrağı bulunan çelenk

ile birlikte M. Nazif AKTAŞ yoldaşın mezarına gittiler. Çelenk mezarın başına bırakıldıktan sonra bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Ve yurtseverler tarafından getirilen çiçekler mezarın üzerine konuldu. Ardından Celal yoldaşın anısına bağlılığın, sömürgecilere ve işbirlikçilerine karşı yürütülen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini yükseltmekten geçtiğini içeren kısa bir konuşma yapıldı. **"Kahrolsun Teslimiyet, Yaşasın Direniş"** sloganları atılarak anma sonuçlandı.

Yine aynı gün, Celal yoldaşın şehit düştüğü saat olan 18.30'da ve aynı yerde kadın ve çocukların da içinde bulunduğu yaklaşık 45 kişilik ERNK sempatizanları bir gösteri düzenledi. Bir dakikalık saygı duruşundan sonra, taşınan meşaleler yakıldı. Kısa bir konuşmanın ardından bir şiir okundu. Sık sık **"Bijî PKK"**, **"İntikam... İntikam... İntikam..."** sloganlarının atıldığı gösteri, meşalelerin Celal yoldaşın şehit düştüğü noktaya bırakılmasıyla sona erdi.

Ayrıca Celal yoldaşın anısına hazırlanan bildiri, Fransa genelinde dağıtılarak işbirlikçi, teslimiyetçi, reformist güçler teşhir edildi.

Celal Yoldaşın Anısı Yolumuzu Aydınlatmaya Devam Ediyor!

Paris-ERNK Sempatizanları

Terörist ve Komplocu Kim?

TC'nin Komplo Zincirinin Son Bir Örneği...

Baştarafı 1. sayfada

dan "Türkiye Anadolu Ajansı"na telefon eden **kimliği meçhul (!)** biri, 'ERNK' adına diplomatın öldürülmesini üstlendi; bununla da kalmadı, aynı kişi, İzmir yakınlarında düşen Türk "Avrupa Havayolları Şirketi"nin kiraladığı Alman Condor uçağının düşme nedeninin sabotaj olduğunu, sabotajı kendilerinin yaptığını söyledi? Daha doğrusu, faşist Türk devletinin resmi bir parçası ve MİT yuvası olan Anadolu Ajansı, planın üçüncü halkası ve amaçlı telefon haberinin kaynağı oldu. Dördüncü adımı alışageldiği üzere Türk burjuva basını attı. "Hürriyet", "Tercüman" ve "Milliyet", verilen görevleri gereği, "ERNK Alman diplomatını vurdu" vb. sansasyon haberlerini baş sayfadan yarım sayfa olarak verdiler.

Abdi İpekçi cinayetinden, Papa suikastine...

2 Şubat 1979 tarihinde Milliyet gazetesi başyazarı Abdi İpekçi, Ankara'da işadamlarının katıldığı bir tartışma toplantısından dönerken, İstanbul'da öldürüldü. Katil, M. Ali Ağca ve arkadaşlarıydı. M. Ali Ağca, faşist MHP'nin bir kadrosuydu. Aynı zamanda MİT mensubu bir kontr-gerillaydı. Yakalandı; yakalatanlar yine MHP içindeki MİT mensupları oldular.

M. Ali Ağca, kapatıldığı Maltepe askeri cezaevinden yine kontr-gerilla tarafından kaçırıldı. Kaçıranlar, resmi ordu mensuplarıydı. Ağca, ortaklarını güpegündüz İstanbul'da cezalandırdı. Türk MİT'i ileride başa bela olabilir temkinliği ile fazlalıklarını ortadan kaldırıyordu.

Yıl 1981. O zamana kadar M. Ali Ağca'nın cinayetleri ve nasıl eğitildiği gizli tutuluyor. Papa'yı Ağca vurdu. Papa ölmedi. Komplo, Bulgar devletine yüklenmek istendi. Mutlak CIA ve MİT'in tezgahladığı komplonun bu yönü tutmadı. Ağca'nın suç ortakları da ortaya çıktı. Hepsi MHP'li ve Türkeşçilikleri ile içli dışlı kişilerdi.

Ağca'nin mahkemesi arapsaçına dönüştürüldü. 'Kocaman' emperyalizmin imkanları ve hukuk sistemi Ağca'yı çözmeye yetmedi. Komplonun asıl düzenleyicilerinin açığa çıkmasını önleyenler vardı. 'Adalet dağıtan' Papa II. Jean Paul bile, bu 'gizli' güce boyun eğdi. Vatikan ve İtalyan hukukundan güçlü, ancak ABD ve komplo örgütü CIA olabilirdi.

MİT, CIA'nin bir kolu. Bunu herkes biliyor ve artık yadırgamıyor bile. Komplonun diğer bir bağlantısı, Bekir Çelenk. Namlı silah kaçakçısı, CIA-MİT ve Mafia'nın bir parçası. Bu şahıs önce yurtdışından getirildi. İntihar süsü verilerek, cezaevinde öldürüldü.

Ağca'nın diğer bir ortağı Samet Aslan. Tutuklandı ve Ağrı'da hapsedildi. Hapisteki Samet Aslan, önce, "Bazı açıklamalarda bulunacağım" dedi, ardından can güvenliği istedi. Türk devleti için artık yaşamaması gerekirdi. İntihar süsü verilerek, 1988 Ocak'ında öldürüldü.

Hedef Olof Palme

Sıra Olof Palme'deydi. Hedef ve komplonun döneminin özellikleri vardı. Olof Palme, ABD'nin uzay projesine karşı çıkıyordu. Yine Palme, ABD'nin saldırganlık ve silahlanma politikasına emperyalist-kapitalist sistemden en fazla karşı çıkandı. Bir öğe daha vardı. İsveç silah tekelleri, İran ve başka ülkelere Bofors topları satıyordu. Bu son öğe, hem ABD silah tekellerinin ve hem de ABD'nin Ortadoğu'daki siyasal-askeri çıkarlarına tersti.

Dönemin özelliği vardı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, 15 Ağustos 1984'le sıçrama yapmış, Türk sömürgeci-faşist devletinin bütün planlarını altüst etmişti. Sadece, Türk faşist burjuvazisinin yüzüne geçirdiği 'sahte demokrasi maskesi' indirilmemiş, Türk faşist devletinin Ortadoğu'ya yönelik işgal ve yayılma planlarını boşa çıkaracak öğe -Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi- karşısına dikilmişti.

Türk ordusu seferber edildi. Ordu, Kürdistan'a yayıldı. Kontr-gerilla birlikleri oluşturuldu. Çetecilik geliştirildi. Pasifikasyon ve göç ettirme politikası yaygınlaştırıldı. Pişmanlık Yasası ile ihanetler ve komplolar körüklendi. Türk radyo, basın ve televizyonu tek elden planlı yalan propaganda ve karalamaya koşuldu.

Sonuç, Türk devleti açısından fiyasko oldu. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, ulusal alanda kitlesel-askeri mevziler kazanırken, uluslararası alanda siyasal etkinlik kazandı. **Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)**, Kürdistan halkının meşru temsilcisi olarak uluslararası alanda yasallaşma adımlarını atmaya başladı.

Olof Palme'yi öldürmek ve suçu PKK'ye yüklemek hem ABD'nin, hem de Türk devletinin hesabına geliyordu. 28 Şubat 1986'da Olof Palme öldürüldü. Hemen ardından Türk basını, emperyalist basın, "Palme'yi PKK öldürdü" propagandası geliştirdiler. CIA-MİT ve MOSSAD'ın en usta kalemşörleri ve yüksek tirajlı gazeteleri aylarca bunun için çalıştılar.

Komplonun diğer bir halkası da hazırdı. CIA'nin at oynattığı SÄPO'nun polis şefi Holmer, PKK ve Kürdistan yurtseverlerine yöneldi. Sonuç fiyasko oldu. Asıl suçlular yine gizlendi. **Ancak PKK ve Kürdistan halkı, zafer kazanarak aklandı.** Alman dergisi "Der Spiegel"in ifadesiyle; *"Kürtlere yönelik iddianın fiyaskosundan sonra, Holmer ile Zeime (savcı-bn) arasındaki amaçlı ittifak* gürültülü bir şekilde sona erdi. Holmer, Zeime için, "O sabotaj yaptı", Zeime ise Homer için, "Bu adam gitmelidir" diyordu. Kısa bir süre sonra ikisi de gitti".

MİT-CIA-SÄPO işbirliği ve komplosu siyasal olarak boşa çıktı, ama ekonomik ürününü verdi. İstanbul metro ihalesi, İsveç-Göteburg firmasına verildi.

Türk Sömürgeci-Faşizmi Komplolarına Devam Ediyor

Türk devleti, komploları, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile savaşın temel bir yöntemi olarak ele alıyor. Çokça incelendiği gibi, devlet olarak Kürdistan'daki varlık ve uygulamaları ordu, çete ve kontr-gerillalar eliyle tümüyle terörist karakter kazanmıştır. Köy yakmaları, kitlesel sürgünler, toplu tutuklama, işkence ve uçak bombalamalarının başka anlamı yoktur.

Türk devleti, Kürdistan Ulusal Kurtuluş mücadelesine karşı zorlandıkça ve çıkmaza girdikçe komplolara daha fazla sarıldı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin içine ajan sızdırma ve komplolar geliştirme en çok geliştirdiği yöntemlerden oldu. Bazılarında kısmen sonuçlar elde etti ve tahribat yaptı. Ali Ozansoy örneği gibi. Ancak çoğunluğunda kendilerini ele verdiler. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin disiplini ve devrimci şiddeti, komplolara geçit vermedi.

Türk devletinin bir hedefi de Avrupa oldu. Bütün gücünü PKK'yi ve ERNK'yi terörist ilan etmeye harcadı. Bu amaç için emperyalist devletlerden destek ve istihbarat örgütlerinden işbirliği gördü.

Bunun örneği de 15 Ağustos 1986'da Faruk Bozkurt adlı yurtsever bir gencin etrafında PKK ve ERNK'ye örülmek istenen komplo oldu. Amaç, Avrupa kamuoyunu daha Olof Palme olayı sıcakken Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı şartlandırmak ve PKK ile ERNK'yi terörist ilan ederek tecrit etmektir. Aynı gün Türk savaş uçakları Kürdistan'da (Uludere'de) köyleri bombaladı.

Bu komplo da başarısız oldu. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi 1986 ve 1987 Atılımı ile gelişmelerini yaşadı. Türk MİT'i bu gelişmeler karşısında boş durmadı. Almanya, Fransa vd. emperyalist ülkelerin başlıca şehirlerinde bu ülke istihbarat örgütlerinin işbirliği ile karargah kurdu. "Komkar", "Partizan" vd. değişik örgütler, paravan örgütleri ve ERNK adına bildiriler dağıtarak provokasyon ortamı yaratmayı hedefledi. Anadolu Ajansı, ***"Türk Anadolu Kadınlar Birliği", "Anadolu Basın Birliği"*** vd. isimler taşıyan ve Türk MİT'inin fonksiyonu örgütler, Türk burjuva basını provokasyon ve komplo ortamını oluşturmak için sistematik propaganda ve teşhir yazıları geliştirdiler.

Sözkonusu bildiri ve broşürler, Alman devletinin bilgisi ve polis teşilatlarının desteği ile dağıtılıyordu. Bu bağlantı belgelendi. Bunun bir ispatı, Federal Alman Parlamentosunda Kasım 1987 ayı içinde **Wüpersahl ve Yeşiller Grubu**'nun verdiği soru önergesi üzerine yapılan tartışma ve Alman hükümetinin 20 Kasım 1987'de yaptığı açıklamadır. (Berxwedan 15 Aralık 1987, Sayı 45, Sayfa 6)

Alman polisi 25 Temmuz 1987 ile bir aylık süren baskınlarla TC'nin çağrılarına uydu. Ardından Alman hükümeti ve savcılığının koğuşturma ve teşhir uygulamaları gelişti.

Türk faşizmine kan verenlerin bir diğer yöntemi, Fransız hükümeti oldu. İşbirliği **Jacques Chirac** hükümeti işbaşına gelince arttı. Fransız sermayesinin temsilcisi, cumhurbaşkanı adayı, mevcut hükümetin en insiyatifli elemanı, Dışişleri Bakanı **Raymond Barre** 1986 ve 1987 Haziran'ında iki defa Türkiye'yi ziyaret etti. Ardından Türk Başbakanı T. Özal, Paris'e gitti. Chirac ile görüştü. Bu görüşmelerde ihale güvencesi verildi. Tabii Fransız yönetimi de, TC'ye en önemli sorunu olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin durdurulması için işbirliği ve destek vaadetti.

İşbirliği ürün verdi. 11 Temmuz 1987'de Kürdistan yurtseverlerinin düzenlemek istediği yasal toplantı, polisin zor kullandığı yöntemlerle yasaklandı. Barre'nin Ocak 1988'de Türkiye'yi ziyareti öncesinden Fransız hükümeti işleri sağlam tutmak istedi. 1987 Aralık ayı içinde üç Kürdistan yurtseverini Gabon'a sürdü. Uluslararası çeşitli kuruluşların tepkilerine rağmen, Fransız hükümeti, ırkçı kararında diretti ve **11Ocak 1988'de Fransız Başbakan'ı**, yaptığı açıklamada gerekçesiz "sürgün" kararını değiştirmeyeceğini açıkladı. Çünkü 11 Ocak'ta Türk-Fransız görüşmeleri oluyor, Fransız firmaları havaalanları radar ihalesinin (Tomson şirketi) yanısıra, pekçok yatırımın ihalesini (askeri olanları çoğunlukla) Fransız firmaları alıyordu.

Son Komploda Gizli Bir Yan Yok

TC yaptığı her açıklamada emperyalist destekçilerinden yakınıyor ve "terör"ün kendilerini de boğacağı tehdidini savuruyor. Kastettiği de Papa, Palme vd. komplolardır. Açıkça bu yönetimleri işbirliğine daha fazla zorlamak ve Batı kamuoyunu PKK ile ERNK'ye karşı koşullandırarak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve öncü güçlerini tecrit etmeyi amaçlıyordu.

Komplonun zamanlaması da ilginçtir. PKK'nin ve ERNK'nin 1987 siyasal-örgütsel, askeri bilançosu ortadadır. Bazı Türk gazete yorumcuları **"1987'yi, PKK yılı"** olarak adlandırmışlardır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi uluslararası platformlara yansımış, gerilla savaşı çığ gibi büyümüş, ERNK saygın kitlesel bir güç haline gelmiş, uluslararası önemli mevzilerde şimdiden yasallaşmıştır. Buna karşın TC'nin durumu kötüdür. Tutmayan çirkin bir demokrasi oyunu oynamaktadır. Türk ordusu aldığı darbelerin yaralarını saramamaktadır. Diğer yandan sömürgeci faşist ordu silahlanmanın doruğunu yaşamaktadır. Milislik tıkanmış, ulusal çelişkiler Kürdistan'ın çoğu alanında ayaklanmaları gündeme getirmiştir. TC'nin 1988 çıkarması şimdiden boşa çıkmıştır. TC, TKP-TİP ve Kürt işbirlikçileri vasıtasıyla faşizmin yasallığı ve dar bir özerklikle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tasfiyesini amaçlamaktadır. Emperyalist destekçileri kongre ve basınlarında sorunu bu sınırlarında neredeyse programlaştırmışlardır.

Geriye PKK ve ERNK'yi durdurmak kalıyor. O zaman Paris'te Alman diplomatının öldürülmesinde, hatta Alman Condor uçağının düşürülmesinde (!) bir gizlilik sırrı kalmıyor. En çok TC'nin bu komploları yapma gerekçesi ve araçları var. **Amaç, Avrupa kamuoyunu Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı şartlandırmak, emperyalist yönetimleri işbirliği ve saldırıya itmek ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin mutlak gelişimi karşısında 1988 yılı içinde gündeme getireceği katliamları meşrulaştırmak.**

Suçludan Hesap Sorulmalıdır

Terörizm, haksızın eylemidir. Bir halkın ulusal varlığını koruması ve ulusal kurtuluş savaşı vermesi meşrudur. Kürdistan halkının savaşı bu kutsal meşruluktadır.

Buna karşı Türk sömürgeciliği haksız barbar güçtür. Her eylemi haksız ve komplocu karakterdedir. En üst kurum ve kişisine kadar kana, rüşvete, işkenceye, ahlaksızlığa bulaşmış, kendi insanı ve Kürdistan halkına karşı bir cinayet savaşı yürüten bir rejimin hiçbir eylemi meşru olamaz.

Komplocu ve katliamcı bir tarihin sahibi Türk faşist-sömürgeciliği, geleceğini de teröre ve katliamlara daha fazla bağlamıştır. TC, tarihin mahkûm ettiği ve insanlığın mahkûm etmesi gereken bir güçtür. Kürt ulusunun varlığını inkar eden ve özgürlük savaşını soykırımla boğmayı amaçlayan bir rejimin meşru bir yanı olamaz.

Bu nedenle, suçlulardan hesap sorulmalıdır.

Alman Halkı ve Demokratik Güçler TC'den Hesap Sormalıdır

Alman diplomatı, Türk ajanları vurdu. Türk ajanları, Alman yönetiminin destek ve olanaklarıyla, Alman kentlerinde cirit atmaktadır. Türk elçilikleri, komplo ve terör yuvasıdırlar. Türk basını, aşağılık karakteriyle, bu komploların bir istihbarat aracıdır. Alman halkı, olanaklarıyla işletilen bu çirkin oyunlara karşı durmalıdır. Bir diplomatın ölümüne gösterilen duyarlılık ve tepki doğaldır. Fakat aynı duyarlılık, Kürdistan halkına yapılanlar konusunda da gösterilmelidir. Çünkü, Türk devleti, her gün bir kişiyi değil, binlerce kişiyi öldürüyor, Kürt köylerini yakıyor, kitlesel olarak köylerinden, ülkelerinden kovuyor.

Bir halk, başka bir halkın hakları konusunda duyarlı olarak, özgürlüğünü koruyabilir. Halklar arasındaki dayanışma zorunludur.

TC'nin komplolarına karşı durulmalı, Avrupa emperyalist yönetimlerin bu komplolara ortak olması ve Kürt halkına karşı işledikleri suçlar mahkûm edilmelidir.

Halk Olarak Direnecek, Komploları Boşa Çıkaracağız

Ulusal bağımsızlığı için savaşan bir halk, komplo ve katliamlardan yılmaz. Kürt halkının gerçekliği budur. "Le Humanite" adlı Fransız gazetesinin belirttiği gibi, ***"Kürtlerin omuzları geniştir"***, her saldırıya dayanır. Fakat, artık hiçbir saldırıyı karşılıksız bırakmayacak kadar bilinçli, güçlü ve direnişçidir. Sadece, Türk sömürgeciliğinden gelen her darbeyi karşılıksız bırakmakla yetinmeyecek, Türk devletinin komplolarına zemin hazırlayan, destek olan, her fırsatta Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve öncü güçlerini töhmet altında bırakmaya çalışmış güçlere de karşı duracak, teşhir edecek, hiçbir saldırıdan yılmayacaktır.

Her halk gibi, bizim de haklarımız meşru ve kutsaldır. Diğer halklara saygılıyız. Ama biz de halk olarak saygı isteriz. Halkımızın siyasal temsilcisi ERNK'ye toz kondurtmayacağız. Birliğimiz ve direnişimiz, geleceğimiz için güvencemizdir.

TC'nin komploları ve emperyalist ülkelerin bu komplolara desteği kesilmeyecektir. Bunu biliyoruz. Aksini ileri sürmek, TC'nin ve emperyalizmin karakterine ve bilimine terstir. Halk olarak bu komplolara karşı tahammülsüz olacak, boşa çıkaracak ve cevapsız bırakmayacağız.

Yurtseverler, devrimciler olarak ulusal bağımsızlığımız için siyasal birlik örgütümüz ERNK etrafında birleşecek, kenetlenecek, daha uyanık olacak, her komployu ezeceğiz.

Avrupa Basını TC'nin Komplosunu Yutmadı

● **Le Monde, 5 Ocak 1988, Edwy Planel**

"Kesin olmayan bir iz

"İlk araştırmalara göre evli ve iki çocuk babası olan Siegfried Wielspütz, gece yarısı evinden ayrılıp bir Alman vatandaşıyla randevulaşarak Paris'in en lüks semti olan Champs-Elisées Chanzelize'de bir lokantada yemek yediler. Yemekten sonra diplomat ve Alman arkadaşı evlerine gitmek üzere ayrıldılar. Diplomatın kaderi olan öldürülme nedeni henüz belirlenemedi. Pazartesi sabahı diplomatın arabası arandı. Öldürülen diplomatın cebinde bulunan bir zarfın içinde ERNK yazılı ve ERNK kaşesi basılı olan bir bildiri bulundu.

"Fransa polisi, yaptığı araştırmaları sonuçlandırmak için, PKK'ye yönelen şüpheli durumları kesin reddetti.

"Kurucusu Abdullah Öcalan'ın olduğu PKK, 1978'de kurulmuştu. Yine bu doğrultuda ERNK - Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, Mart 1985'te kuruldu."

● **İnformation, 5 Ocak 1988**

AFP ve AP ajanslarına atfen son olaylara geniş bir haber-yorum getiren Danimarka gazetesi, Kurdistan Komite'nin Paris'teki açıklamalarından alıntılar yapmakta ve Kürdistanlı yurtseverlerin demokratik protesto eylemlerinden bazılarını sıralayarak, bu eylemlerin, *"Batı Alman polisinin Kürtlere yönelik baskınları ile Türkiye'deki insan haklarının çiğnenmesini protesto amacını taşıyordu"* demektedir.

● **Aktuel, 2 Ocak 1988**

Aktuel gazetesi başta bir konuyu, ***"Türkiye'de Küçük Darbe"*** başlığı altında vermektedir. Gazete şunları yazmakta:

"Siirt (AFP): Yarı resmi Türkiye Anadolu Ajansının verdiği bir habere göre, Türkiye'nin doğu illerinden Siirt'te perşembe günü meydana gelen ve 4 saat süren bir çatışmada 3 asker öldü.

"Kürt gerillalarının 1984'te tekrar faaliyetlerine başlamalarından bu yana, aralarında Kürt asiler, polis, asker ve sivillerin bulunduğu 1000 kişi hayatını kaybetmiş bulunuyor. Türkiye'nin diğer bölgelerinin aksine, Kürtlerin yaşamakta olduğu 8 vilayet halen savaş hali hükümleri ile yönetilmektedir."

● **Kölner Stadt Anzeiger, 5 Ocak 1988**

"Kurdistan Komite'nin sözcüsü Hasan Arif, 31 yaşındaki konsolos memuru Siegfried Wielspütz'ün ölümü ile 'Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin herhangi bir ilişkisinin olmadığı açıklamasında bulundu. Bunun, daha çok Türk istihbarat örgütü MİT'in bir provokasyonu olduğunu söyledi...

"Bu halk, dili ve kültürü için mücadele etmektedir.

"Türkiye'de baskı altındadırlar. 10 milyon Kürt çeşitli aşiret ve kabileler halinde Türkiye'nin güneydoğusunda, kuzey-batı İran'da, kuzey Irak'ta ve kuzey-doğu Suriye'de parçalanmış bir halde yaşamaktadır...

"Ortadoğu'da, orta çağda Osmanlı ve Pers imparatorluklarına bağlı, oldukça bağımsız bir durumda yaşıyorlardı.

"Özellikle 20. asırda bilhassa da Türkiye ve Irak'ta bir Kürt devleti için, en azından kendi kaderlerini, yaşadıkları bölgede kendi ellerine almak için hareketler oluştu... Kürt dilinin ve kültürünün baskı altında olduğu Türkiye'de, özellikle marksist-leninist 'Kürdistan İşçi Partisi (PKK)' dikkatleri üzerine çekti. Bağımsız bir Kürdistan için Türk ordusuna karşı kanlı bir savaş yürütmektedir.

"Merkez örgüt rolünü gören ERNK, 1985 yılında kuruldu."

● **Financial Times, 5 Ocak 1988**

"ERNK'nin ismi, spekülatif bir şekilde, 1986'da öldürülen İsveç Başbakanı Olof Palme olayının polis soruşturmasına karıştırıldı.

"Türkiye'nin marksist-leninist Kürt İşçi Partisi'ni içine alan ve aynı zamanda Irak, İran, Suriye'deki Kürt gruplarının da temsilcisi ERNK, 1985 yılında kuruldu."

● **The Independet, 5 Ocak 1988**

"1984'te Kürtler Türkiye'nin doğusunda, Suriye ve Irak sınırı yakınlarında Ankara hükümetini kabule zorlamak için yeniden başkaldırdılar.

"Türkiye, doğu eyaletlerinde ordusunu güçlendirerek, gerillalara karşı 'sıcak takibat'la cevap verdi ve sıkça Kürt üslerini bombaladı."

● **Liberation, 5 Ocak 1988**

"Bugüne kadar cinayet masası uzmanları ciddi bir iz bulmadıklarını belirtmektedirler. Daha ilk günde bu cinayeti bir Kürt örgütünün işlediği hipotezi ileri sürüldü. Diplomatın cebinde bir beyaz zarf içerisinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK) imzasını taşıyan bir bildiri bulunmaktaydı. Ama bu bildiri olayla ilgili hiçbir talep göstermiyor; sadece 'Federal Alman polisinin 27 Temmuz 1987'de Köln'de Kürtlerin evlerine yapılan baskınları ve alınan 700.000 DM'nin iadesini' açıklıyordu.

"Almanya Dışişleri Bakanlığı, 'Kürt örgütü ile Alman devleti arasında herhangi bir anlaşmazlığın kalmadığı' açıklamasını yapmıştı."

● **Stuttgarter Zeitung, 5 Ocak**

"Bonn'daki Dışişleri Bakanlığının görüşüne göre, Federal Almanya'daki mülteci Kürt gruplarının faaliyetleri ile konsolosluk memurunun katledilmesi olayı arasında bağlantı kuracak herhangi bir işaret bulunmamaktadır."

● **Frankfurter Allgemeine, 5 Ocak 1988**

"Bonn Temkinli

"Bonn Dışişleri Bakanlığı, diplomatının ölümünün ardındaki nedenleri açıklamaktan kaçındı... Olayın politik nedenleri hakkındaki spekülasyonlar, konsolosluk memurunun cebinden çıkan bildiri etrafında oldu... Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Chrobord, bu yazının yeni olmadığını, elçiliğe birkaç hafta önce geldiğini ve bilindiğini, elde edilen kanıtlara göre, 'Bir mektuptan çok, bir bildiriye benzememektedir.' Bildirinin orjinal mi, yoksa kopya mı olduğunu bilmediğini belirtti.

"Chrobord, bu durumdan dolayı, katil hakkında olası bir neticeye varmayı tavsiye etmemektedir..."

● **Süddeutsche Zeitung, 5-6 Ocak 1988**

"Fransız polisi, Kürt izi üzerine araştırmasını pazartesi günü de sürdürdü. Ancak bu bir ihtimaldi, ve bildirinin bir delil olmadığını Paris de açıkladı.

"Bonn, spekülasyon yapılmaması için ikaz ediyor.

"Hiçkimse Eyfel kulesi yakınında Seine üzerindeki yaya geçidinde, pazartesiye doğru, gecenin saat ikisinde Siegfried Wielspütz'ün ne yaptığını bilmiyor. O, kendisine dikkatle nişan alınarak göğsüne isabet eden bir tabanca kurşunu ile öldü... Katilleri onun o saatte orada ne yaptığını biliyorlardı."

● **taz, 5 Ocak 1988**

"Paris'te esrarengiz cinayet

"Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Jürgen Chrobord, bildiriden elçiliğin uzun süreden beri haberdar olduğunu söyledi. Paris'teki sürgün Kürtlerin bir sözcüsüne göre, ERNK hiçbir sorumluluğu kabul etmiyor. Paris-Kurdistan Komite sözcüsü Hasan Arif, Anadolu Ajansının Londra bürosunun 'ERNK üstlendi' haberini provokasyon olarak niteledi."

● **The Guardian, 5 Ocak 1988**

"Ulusal Kurtuluş Cephesi, Batı Alman memuru Siegfried Wielspütz'ün dün Paris'te katledilmesi hakkındaki tüm sorumlulukları reddetti.

...

"Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin bir açıklamasına göre, marksist grup, Batı Alman katledilmesiyle bağlantılarının olduğunu reddetti. Bunu, 'mutlaka Türk gizli teşkilatının Avrupa'daki işbirlikçi gruplarıyla birlikte yaptığını' iddia etti.

"Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK, saldırıyı 'bir provokasyon ve gizli anlaşma' olarak tanımlayarak, bunun Türkiye'nin dağlık Kürt bölgesini kurtarma mücadelelerini engelleyemeyeceğini söyledi. Diğer Kürt grupları İran, Irak, Sovyetler Birliği ve Suriye'de aktiftirler.

"10 senelik Kürdistan İşçi Partisi'nin bir dalı olan ERNK'den, bir kere de İsveç Başbakanı Olof Palme'nin 1986'da katledilmesi olayında şüphelenilmişti.

"Bay Siegfried Wielspütz, konsolosluğun vize bölümünde çalışıyordu. Memurun neden erken saatte bir arkadaşını bir yakın restoranta bırakarak elçiliğe gittiği açık değildir.

"İçişleri Bakanlığından yetkililer, onun kurşunlanmadan önce bildiriyi üstünde bulundurmuş olabileceğini söyledi."

● **Bild, 5 Ocak 1988**

"Paris pasaport uzmanı öldürüldü

"Siegfried Wielspütz (31) gece saat 2.00'de Paris'teki köprüde ne arıyordu?

"Bu soru Alman konsolosluğunda Pasaport ve Vize Bölümü şefinin katillerinin bulunmasında belirleyicidir. Wielspütz kendisini bulan iki gence fısıldayarak, 'Beni vurdular' demiştir. Daha sonra ise bayılıp, kalbinden vurulduğu için ölmüştür. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, bir telefonla öldürme olayını üstlendi ve 16 kişinin öldüğü, İzmir seferini yapan Condor uçağının düşmesinde de sorumluluğu üstüne aldı.

"Polis, Wielspütz'ün katillerini aramada şu izleri takip ediyor.

"- Gece yarısında soygun,

"- Kişisel hesaplaşma,

"- Alman RAF örgütü ile birçok eylem yapan sol terör örgütü Action Direct (Doğrudan Eylem). Kısa zaman içinde bu örgütün yöneticisinin mahkemesi başlayacak. Bu vesile ile çeteler, 'Kızıl Hafta' ilan ettiler.

"- 'Kürt Kurtuluş Örgütünün' öldürmesi.

"Polis, Wielspütz'ün Kürtlerin Almanya'ya gitme istemlerini reddedip-etmediğini araştırıyor. Paltosunun cebinde Alman elçiliğine gönderilen bir zarf bulundu. Zarfta bulunan bildirideki talepte 'Kürt Parasını Geri Ver' deniliyor. 700.000 DM'ye, 28 Temmuz 1987'de Kürt örgütlerinin evleri aranırken el konulmuştu. Fakat bu para kasım ayında geri verilmişti.

"Fransa'daki bir Kürt sözcüsü öldürmedeki 'sorumluluğu' reddetti. Ve Türk istihbarat örgütünü suçladı.

"Kürtler, bağımsız devletlerinin olması için savaşıyorlar. Geçen sene birkaç kere Paris'teki Alman bürolarını işgal ettiler.

INFORMATION 5/1-88

Kurdisk gruppe siger, den dræbte tysk diplomat og sprængte fly over Tyrkiet

Vesttysk politi advarer mod PKK

Le meurtre du diplomate allemand serait lié à sa vie privée

Tysk diplomat dræbt i Paris

Brev fra kurdisk gruppe lå i lommen

10 Berlingske 1. sektion

BERLINSKE TIDENDE 5/1-88

L'assassinat d'un diplomate allemand à Paris

Les mobiles du crime ne sont toujours pas établis

Une enveloppe cachetée

MINI-SLAG I TYRKIET

Vesttysk diplomat skudt ned i Paris

KURDERE TAGER ANSVAR FOR DIPLOMATMORD

AKTUELT

Baştarafı 1. sayfada

manevi alanda somut destekler vermek, bunu hemen sunup yükselen mücadeleye katkılarda bulunmak istiyor.

"Kürt" adı, gelişen mücadelenin PKK, ERNK ve ARGK önderliğinin şahsında bu alanda giderek daha çok yiğitlik, dürüstlük, TC'ye karşı çağdaş ve zafer getirecek bir kavga anlamına geliyor.

Aşağıda sıralayacağımız eylemlerde, bu gerçeklik daha iyi anlaşılacaktır:

— 8.7.1987'de Lavrion olaylarını konu alan bir basın toplantısı yapıldı. Yapılan açıklamalar basında önemli oranda yer aldı.

— 13.7.1987'de 50 dolayında davetlinin katıldığı **"Yunanistanlı dostlarımızı Kürdistan'daki son gelişmeler üzerine bilgilendirme ve sohbet toplantısı"** düzenlendi. Toplantıya ERNK-Avrupa Temsilciliği adına da katılım oldu. Bileşimi, işlediği konular ve yaratılan hava ile bu toplantı, Lavrion komplosunun boşa çıkarılmasını sağladı. Toplantıya Avukat Hüseyin Yıldırım, bir PASOK'lu (Pan-Helen Sosyalist Partisi) milletvekili, bir PASOK-MK üyesi ve dış ilişkiler sorumlusu, Yunanistan Barış Komitesi'nden bir üye, üniversite öğretim üyesi bir tarihçi, önde gelen avukatlar, FKBDC olgusu dahilinde, SVP temsilciliği katıldı. Toplantıda sözlü bilgilendirme yanında, slayt ve video gösterimi yapılarak bildiri dağıtıldı.

— 20 Temmuz'da, Kıbrıs'ın Türk ordusu tarafından işgalini protesto yürüyüşüne ERNK, EDEK partisi tarafından davet edildi. Bu davet, ERNK Temsilciliği tarafından değerlendirilerek, yürüyüşe katılındı. ERNK Temsilciliği'nin basın açıklamaları, röportajları, çeşitli güçlerle tanışma ve görüşme toplantıları, halkta ve ilerici-devrimci kesimlerde büyük memnunluk yarattı. Bu gelişmeleri hassasiyetle izleyen faşist Türk sömürgecileri, kaba bir yalan uydurarak, derhal tehditler savurmaya başladılar. Bunun üzerine ERNK Temsilciliği, 24 Temmuz'da bir basın açıklaması ile TC'nin yalanlarını teşhir etti.

— Temmuz ve Ağustos 1987 boyunca basın açıklamaları ve toplantılarla Kürdistan'daki gelişmeler konusunda kamuoyu belli oranda aydınlatılmaya çalışıldı.

— 15 Ağustos Atılımının yıldönümü nedeniyle bir basın toplantısı yapıldı. Av. H. Yıldırım ve Yunanistan 'Kurdistan Komitesi' temsilcisinin katıldığı toplantıda yapılan açıklamalar basında belli bir yer aldı.

— Ağustos ayı sonu ve Eylül ayı başlarında alanda bulunan ERNK taraftarları, çeşitli sorunları kamuoyuna duyurmak amacı ile yoğun bir eylemliliğe yöneldiler.

— Lavrion kampında süren çatışmaların kamuoyunun dikkatini olumsuz bir biçimde bu suni sorun üzerinde tutmaması ve komploya alet olmamak için topluca kamp terkedildi. Siyasi mültecilik statüsüne uygun olarak ayrı bir yere yerleştirilmeyi sağlamak amacıyla Atina merkezine gidip 'Birleşmiş Milletler' yetkilileri ve Yunan Kamu Düzeni Bakanlığı'na başvurularda bulunuldu ve tekrar dönülmeyeceği bildirildi.

— SVP taraftarlarıyla birlikte Türkiye ve Kürdistan'da cezaevlerinde süren açlık grevleriyle dayanışma amacıyla Af Örgütü'nde bir işgal eylemi yapıldı.

— Alman yönetiminin, Kürdistanlı emekçiler ve politik mülteciler üzerinde uyguladığı baskı, arama ve operasyonları protesto etmek, sözkonusu gerici yönetimin bu tutumunu kamuoyuna duyurup destek yaratmak için Lufthansa Hava Yolları Bürosu, yine ERNK taraftarlarınca işgal edildi.

— 12 Eylül askeri-faşist darbesinin yıldönümünde ERNK Yunanistan Temsilciliği bir bildiri yayınladı. Yunanca ve Türkçe yayınlanan bildiride, yedi yıllık gelişmeler değerlendirildi ve yükselen Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesi gerçekliği vurgulanarak, Kürdistan, Yunanistan ve Kıbrıs halklarının dayanışmasının önemine dikkat çekildi. Ayrıca, 12 Eylül'de ERNK taraftarlarının katıldığı bir yürüyüş düzenlendi.

ERNK'nin etkince desteklenmesi yönünde eğilimler, çeşitli güçler nezdinde ağırlık kazandı. Bu güçlerden biri olan Halkların Hakları ve Kurtuluşu İçin Mücadele Birliği, 28 Eylül 1987 günü bir basın konferansı ile birlikte, "Kürdistan halkı ve mücadelesini destekleme kampanyası" başlattı. Kampanyanın amacı PKK, ERNK ve ARGK önderliğinde süren Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini siyasal ve maddi alanda, Yunanistan ve uluslararası planda daha etkin bir desteğe kavuşturmak olarak açıklandı. Kısa adı ENOSİ olan bu kuruluş, kampanyayı ERNK Avrupa ve Yunanistan Temsilcilikleri ve Kurdistan Komitesi ile yakın bir işbirliği içinde yürütmeye başladı. Bunlardan bazıları:

Yunanistan Halkı Kürdistan Ulusal Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesine Büyük Sempati Duyuyor

ERNK'Yİ DESTEKLEME KAMPANYASI DEVAM EDİYOR

— **28 Eylül, Atina:** Kampanyayı başlatan basın konferansına, çok sayıda basın, demokratik kuruluş ve parti temsilcisi katıldı. Av. Hüseyin Yıldırım, basın konferansına ENOSİ'nin davetlisi olarak konuşmacı sıfatıyla katıldı. Toplantıya katılan kuruluşlar ve temsilcileri şunlardır:

Sosyal-Demokrat Partisi Dış İlişkiler Komitesi'den Kodiso Sanyonidu Elpida, PASOK-MK Üyesi Yani Neu, Hıristiyan Demokrat Partisi Sekreteri ve MK üyesi Manolis Milyarakis, Yunan Televizyon Merkezi'nden Rubanis, İşçiler Sendikası Sekreteri ve aynı zamanda Güney Yunanistan Pontuslular Dernekleri Federasyonu Yönetim Kurulu Üyesi Xronis Amanatidis, İşçi Sendikaları Konfederasyonu Yönetim Kurulu Üyesi Aristidis Xacisaritis, tarihçi Nikos Marangoz, Prof. Neokli Saris, Akdeniz Araştırma Kurumu adına Xristo Foroz Lazakis, Yunanistan Ziraat Dernekleri Birliği adına Zanetus Karemixas, Öğretim Üyeleri Sendikası adına Teofilos Sakalidis ve Xristos Yxales, Bağımsız Kadınlar Hareketi'nden Yuli Goyaki, Pontuslular Araştırma Merkezi'nden Yorgo Fotiadis, Su İşçileri Sendikası'ndan Dimitri Kirkos, tarihçi-yazar Periklis Rodakis, PASOK'tan Girit milletvekili Kosta Aslanis ve Evros vilayeti milletvekili Xaramlombos Stamatopulas, Peristeri Belediyesi adına Sakis Karulos, Kalitca Belediyesi ve Zografu Belediyesi adına Petas Andonis ve Kambuoğlu Panayoti, Filipinler Ulusal Demokratik Cephesi-Yunanistan Temsilciliği adına Tom, Demokratika Logos gazetesi adına Rumeloti Katerina, Avriyani gazetesi adına Tanasis Lukupulos, Rizaspostis gazetesi adına Akritito, Elefteratipiya gazetesi adına Dina Vayena, Akrapolis gazetesi adına Yanis Efistadiyu, Proti gazetesi adına Vaso Zervu.

Toplantıda ENOSİ adına PASOK-MK Üyesi Mixailis Xaralambidis ve Av. Hüseyin Yıldırım birer konuşma yaptılar.

15 Ekim 1987, Patra: Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tanıtımı amacıyla yapılan bu toplantıya konuşmacı olarak Av. Hüseyin Yıldırım, Mixailis Xaralambidis ve tanınmış tarihçi Periklis Rodakisti katıldı. Açılış konuşmasını ise, ev sahibi göreviyle Patra Belediye Başkanı Andreas Karavollas yaptı. Toplantıya katılan kişi ve güçlerin bir kısmı şöyle:

PASOK Bölge Örgütü Sekreteri Andreas, Patra İşçi Merkezi temsilcileri, Devlet Memurları Federasyonu yetkilileri, PASKE temsilcileri, Ziraat Kooperatifleri Birliği yetkilileri vd. Ayrıca EDA Partisi Başkanı Manali Glezos, Patra toplantısına katılan tüm bu dayanışmacılara bir mesaj göndererek çalışmalarda ve mücadelede başarı dileğini bildirdi ve destek çağrısında bulundu.

16 Ekim 1987, Korintos: Konuşmacılar, Av. Hüseyin Yıldırım ve ENOSİ Korintos Sekreteri Dimitris Kalintiyotis. Burada da, yukarıda belirtilen nitelikte 100 kişi dolayında bir katılım oldu. Belediye Başkan Vekili, Ziraat Kooperatifleri Birliği yerel sorumlusu, Yunanistan Komünist Partisi (KKE) Bölge Sekreteri, 1940-44 Ulusal Direnişçileri Birliği temsilcileri ve PASOK Bölge Sekreteri katılanlar arasındaydı. Televizyon, bu toplantıyı II. kanaldan görüntülerle birlikte verdi.

17 Ekim, Kalogreza: Burada düzenelenen kültür gecesine sadece Yunanistan'da yaşayan Kürdistanlılardan 300 dolayında katılım oldu. Gecede kültür gösterilerini HUNERKOM folklor ekiplerinden biri ve ozanlar yaptılar. Bol yayın dağıtımı ve kaset satışlarının yapıldığı gecede, resim sergisi de vardı. Gece, tüm katılanlar üzerinde derin bir etki bıraktı.

19 Ekim, Selanik: Bu toplantıya da konuşmacı olarak Av. Hüseyin Yıldırım ile ENOSİ adına Mixailis Xaralambidis katıldı. Selanik yerel basını, televizyon, Avgi gazetesi muhabirleri toplantıyı izleyen basın mensuplarıydı. Toplantıda, ayrıca PASOK ve KKE (İç Komünist Partisi) sorumluları, Selanik İmrozlular ve İstanbullular Derneği Başkanı, Selanik İşçiler Merkezi ve yine Selanik Devlet Memurları Birliği'den bir profesör de hazır bulundular. Burada yaşayan Kürtler, toplantıya büyük ilgi gösterdi.

20 Ekim, Selanik: 19 Ekim'de yapılan basın toplantısında doğan ilgiyle Selanik radyosu, ERNK temsilcisi ile radyodan canlı yayın yapma isteminde bulundu. Kitle bu yayına büyük ilgi duydu ve yarım saat boyunca telefonlardan sorular sordular. 21 Ekim'de ise, sendikalar ve Kalamariya Belediyesi ile toplantı ve görüşmeler yapıldı. Tüm bu güçler destek vaadinde bulundular.

22 Ekim, Kilkis: Batı Trakya'da önemli bir kaza olan Kilkis'te açılış konuşmasını Belediye Başkanı yaptı. Konuşmacıların, sorulara da ayrıntılı cevaplar verdiği bu toplantıya 130 dolayında kişi katıldı. Katılanlar arasında PASOK Bölge Komitesi üyeleri, Ziraat Kooperatifleri Birliği yetkilileri, İnşaat İşçileri Sendikası ve Pontus Derneği temsilcileri vardı.

24 Ekim, Oristiyda (Karaağaç): Bu toplantıya da 150 kişi dolayında bir katılım oldu. Konuşmacılar Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini, faşist Türk sömürgeciliğinin tarihsel ve güncel gerçeklerini, halklara yönelik baskı ve katliamlarını ve buna karşı Kürdistan'da PKK, ERNK ve ARGK önderliğinde geliştirilen savaşı anlattılar.

25 Ekim, Aleksandrapolis (Dedeağaç): Burada toplantıya 300 dolayında katılım oldu. Toplantının açılış konuşmasını Belediye Başkan Vekili yaptı. Ardından ERNK ve ENOSİ temsilcileri konuştular.

9 Kasım, Drama: Toplantıya katılım 150 dolayında oldu. ERNK Yunanistan Temsilciliği'nin yanısıra, ENOSİ adına da M. Xaralambidis konuşmacı olarak katıldılar. Açılış konuşmasını Drama Belediye Başkan Vekili yaptı. Drama Valisi, Pontuslular Derneği, İşçi Sendikaları sorumluları ve PASOK Bölge Sekreteri ile birçok üyesi toplantıya katıldılar.

13 Kasım, Selanik-Kalamariya: Katılım 60 dolayında oldu. ERNK Temsilciliği adına bir arkadaş ve ENOSİ adına M. Xaralambidis konuşmacı olarak katıldı. Katılanlar arasında Belediye yetkilileri, sendika temsilcileri, profesörler, doktorlar ve halktan kişiler vardı. Bu arada Kıbrıs EDEK Partisi gençlik sorumluları ile de görüşmeler yapılarak dayanışma istemi karşılıklı olarak dile getirildi.

Ekim ayı sonu ve Kasım ayı içerisinde yapılan diğer bazı çalışmalar ise şöyle:

Gerici Alman yönetiminin Kürdistanlı yurtseverlere baskı ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine dayatmalarda bulunma ile Kurdistan Komitelerinin parasına el koyma olayını protesto kampanyasına alanımızda büyük ilgi ve önemli bir katılım gösterildi. Kampanyaya katılanlar, kartlarımızı imzalayıp telgraf ve teleksle durumu protesto ettiler.

— 15.11.1987'de Yunanistan'da yaşayan Kıbrıslıların çeşitli parti temsilcileri, taraftarı ve demokratik kuruluşları, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti ilanıyla Kıbrıs'ın bağımsızlığına karşı düzenlenen Türk komplosunu protesto için Yunanistan Türk Elçiliği önünde geniş bir gösteri düzenlediler. Buna ERNK Yunanistan Temsilciliği ve Kurdistan Komitesi de davetliydi. ERNK Temsilciliği, Kıbrıs Öğrenciler Derneği'nin bir toplantısına da konuşmacı olarak katıldı.

10. Yılda Daha Aktif Bir Mücadeleye

PKK, 10. savaş yılına girerken Kürdistan ulusal bağımsızlık savaşı ile yurtsever Kürdistan halkını selamlıyorum.

Halkımızın onur kaynağı olan PKK zindanlarda, PKK dağlarda, PKK savaş naralarıyla düşmana kan kusturmakta, PKK tüm düşman saldırılarına rağmen Dersim'den Botan'a kadar uzanan devrim tarihimizi dünya devrim tarihleriyle birleştirmektedir.

10. savaş yılına girerken gururluyuz; yüzyıllardan beri ülkemizi zindana çeviren, üzerinde at koşturan, Kürdistan insanını köleleştiren sömürgeci barbarlığa karşı bugün halkımızın onuru olan PKK konuşuyor.

PKK'nin verdiği bu haklı savaşa, ne faşist Türk sömürgeciliği, ne emperyalist çevreler ve ne de kendini beş paraya satmış hain takımı engel olabilir. Çünkü, onların karşısında Mazlumların, Hayrilerin ve komutan Kemal PİR'lerin partisi PKK vardır.

Yurtsever Kürdistanlı emekçiler; PKK'nin 10. savaş yılına girerken, daha aktif bir şekilde mücadeleye sahip çıkmak, diğer yandan tüm düşman çevrelere inat olsun kararlılıkla Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine sahip çıkmakla görevlerimizi yerine getirmiş olacağız ve PKK'yi binlerce sefer yurtseverlik duygularımızla selamlayacağız.

Nürnberg'den Lokman

Berxwedan'ı Güçlendirelim

1987 yılını doldururken, **Berxwedan**'ın ulusal kurtuluş mücadelemizi halka götürmede önemli araç görevini yerine getirdiğini belirtmeyi gerekli görüyorum.

1987 yılı ortalarından itibaren 15 günde bir çıkması gelişmeleri daha yakından izlememizi doğurmuş, bizleri **Berxwedan**'ın düzenli okuyucusu ve dağıtıcısı haline getirmiştir.

Berxwedan'ın halkımızın ve mücadelesinin sesini yayması kadar bizlere de görev düştüğüne inanıyorum. 1988'de de okumadan dağıtıma kadar destekte bulunarak **Berxwedan**'ın görevini başarı ile yerine getirmesine destek olalım.

Devrimci selamlar
Başarılar dilerim

Emmerich'ten Lokman

"Binlerce İnsanı Bir Arada Görmek Çok Güzel Bir Olay"

Her şeyden önce, kızımla birlikte PKK'nin 10. Kuruluş Gecesine katılmamızı sağlayan Kürt arkadaşlara teşekkür ederim.

Yolculuktaki beraberlikten ve geceden çok memnun kaldık. Alkolsüz bir gece görmek çok olumluydu. Bizler, Danimarkalı olarak buna pek alışık değiliz. Ayrıca, her yaştan binlerce insanı birarada görmek, çok güzel bir olaydı.

Program, çok zengin ve geliştiriciydi. Gecenin sanatsal kalitesini değerlendirmekten uzak kalmak istiyorum. Çünkü, geçmiş yıllardakine kıyaslayacak bir temel bulamıyorum. Yani, geçen yıllara oranla kıyaslanacak fazla farklar yoktu.

Danimarkalı olarak Kürtlerin zengin kültürünü görünce, ekonomik refah pahasına her gün kendi kültürümüzün ne kadar fakirleştiğini kaçınılmaz olarak görüyoruz. Bence, kültür mücadelesi özgürlük mücadelesinin doğal bir dalıdır da. Bu, belki biz Danimarkalılara bir hayli unuttuğumuz bir olguyu esaslıca öğretir.

Gelecek gecelere daha fazla Avrupalı insanların katılımını sağlamak çok olumlu ve yararlı olur. Çünkü, birçok insan çok olumsuz düşündüğü için değil, yabancı halklara karşı ilgisizlik, isteksizlik; bilinçsizliğinden dolayı, kendiliğinden gelmemekte ve mücadelenizin özgül konumunu anlamakta zorlanmaktadır.

Birçok etkinlikler aracılığıyla özgürlük mücadelesinin doğal bir parçası olarak kullanılacak ve canlı tutulan güzel ve renkli bir kültürü iyice kavradık.

Her şey için çok teşekkür eder, haklı davanızda başarılar dileriz.

Camilla ve Karan Lisbeth
Danimarka

Yeni Yılınızı Kutlarız

Yeni bir savaş ve mücadele yılına girerken tüm ilerici dünya halkları arasında başımız daha dik ve göğsümüz daha kabarıktır. Bir anlamda bugünkü halk savaşımız, dünyada şu anki mücadelelerin en kutsalıdır. Çünkü çağın en barbar, talancı, soykırımcı gücüyle kıyasıya savaşıyoruz.

Bu mücadelede kendisine atfedilen rolü bizce yetkin olarak oynayan, halkımızın kitlesel sesi **Berxwedan**, bundan sonra da ilham aldığı kaynağa daha fazla ve geniş çalışmayla bu insanlık, namus, şeref ve haysiyet savaşında düşmanın suratına daha da güçlü şamar vurmasını bilecektir.

1988 yılına girerken Norveç ERNK çalışanları olarak bu yılın düşmanımıza hezimet ve acı son, ilerici insanlığa ve mazlum Kürdistan halkına zafer ve mutlu geleceği daha da güçlü kılacağını umar ve yeni yılınızı Apocu ruh ile kutlarız.

Norveç-ERNK Taraftarları

Onurumuz Berxwedan'ın Yeni Yılını Kutlarız

Kaybolmayla yüzyüze olan Kürtlük kimliğimizi bize kazandıran partimiz PKK, cephemiz ERNK ve ordumuz ARGK önderliğinde verilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini bize ulaştıran **Berxwedan**'ı, 4. yılında devrimci coşkuyla kutlarız.

Biz Göteborglu ERNK taraftarları olarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine her türlü desteği vermeye hazırız. Ve ihanetin merkezi olarak bilinen İsveç'te Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önündeki her türlü engeli yıkacağımıza ve ERNK bayrağını yükseklerde dalgalandıracağımıza söz veriyoruz.

— Bijî PKK, ERNK, ARGK!

Göteborg-ERNK Taraftarları

Kendi Kaleminden İşbirlikçilerin İç Yüzleri

Günümüzde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin varmış olduğu boyut karşısında şaşkına dönen barbar Türk sömürgeciliğinin uzantısı durumuna gelen işbirlikçi, sosyal-şoven güruhlardan TKP/ML, Aralık 1987 tarihli "İşçi-Köylü Kurtuluşu" adlı dergisinde bir yazı çıktı. Yazıda, PKK'ye ne kadar düşman, Türk devletine ise ne kadar uşak olduğunu itiraf ediyor.

Bilinmektedir ki, halk önderi olduklarını söyleyen güçlerin çoğunluğu, 1980'de 12 Eylül darbesiyle davarı kurdun ağzına bırakır gibi, halkı faşizmin ağzına bırakıp Avrupa metropollerine çekildi. Devrim denen olguyu unutarak, lümpen-sarhoş konumlarıyla tam karşı-devrime hizmet eder duruma düştüler.

TKP/ML adlı sosyal-şoven güruhu çok iyi tanıyoruz. Bu gücün, alçakça düzenlediği Basel karşı-devrimci komplosu da unutulmuş değil. Bu güç utanmazca "Yeni yeni Dersimler için ileri" sloganını atıyor. Dersim'de "Apoculara destek vermeyin, '38 Dersim katliamını yaşattırlar" vb. diyen bu kemalist, sosyalşoven güç değil miydi? Hayır, kesinlikle Dersim'in ihanet kalesi yapılmasına müsaade etmeyeceğiz. M. Kemal de, 1938'de halkımızı Dersim'de katlettikten sonra yetim kalan çocukları kışla eğitimine alarak birer kemalist yapmak istedi. Siz de sol'dan onun uygulayıcıları ve takipçileri olabilirsiniz. Beyaz katliamlarla halkımızı imha etmek istiyorsunuz, ama kesinlikle yanılıyorsunuz. Çünkü halkımız uyanmış, dostu-düşmanını çok iyi tanıyor. Halkımız PKK-ERNK-ARGK gibi güçlü silahlara sahiptir ve bu üç güçlü silahla tüm komplo ve entrikaları boşa çıkaracaktır.

Basel'den Azad

BERXWEDAN'I İSTEKLE OKUYORUM

Öncelikle böylesi bir dergiye hizmet verdiğiniz için sizi kutlarım.

Açıktır ki, Berxwedan çıktığı günden gelişerek, zenginleşerek Kürdistanlı yurtseverlerin büyük bir istemle okudukları bir dergi haline gelmiştir.

Burada Berxwedan'ın içeriği, kitleleri ülkemizdeki savaş ile sürekli ilişkide tutma ve kararlılıkla ülkemizdeki şartları net olarak işleme rolü büyük önem taşımaktadır kanısındayım.

Şu bir gerçektir ki, Berxwedan'la birçok Kürdistanlı yurtsever, kapitalist düzen içerisinde ezilmekten kurtulmuş, kendi yurtseverlik görevlerini ve bunların gereğini sürekli hatırlamıştır.

İsveç alanında yaşayan bir Kürdistanlı olarak Berxwedan'ı sürekli istekle okumuş ve takip etmişimdir. Ülkemizi, halkımızı ve dünya devrimci-demokratik hareketini ilgilendiren güncel olaylara yer vermesi Berxwedan'ın bir diğer zengin özelliğidir.

Pısmam
Göteborg/İsveç

Her şey Kürdistan İçin

Ben bir ERNK taraftarı olarak 1979'lardan bu yana birçok seminer vb. toplantılara katıldım. Serxwebûn ve Berxwedan'ı sürekli takip ediyorum. Okuduğum konunun değerlendirmesini yapıyor ve sonuçlar çıkarmaya çalışıyorum. Yanlış ve doğruları kavramak için bu gereklidir. Halkımız bugüne kadar yabancı egemenlik altında yaşamaktan kurtulamamıştır. Şimdiye kadar Partimiz yoktu, öndersizdik. Ama bugün bizim için bayramdır. Çünkü Partimiz ve önderlerimiz var.

Bizim de bir devletimizin olmasını istiyorsak, namusumuzun düşman çizmeleri altında çiğnenmemesini istiyorsak; kadını, erkeği, ihtiyarı ve çocuğuyla görev başına koşmalıyız.

Bir yurtsever olarak çağrım şudur: Bağımsızlık mücadelemizi tüm gücümüzle destekleyelim. Çocuklarımıza hep anlatmalıyız, işyerimizde arkadaşlarımıza anlatmalıyız.

Düşmana af yok. Her an için ileri. Kürdistan için çalışan her Kürdistanlıya mücadelesinde başarılar dilerim.

Bonn'dan Doğan

"Kürt Halkı İçin Çalışmayanlara, Kan Akıtmayanlara Kürt Halkı Adına Konuşma Hakkını Kimse Vermedi ve Veremez"

Biz, 1800'lerde Kürdistan'dan sürgün edilerek Konya'ya yerleştirilen Kürtlerdeniz. Sürgün sırasında binlerce Kürt Toroslarda katledilmiş, geriye kalanlar ise değişik metropol kentlerine yerleştirilmiştir. Elbette, düşmanın amacı toplu olarak imha etmekti. Ancak bunu başaramayınca, Konya, Kırşehir, Ankara, Yozgat vb. alanlara yerleştirmiştir.

Fakat, düşmanın her türlü soykırım, sürgün, asimilasyon vb. uygulamalarına rağmen, halen Konya'da bulunan Kürtler, kendi ulusal özelliklerini olduğu gibi korumaktadırlar. Dil, kültür, gelenek, görenek gibi bir halkı canlı tutan, özünü yaşatan en önemli değerler yaşamakta, düşmanın hiçbir politikası da bunu önleyememektedir. Örneğin; Türkler askere giderken davul-zurna eşliğinde yolcu edilir. Ama bizde ise, adeta yas tutularak ağıtlar yakılır.

Kısaca, dört yanımız düşmanla -maddi ve manevi anlamda- çevrili olduğu halde bizim düşmanla hiçbir ilişkimiz olmamış ve etkilenme oranı son derece zayıf kalmıştır. Öyle inanıyorum ki, bundan sonra da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin de etkisiyle aynı yapı daha da gelişip güçlenerek kendi özüne daha bilinçli bir şekilde sahip çıkacak ve düşmana kesinlikle alet olmayacak; buna karşın bağımsızlık ve özgürlük savaşımızda yerini alacaktır.

Mevcut gerçeklik bu iken, bazı teslimiyetçi-ihanetçi örgüt ve kişiler, utanmadan tersini iddia edebilmekte ve İsveç sokaklarında borazan gibi ötmektedirler. Örneğin; 1984'te kendini bilmez birisi İsveç basınına verdiği demeçte Konya'daki Kürtler için, "Ne Türk, ne de Kürttürler" diyebilmiştir. Bu ucube yaratığın Konya gibi dört yanı Türklerle çevrili bir ortamda bulunması halinde neler yapabileceğini düşünmeye bile gerek yoktur. Çünkü, şimdiki durumundan şunu çıkarmak çok kolaydır: Herhalde olsa olsa efendilerine olan köleliğini daha çok geliştirir, onun bir dediğini iki etmez ve resmi bir ajanı olup çıkardı.

O nedenledir ki, bugün halkımız hakkında ileri geri konuşma hakkını kendinde gören bu baylara, biraz gerçeğe dönmeleri ve en azından desteklemiyorlarsa bile seslerini kesmeleri gerektiğini söylüyoruz. Ki, Partimiz önderliğinde gelişen, ERNK ve ARGK ile cephe ve ordusuna kavuşan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve halkı, gelinen noktada tüm dünya ilerici insanlığı tarafından kabul görür, desteklenir olmuştur. Tüm dünya, Kürdistan'ı ve Kürt halkını konuşmaktadır. Bunu sağlayan Partimiz, Cephemiz ve Ordumuzdur. Bunun dışında kalanlara konuşma hakkı yok.

— Kahrolsun Teslimiyet, Yaşasın Direniş!
— Bijî PKK, ERNK, ARGK!

Stockholm'den Keko

"Kim silah alırsa köyümüzün yüzkarasıdır..."

Sömürgeci zulümden dolayı ülkesini terkederek Almanya'ya gelip iltica talebinde bulunan ve halen tanık olduğu olayların sıcaklığını yaşayan Kürdistanlı bir yurtseverle BERXWEDAN muhabirinin yaptığı röportajı yayınlıyoruz.

■ Kürdistan'dan henüz geldiniz. Halkın genel yaşımını kısaca nasıl değerlendiriyorsunuz?

AZA: Zam üstüne zam gelmekte. Halk açlık, sefalet içindedir. Bu açlığa sadece biz Kürtler değil, Türkler de dayanamamakta. Hatta halk, "Bu rejim yaşamını sürdürdükçe, bu açlık da böyle sürer. Onun için bu rejim yıkılmalı" diyor. Bu bunalım yüzünden birçok aile dağılmakta, boşanmalar, intiharlar vb. olaylar çoğalmaktadır.

■ Sizin tanık olduğunuz baskılar, yani düşmanın halk üzerindeki uygulamaları ne düzeydedir?

AZA: "Devrimcilere yemek veriyorsunuz, barındırıyorsunuz, yol gösteriyorsunuz" diye her gün köyümüz operasyonlara tanık oluyordu. Halkı köy meydanlarına toplayıp tespit ettikleri insanları beraber alıp götürüyorlardı. Köy meydanında işkence yapmıyorlardı. Çünkü halk karşı koyar korkusu vardı kendilerinde. Onun için karakola götürüp orada işkence yapıyorlardı. Üsteğmenler, hemen her gün köylerde ajite çekerler: "Köylüler, devletinize ihanet etmeyin, eşkıyalara yardım etmeyin, onları gördüğünüz yerde öldürün. Size hapis cezası yok" diyorlardı.

■ Halkın devrimcilere yaklaşımı nasıl?

AZA: Halkta oluşan kanıya göre, bu acıların hesabını Türk devleti, eninde sonunda fazlasıyla ödeyecektir. Türk devleti yaralı bir kuduz köpek olmuş, ne yapsa da onun yarası iyileşmez. Er veya geç ölecektir. Hele şu eylemler var ya, arkadaşların yaptığı eylemler bizler için bir bayramdır. Eylemler oldu mu ne kadar işkence görsek de vallahi umurumuzda bile değildir. Vallahi devrimciler hangi kapıyı çalıp ne isterlerse köylüler veriyor. Hatta bizim köyde bir operasyon esnasında, kadınlarımız arkadaşlara yemek götürdüler. Düşmanın bilmediği birçok gizli yöntemlerle arkadaşlarla ilişki kuruyoruz. Düşman bunu bilmiyor. Bu yöntemleri yazmamanız şartıyla size anlatacağım.

(Biz de, AZA amcanın isteğinin gereği olarak söylediklerini yazmıyoruz.)

■ Devletin, her gün vurdum, yakaladım vb. propagandalarını halk nasıl karşılıyor, inanıyor mu?

AZA: Tövbe. Hiç kimse inanmıyor. Bizim bildiğimiz Apocular sağ olarak hiç ama hiç ele geçmezler. Ancak ölü olarak onları ele geçirebilirler. Ha hatırlamışken söyleyim: Komşu köyün çobanlarına, 3 hafta önce "Siz sakalınızı uzatacaksınız, yoksa sizi öldürürüz" tehditiyle sakal uzatmışlar. 3 hafta sonra bir araya getirilen çobanlara elbiseler giydiriliyor, ellerine de silah verip gazeteciler vasıtasıyla uygun poz verdirip resimlerini çekerek yayınlıyorlar. Gazete haberi şöyle vermişti: "15 Apocu yakalandı... Silahlarıyla birlikte teslim oldular" diye büyük büyük yazmışlardı. Çobanlar da biz de resimleri tanıdık.

■ Biliyorsunuz özel timler, devrimcilerin kılığına girip halka karşı çeşitli adi uygulamalara başvuruyorlar. Halkın buna karşı tepkisi nasıl, devrimcilere olan güvenini sarsıyor mu?

AZA: Kontraları mı kastediyorsunuz? Yok yok onları çok iyi tanıyoruz. İsterse bin renge bürünsünler, biz tanımadığımız kişilere sır vermiyoruz. Bu konuda arkadaşlar da bizi uyardılar. Bu namussuz kontralar bazen çocuklarımızı kandırarak yararlanıyorlar.

■ Köy korucularının yaşadığı durum hakkında ne söyleyebilirsiniz?

AZA: Bunların hallerine gülesim geliyor. İlk başta bu işe ilgi çoktu. Ama bu zavallılar sonlarını düşünemediler. Mesela bizim köye de bu uygulamayı dayattılar. Ama hiçbirimiz koruculuğu kabul etmedik. Bir akşam kendi aramızda toplanarak tüm köylüler olarak şu kesin kararı aldık: Hiç kimse cahş olmayacak, kim silah alırsa köyümüzün yüzkarasıdır... Bana göre koruculuk tükenmiştir. Viranşehirli ajan Casım var ya, o ölümle cezalandırıldığında halkın sevincini görecektin.

■ Peki, Türk askerlerinin yaşadığı bunalıma ilişkin ne anlatabilirsiniz?

AZA: Evet anlatayım... Bir örnek vermek yeterli olacak herhalde: Bir gün otobüsle bir yolculuk yaptım. Önümdeki koltukta asker elbiseli biri oturuyordu. Belki de inanmazsın... Bu asker kendi kendine sayıklayıp ağlıyordu: "Anam beni doğurmaz olaydın. Geri dönemem, öldürürler, sağ bırakmazlar... Anasını s...ğim çavuş..." Herkes gibi benim de dikkatimi çektiğinden yanına gidip oturdum. Otobüsteki herkes, "Ne oldu kardeşim, hasta mısın? Bir ölünüz mü var?" diye sordular. O da, "Yok yok öyle bir şey yok... İznim bitti de tekrar Suriye sınırına gideceğim..." dedi. Ben de mahsustan, "Kim seni öldürecek, düşman sahibi misin?" diye sorunca, "Yok kardeşim ne düşmanı, dinini s...ğim bu askerliğin. Apocular beni öldürürler. Vallahi onlara düşman değilim. Ben Ankaralıyım, bana ne. İsterse bin devlet kursun Kürtler. Vallahi karşı değilim..." O anlatırken, içimde bayram ediyordum ve arkadaşlara daha fazla güveniyordum. İnancım da daha pekişiyordu.

■ Avrupa'yı kurtuluş olarak gördüğünüz için mi geldiniz ya da bir kurtuluş alanı olabilir mi?

AZA: Yok yok... burası bize vatan olur mu hiç. Ben şahsen pişmanım, başka çarem yoktu.

■ Son olarak gazetemiz kanalıyla halkımıza iletmek istediğiniz bir şey var mı?

AZA: Birlik, birlik... Birliğimizi pekiştirmeliyiz. Önderimizin yolunda yürümeliyiz. Kültürümüzü, örf-adetlerimizi, geleneklerimizi korumalıyız. Benim diyeceğim şu: Kutsal toprağımızı düşmandan temizlemek için herkes gücüne göre çalışmalıdır. İnsanlık için, birlik için çalışana uzun ömürler dilerim.

10. YIL GECESİ COŞKUMU ARTTIRDI

Bu yıl Almanya'da düzenlenen PKK'nin 10. yıldönümünün kutlanması için hazırlanan geceye ilk defa katılma olanağı bulabildim. Geceyi büyük bir haz ve istekle sonuna kadar izledim ve şahit olduğum gecenin bütün aktiviteleri için şoke oldum. Şimdiye kadar bir PKK sempatizanı olarak yayınları büyük bir hazla takip eder ve -gerçeği yansıtmak gerekirse- olayların biraz abartılmış olarak yazıldığını düşünürdüm. Fakat geceyi pratikte izledikten sonra olaylara bakış açım değişti. Olayların büyüklüğünün yorumlanmasında yeni düşünceler kazandım veya şimdi yayınlarımızın verilerine başka bir bakış açısıyla bakıyorum demek daha doğru olur.

Kültürümüzün zenginliğinin gecede çok güzel bir şekilde sergilenmesi için uğraş veren yoldaşlarıma teşekkür etmeyi bir borç olarak kabul ediyorum. Özellikle oluşturulan koromuz ve zengin folklorumuz beni büyüledi. Ozanlarımıza ve tiyatro derleyicilerine ayrıca teşekkürler...

Kendimi kısa bir süre için KÜRDİSTAN'da sandım. Aynı görüş etrafında birleşen, aynı duyguyu paylaşan bir topluluğun içerisinde olmam bana büyük bir mutluluk verdi.

Ben aslında toplum kurallarına uyum sağlamayan bireylere karşı tepki gösteren bir insanım, fakat gecede verilen arada (ihtiyaç molası) yemek almak için oluşturulan sırada bazen uygunsuz hareket eden arkadaşlar oldu. Ama inanıyor musunuz onlara değil tepki göstermek, kızmadım bile. Çünkü aynı görüş etrafında birleşen insanlarımıza nasıl kızabilirdim? Onları kendimden bir parça olarak kabul ettim. Hepimiz birleşip bir vücut haline gelmeliyiz ve yeşeren partimiz PKK'nin yaşam damarı olmalıyız...

Tarihten ders almamız gereklidir. Artık Kürt halkı uyanmıştır. 20. yy.'ın siyasi entrikaları arasında olayları yorumlayan ve dünya halklarının saygı ve sevgisini üzerinde toplayan, NATO'nun ikinci büyük ordusuna sahip faşist TC'nin ordusunu dize getiren, günbegün görüldüğü gibi mücadeleyi geliştiren ve vatanımızda Türkleştirilmeye yüz tutmuş halkımızın her gün safha safha gerilla ordumuza katılmasını sağlayan ABDULLAH ÖCALAN önderliğindeki PKK partimizdir.

Sevgili halkım!

Biz şimdiye kadar Kürdün dostu kim, düşmanı kim bilmiyorduk. Ama PKK'nin 20. yy.'ın sonunda bu siyasi entrikalar arasında aydınlattığı ufkumuzda birleşip elele verelim. Ulusal devletimizi kuralım. Psikolojikmen yok olmuş kişiliğimizi bulmak için vatanımızı kurmak zorundayız. PKK'nin aydınlık yolunda yürüyüp kenetlenmeliyiz.

Danimarka'dan Abuzer

TKP VE ÖZAL

Kendisine yeni bir ad takıp o eski reformist ve uşak ruhunu kitlelerden saklamak isteyen "TKP", yeni adıyla TBKP'nin şefleri ile sömürgeci-faşist Türk cuntasının baylarından Özal arasında bir anlaşma mı yapıldı?

Zannediyorum çoğu kimsenin bundan hiçbir şüphesi yok. Bir söz vardır: "Tencere yuvarlanmış kapağını bulmuş." Bay Kutlu ve Sargın da bunun aynısını yaparak çok gecikmiş olan ziyaretlerini yaptılar. Çünkü bu güruh, göbekten efendilerine bağlı olduğu için onları girdikleri bu çıkmazda yalnız bırakmak istemedi. Bu baylar kendilerine komünist veya sosyalist maskesi takabilirler, ancak bu maske de onların o uşak, reformist yüzlerini gizleyemeyecektir. Bunu anlamamak için kör ve sağır olmak lazım. Bu bayların eski dostları bile avazlarının çıktığı kadarı ile Kutlu ve Sargın'ın bir anlaşma sonucu Türkiye'ye gittiklerini söylemekteler.

Baylar Türkiye'ye gittikten sonra, burjuva basınına işkence gördüklerini söylemekteler. Baylar faşizmden başka ne bekliyorlardı ki? İnsan ister istemez şunu düşünüyor: Sömürgeciler sıradan bir yurtseveri gözaltına aldıkları zaman akla gelmeyen işkenceler yapmakta, günlerce aç ve susuz bırakmaktalar. Ama bu baylara gelince, yemek ve her türlü ihtiyaçları özel olarak sunulmaktadır. Şahsen onların işkence gördüklerine de inanmıyorum. Bayların yaptıkları itiraflar sonucu bugün onlarca insan gözaltına alınmaktadır. Zaten bunlardan başka da bir şey beklenemezdi. Dediğimiz gibi sömürgeciler günlerce işkence yapmalarına rağmen hiçbir savaş esirini kazanamadılar. Aksine savaş esirlerinin, her gün sömürgecilere kinleri kat-kat artmaktadır. Sömürgeciler, çok iyi bilmektedir ki, o onurlu savaş esirleri ve yurtseverler kendilerinin can düşmanıdırlar. Ama Kutlu ve Sargın gibilerinden böyle bir korkuları yok. Çünkü onlar, kendilerinin can düşmanı değil, aksine can dostlarıdır. Sömürgeciler de bunun farkında olup candan dostlarının her şeyini özel görmekteler.

Kutlu ve Sargın gibileri, kendilerine ne isim takarlarsa taksınlar, hangi partinin sekreterleri olurlarsa olsunlar, o halk düşmanı yüzlerini hiçbir zaman kitlelerden saklayamayacaklardır. Gerçi bu baylardan da onur ve şeref aramak bayağı bir saflık olur. Bunun bir örneği de, Doğu Almanya'da yayın yapmış olan kendi "Radyosu"nu kapatmak oldu.

Çünkü baylar, hiçbir zaman efendilerinin rahatsız olmasını istemiyorlardı. İkinci bir örnek de, baylar bugüne kadar Avrupa'daydılar, ne oldu da bunlar aniden gidip sömürgecilere teslim oldular. Çünkü baylar, sömürgeciliğe göbekten bağlıdırlar. Çünkü gündengüne gelişen ve şanlı ordumuz ARGK'nin önderliğinde verilen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı karşısında çıkmaza gündengüne giren o halklar düşmanı Evren-Özal çetesinin "komünist" baylara ihtiyacı vardır. Ama bu ihtiyaç son nefesini vermekte olan bir hastanın doktorluk bilgisi olmayan birisinden medet umması gibidir.

Bir de bay Burkay'ın durumuna göz atalım. Bugüne kadar TKP'nin kuyrukçuluğunu yapan bayımız acaba bugün ne düşünüyor. Herhalde eskiden yaptığı gibi efendilerini yalnız bırakmayacaktır. Belki efendilerinin orada da beşli, altılı "sol birlikler"e ihtiyaçları olacaktır. İşi gücü hep kuyrukçuluk olan bay Burkay acaba efendilerinin bu yaptığını kimbilir yine nasıl cevaplayacaktır? Ama artık kel göründü tarak istemez derler. Bundan sonra Burkay, ne derse desin hiç kimseyi kandıramayacaktır. Kutlu ve Sargın gibileri, Türkiye halkına ne verdiler ki, bay Burkay da Kürdistan halkına ne versin.

Tüm yurtsever ve demokratik kamuoyu, bu çetelere ve onların çanak yalayıcılarından gün geçirmeksizin hesap sormalıdır.

Yoldaşça selamlar
Göteborg'dan Welat

Diyarbakır zindan direnişçilerinden mesaj var:

"Dağlardaki Mücadeleyi Daha da Yükseltin!"

Sömürgecilerin vahşetini bizzat yaşamış ve savaş esiri yoldaşlarımızın direnişlerine tanık olmuş Güney Kürdistanlı bir tanıkla görüştük. Bu röportajda dile getirilenler, Türk sömürgeci liğinin kirli yöntemlerini açığa vurduğu gibi, cezaevlerinde sönmeyen direniş ateşini ve dağlarda yükseltilen ulusal kurtuluş mücadelemizin önderleri, yoldaşlarımıza yapılan "daha çok direniş, daha büyük başarılar" mesajını da ortaya koymaktadır. Daha fazla uzatmadan sözü tanığımıza bırakıyoruz:

"Üç arkadaştık. Suriye tarafına geçmek üzere sınıra doğru ilerliyorduk. Sınıra varmadan önce karnımızı doyurmak üzere yolumuza çıkan bir eve gittik. Burada yemek yedikten sonra ev sahibine 50 bin Türk Lirası verip ayrıldık. Ancak sınıra vardığımızda Türk askerinin pususuyla karşılaştık. Uğradığımız evin sahibi MİT ajanıymış ve bizi ihbar etmiş. Askerler bize sürekli 'teslim ol' çağrısında bulunmaktaydılar, ancak biz direniş yolunu seçtik, çatışmaya girdik. Arkadaşlarımdan birisi Kuzey Kürdistan'dandı. Yaralı olarak ele geçti ve biz onu bir daha göremedik. Daha sonra tanıdığımız bir asker bize arkadaşımızın işkenceyle katledildiğini söyledi. Bir gün bir gece süren direnişimden sonra mermilerimin tükenmesi üzerine ben de yakalandım. Diğer arkadaşım da ellerine geçmişti. Türk askerleri etrafımı çepeçevre sarmış; başımın üzerinden ve ayaklarımın dibine kurşunlar sıkarak, 'Terörist Apocu, çıkar silahları' diye bağırmaktaydılar. Oysa, PKK ile hiçbir ilişkim yoktu. Bunu kendilerine de söylediğimde, orada ne aradığımı sordular. Ben de yakınlarımı görmek üzere geldiğimi söyledim.

Daha sonra beni ve arkadaşımı tabura götürüp soruşturmaya aldılar. Burada yedi gün işkenceden geçirildim. Ekmek ve su verilmediği gibi, sürekli tuz yediriyorlardı. Bana yöneltilen suçlama, PKK'li olduğum ve onlara silah getirdiğimdi. Ancak bu iddiayı sürekli reddettim, yakınlarımı ziyarete geldiğimi belirttim. Bir haftalık işkenceden sonuç alamayınca beni bu kez Mardin cezaevine götürüp orada sorgulamaya başladılar. Yirmi gün boyunca insanlıkdışı işkencelere maruz bırakıldım. Sürekli, PKK ile ilişkisi olan bir kaçakçı olduğum ve onlara silah getirdiğim yolunda ifade vermemi dayatıyor, geldiğim alanda PKK'lilerin olup olmadığını, kimlerin onlara yardımcı olduklarını soruyorlardı. Ancak ben başından sonuna kadar iddiaları reddettim.

Sorgulamada kaldığım süre boyunca başka tutuklulara yapılan işkencelere de tanık oldum. Bunlardan bir örnek vermek istiyorum: Bir gün bulunduğum hücreye 70 yaşlarında bir ihtiyarı getirdiler. Neden tutuklandığını sordum. Bana, Apoculara ekmek vermekle suçlandığını söyledi. Ertesi gün beni yeniden işkenceye aldılar. Ağır işkenceler sonucu bayılmam üzerine bir süre sonra hücreme götürüp bıraktılar. Kendime geldiğimde işkence altındaki birisinin iç parçalayıcı çığlıklarını duydum. Bu sesler de kesilince sessizce yaklaşıp hücre kapısının altından koridoru gözetlemeye başladım. Çok geçmedi, ihtiyarı ayaklarından sürüyerek çıkardılar; ölmüştü. İhtiyar sadece bir örnekti.

Mardin'de 20 gün boyunca en ağır işkencelere tabi tutarak bana istedikleri tarzda ifade verdirmeye çalışan Türk sömürgecileri, sonunda bunu başaramayacaklarını anlayarak, ellerinde kesin deliller bulunmadığı halde, 'kaçakçılık ve PKK'yle ilişki' suçlamasıyla beni mahkemeye sevkettiler ve Diyarbakır'a gönderildim. Diyarbakır'a vardığımızda beni ve arkadaşımı bir araya getirip üstü dürbünler, silahlar vb. ile donatılmış bir masanın başında durdurdular ve televizyona çıkardılar. Televizyon ve sahtekar Türk basını, 'PKK'nin üst düzey sorumlularından ikisinin silahlarıyla birlikte Suriye'den ülkeye giriş yaparken yakalandığını, birisinin de çatışmada öldüğünü' haber olarak verdi. Bu olay bana, Türk sömürgecilerinin ve burjuva basın-yayın organlarının sözlerine inanmamak gerektiğini, bunların yok oluşun verdiği korkuyla yalanda sınır tanımadıklarını gösterdi. 'PKK'nin üst düzey sorumluları' diye tanıtılan bizlerin PKK ile hiçbir ilişkisi yoktu çünkü.

Diyarbakır Askeri Cezaevine götürülüp PKK'lilerin kaldığı bir koğuşa konuldum. Başlangıçta hiç kimseyle konuşmadım, güvenmiyordum çünkü. Gözümün önünde hep sorgulama sırasında yanıma sokulup laf almaya çalışan MİT ajanları vardı. Ancak PKK'li devrimcilerin kendileri de bana yaklaştılar, ilgi ve sıcaklıklarıyla bende güven yarattılar. Sonunda onlara açıldım. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin Kürdistan'ın diğer parçalarındaki halkın üzerinde yarattığı etkileri, gelişmeleri duyduğum-gördüğüm kadarıyla anlattım. Halkın mücadeleye bağlılığını, mücadelenin attığı dev adımları dile getirdikçe PKK'li koğuş arkadaşlarım sevinç duyuyor, coşuyorlardı.

Birlikte kaldığımız sürece PKK'lilerden çok etkilendim. Onları tanıdıkça bağlandım, davalarını öğrendikçe ona kendi davam gibi sarıldım. Diyarbakır zindanında Türk sömürgecilerine karşı amansız bir direniş vardı ve direnişin gerçek sahipleri ve önderleri PKK'li tutuklulardı. Sömürgeciler tutuklulara boyun eğdirmek için her yola başvuruyor, ancak her seferinde de PKK engeli ile karşı karşıya geliyorlardı. İstiklal Marşı'nı okumaya zorluyorlardı. Fakat PKK'liler tüm koğuşlara haber saldılar: 'Hiç kimse sömürgecilerin marşını söylemeyecek, söylersek kendi marşımız var, onu söyleriz' dediler. Hiç kimse sömürgecilerin zorlamalarına boyun eğip faşist marşı söylemedi.

Cezaevlerinde yükselen direniş mahkemelerde de yankısını buluyordu. Mahkemelerde sömürgecilere karşı kararlı savunmalar geliştirilerek bu alanlarda da direniş bayrağı şerefle taşınıyordu. Mahkemeye götürüldüğüm bir gün PKK davasından yargılanan, ancak ismini bilmediğim bir bayan tutuklu da mahkemeye getirilmişti. Güçlü bir savunma yaptı. Mahkeme sonunda hakkında verilen ağır ceza ilan edildiğinde ise, yumruğunu havaya kaldırarak, **'Bijî PKK! Bijî Serok APO!'** sloganlarıyla karşılık verdi. Bu direniş beni çok etkiledi. Bayan-erkek tüm PKK'liler aynı ruhu taşıyor, bu ruhla düşmanı kahrediyorlardı.

Devrimciler cezaevlerinde dört duvar arasında da olsalar, dış dünyadan ve mücadeleden kopmamak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Kendi aralarında bilinçlenme faaliyetlerini sürdürüyor; okuyor, tartışıyorlardı. Komün halinde yaşıyor; her şeylerini paylaşıyorlardı. Yalnızca sevinçlerini değil, acılarını da paylaşıyor; etle-tırnak gibi birbirlerine kenetlenmiş olarak yaşıyorlardı. Diğer hareketlere mensup birkaç kişi vardı. Bunlar başlangıçta PKK'lilerden ayrı olarak komün kurmuşlardı. Ancak yürütemeyip PKK'lilerin komününe katıldılar ve onlar içinde eridiler.

Uzun direnmeler sonucunda tutuklular günlük gazetelerin cezaevine girişini sağlamışlardı. Artık gazete okuyabiliyorlardı. Radyo da verilmişti, ancak devrimciler bunu telsiz haline getirip sömürgeci askerlerin konuşmalarını dinlemekte kullandılar. Açığa çıkınca radyoya el konuldu, bir daha da verilmedi. PKK'li tutuklular aynı şekilde televizyonu da bir telsize dönüştürmüşlerdi. Jelatin kağıtlarından tel yaparak bunu pencere kenarındaki bir kül tablasına bağlamış ve böylece dışarıdaki askerlerin tüm konuşmalarını dinleyebildikleri mükemmel bir telsiz yapmışlardı. Ancak koğuşlarda yapılan bir arama esnasında jelatin teller farkedildi ve imha edildi. Devrimciler çok bilinçli ve aydın insanlardı. Mücadeleye daha güçlü hazırlanmak için hem kendilerini ve hem de çevrelerindeki diğer tutukluları sürekli eğitiyorlardı.

Dışarıdaki mücadele içeridekileri çok etkiliyor, direnişlerini daha da güçlendiriyordu. Gelişmelerden haberdar olmak için her yolu deniyor ve en küçük bir bilgiyi dahi yorumlayarak güçlü sonuçlara varabiliyorlardı. Dışarıdaki direniş bayrağının daha da yükseltilmesini arzuluyor, buna katkıda bulunmak için kendi sorumluluklarına sahip çıkıyorlardı. Şöyle diyorlardı: **'Bizler sonuna kadar direneceğiz. Hiçbir şey bizi direnişimizden alıkoyamaz. Dışarıdaki direnişi biz de direnişimizle güçlendireceğiz.'**

Gerek içerideki ve gerekse dışarıdaki direniş, çözülüp teslim olan tutuklular üzerinde de etki yaratıyordu. Bunlar iyice teşhir ve tecrit olmuşlardı. Ancak gelişmeler karşısında çoğu yeniden direniş saflarına kaydı. Grup halinde teslimiyetten vazgeçip direniş saflarına geçtiler. İçlerinde sorumlu düzeyde olan birisi gelişmeler karşısında içine düştüğü batakta bunalıma düşüp intihar etti.

Bir gün bulunduğumuz koğuşun karşısındaki koğuşa bir grup tutuklu getirdiler. Konuştuğumuz zaman kendilerinin köy korucusu olduklarını söylediler. Kendileriyle birlikte tutuklanan köy muhtarı ile iki korucu ise serbest bırakılmışlardı. Ömerli'nin bir köyündendiler. İçlerinden birisi başlarına geleni şöyle anlattı: 'Apocular köyümüzü bir gece basıp tüm köylüleri topladılar ve toplantı düzenlediler. Bizler köyün etrafında mevzilenmiştik. Apocular geldiğinde gidip ihbar etmeye hazırlandık, ancak bir de baktık ki, hepimiz bulunduğumuz yerde çepeçevre Apocular tarafından sarılmışız. Silahlarımıza el koyup bizi meydandaki köy halkının karşısına çıkardılar, ihanetimizi teşhir edip lanetlediler. Daha sonra da köyü terkedip gittiler. Onlar gittikten sonra da devlet gelip bizi tutukladı. Şimdi bizi, silahlarımızı teslim edip Apoculara karşı koymamakla suçluyorlar.'

PKK'li devrimciler, cezaevine getirilen diğer tutuklular gibi bu köy korucuları üzerinde de durdular. Onları içine girdikleri tutumların anlamı ve ihanetin kötülüğü konusunda bilinçlendirdiler. Hepsi de pişman olup ulusal kurtuluş düşüncesi etrafında saf tuttular.

Diyarbakır Askeri Cezaevinde üçbuçuk ay kaldıktan sonra beni Mardin cezaevine sevkettiler. Orada da siyasi tutukluların arasında kaldım. Direniş burada da hem içerde ve hem de dışarda güçlü bir şekilde sürüyordu. Mardin Radar Üssü'ne saldırı düzenlendiğinde ben de Mardin cezaevinde tutukluydum. Radar üssü cezaevinin tam karşısında yer almaktaydı ve koğuş penceresinden görülebiliyordu. Saldırının yapıldığı gece silah sesleri üzerine hemen pencereye koştuk ve izli mermiler atıldığını farkettik. Silah sesleri, uzun süre devam etti. Gardiyanlar korkuyla oradan oraya koşuyor, 'Apocular cezaevini bastı' diye çığlık çığlığa bağrıyorlardı. Askerler, can telaşı içinde koğuşların içine girmek ve gizlenmek istiyorlardı..'Kahraman Mehmetçik' içler acısı bir durumdaydı. Biz tutuklular arasında ise bir bayram sevinci yaşanıyordu. Devrimcilerin eylem yaptıklarını anlamış, coşmuştuk. Silah sesleri kesilip ortalık yatıştıktan sonra koğuştaki arkadaşlar bir araya toplandık ve gerçekleştirilen eylem ve taşıdığı anlamlar üzerine yorumlar yaptık. Ertesi gün havalandırma saatinde avluya çıktığımızda, hemen karşıda Mardin kalesi içinde konumlandırılmış radarlarda büyük hasar olduğunu farkettik. Daha sonraki günlerde ise, askeri güçlerin hemen eylem gecesi büyük bir operasyon başlattıklarını, ancak hiçbir devrimciyi yakalayamadıklarını duyduk. Eylemlerin sesinin bu kadar yakınımızdan gelmesi ve düşmana vurulan büyük darbe, cezaevlerindeki biz tutuklular için çok büyük bir moral ve güç kaynağı oluşturmuştu. Dışarıdaki mücadelenin ulaştığı düzeyi daha iyi anlamış ve coşkuyla dolmuştuk.

Dışarıda mücadele sürekli yükselirken cezaevlerindeki devrimciler de buna içerdeki mücadeleyi daha da yükselterek karşılık veriyorlardı. Direniş haberleri taş duvarlar ve demir kapılar arasından mutlaka bir yolunu bularak dışarıya taşıyor, başka alanlara ulaşıyordu. Mardin cezaevindeyken mahkeme için Diyarbakır'a götürülüyordum. Birinde bu gidişlerden dönerken benimle aynı cezaevi arabasında bulunan Hakkarili bir yurtsever, Diyarbakır Askeri Cezaevindeki tutukluların 1987 Newroz'unda tek tip cezaevi elbiselerini yakarak direnişe geçtiklerini ve Newroz'u bu şekilde kutladıklarını anlattı.

Bir süre Mardin cezaevinde yattıktan sonra beni tekrar Diyarbakır'a, ancak bu kez sivil cezaevine sevkettiler. Burada da PKK'nin otoritesi kurulmuştu tutuklular üzerinde. Onlar da dışarıda yükselen mücadeleden gıdalarını alıyor, bir gün o mücadelede yer alıp düşmana karşı silahlı savaşım yürütmek umuduyla yaşıyorlardı. Tahliye edileceğim haberi geldiğinde, mutluluğumu en içten duygularla paylaşıp, dışarıya çıktığımda mutlaka Hareketle ilişkiye geçmemi ve mesajlarını dışarıdaki yoldaşlara iletmemi istediler. Mesajlarında şunu söylüyorlardı: **'Bizler tek kişi de kalsak direneceğiz. Ölüm bizim için gam değil. Dışarıdaki yoldaşlardan tek bir isteğimiz var; o da dağlardaki mücadelenin daha da yükseltilmesi.'**

Türk sömürgecilerinin zindanlarında geçen bir yılı aşkın tutukluluğun ardından bugün yeniden üzerinde doğup büyüdüğüm topraklardayım. Ancak bugün bu toprakları bambaşka duygularla kucaklıyorum. Cezaevlerinde geçen aylar benim için çok değerli gerçeklerle yüzyüze geldiğim, yeniden yaratıldığım aylar oldu. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve PKK ile buralarda tanıştım, onların bir parçası haline geldim. Bugün, PKK'li savaş esirlerinin direnişlerinden aldığım ruhla ülkem ve halkım için üzerime düşen görevleri yerine getirmek için kesin kararlıyım."

KÜRDİSTAN'DA GÖÇLER; NEDEN VE SONUÇLARI - VII

Türk sömürgeciliği göç planını hayata geçirirken mümkün olduğunca uygulamalarını sosyal nedenlere dayandırarak gizlemeye çalışmaktadır. Fakat Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimiyle artık buna da gerek duymamakta, doğrudan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin varlığını göçe neden olarak göstermektedir.

Sistemli ve planlı göç uygulamalarını yürütme yetkisi her türlü vahşet yöntemi de dahil, en alt düzeydeki faşist ordu birimlerine ve subaylarına vermektedir.

Türk basını, büyük düzeylere varan ve TC için artık onarılamaz olumsuz sonuçlara yol açan uygulamaları kısmen açıklamak ve TC yetkililerini uyarmak zorunda kalmaktadır.

Basına genişçe yansıyan bir örneği, 1985'te Bingöl'ün Genç ilçesinde olanlardır. Kelaxsi (Doğanlı) köyü, yurtsever özelliklerinden dolayı, ordu karantinasına alınır. Sıddık Bilgin adlı yurtsever öğretmen işkence ile öldürülür. Ailesi göç ettirilir. Faşist subaylar hızlarını alamazlar. **İkibine Doğru** dergisi **18-24 Ekim '87** tarihli sayısında uygulamayı bir yönüyle de olsa anlatmaktadır:

"Genç ilçesinde Bilgin soyadı taşımak başlı başına bir suçtu. Yüzbaşı Ali Şahin, Güzeltepe köyü muhtarı Ahmet Tokgöz'ün babasını gözaltına alıyor ve Bilgin ailesine kinli olduğunu söylüyordu: 'Sizi bu köyden kovacağım, ya da teker teker öldüreceğim. Elimden kimse sizi alamaz.' ... Jandarma baskısına dayanmak güçtü. Her gün dayak, her gün falaka, her gün kadınların ırzına geçme tehditi, dokuz yaşındaki çocukların coplanması. Ve her şeyinin ötesinde öldürülme korkusu.

Doğanlı köylülerine köklerini kazıtmamak için tek çare kalmıştı: Köyü terketmek. Erkekler yalınayak, kadınlar başörtülerini bile almadan kaçmışlardı."

Evet, Türk sömürgeciliğinin göç ettirme yöntemi buydu. Bu yöntem, sorunu dünya halklarından da gizliyordu. Buna dayanmak işkenceyi, milisliği, öldürülmeyi göze almak demekti. Yaratılan pasifikasyon ve şiddet ortamında yüzbinlerce insan Anadolu'ya göç ettirildi. İnsanlar, Türk sömürgeci ordu vahşetinden kurtulmak için nereye yetişebiliyorsa oraya göç ettiler.

TC, emperyalist destekçileriyle ortaklık halinde Asuriler ve Yezidi Kürtlerini göç ettiriyor

Türk devleti ve uydu basını göçü çarpıttı ve dünya kamuoyuna tam tersi bir şekilde yansıttı: Basın, göçleri, Asuriler, Yezidiler, PKK teröründen kaçıyorlar başlıklarıyla vererek yarıştılar. Ancak gerçek o denli açıktı ki, basının kendisi yazdıklarını yalanlamak durumunda kaldı.

1984'le hız verilen dinsel mezheplerin göçü çok yönlü amaçlar çerçevesinde olmaktadır. Tarih boyunca Türk egemenleri tarafından katledilerek, sürgün edilerek ve her türlü hakları kısıtlanarak neredeyse yok edilme noktasına getirilen Asuriler ve Kürt Yezidiler, Türk burjuvazisi ve emperyalizmin ortak planları çerçevesinde kitleler halinde göç ettirilmektedirler. Özellikle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin boyutlanması ile gündemleşen dinsel azınlıkların tümüyle göç ettirilmesi, bu kitleleri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiden uzaklaştırmak ve gerekirse karşısına çıkarmayı hedeflemektedir.

Öyle ki, İstanbul ve İzmir'den, tümüyle Yezidi ve Asurilerden oluşan yolcuları, dev uçaklar her gün iki-üç defa Avrupa kentlerine indirmektedir. Bu insanlarımızı bekleyen gelecek ve gelecekleri üzerine örülen oyunlar işin diğer bir acı yönüdür.

Biliniyor ki bu insanlarımız göçle planlı bir şekilde ülkelerinden kaçırılmaktadırlar. Zulüm edilmekte, toprakları gaspedilmekte, özendirilmekte, köken ülkelerinden kopmaları hedeflenmektedir. Dinsel ve mezhepsel azınlıkların içinde yer alan birtakım işbirlikçiler de çok ucuz çıkarlar için böylesi tehlikeli planın bir halkası ve piyonları olmaktadırlar.

Sözde azınlıklar korucusu olan emperyalist ülkelerdeki çeşitli odaklar insanlarımızı ülkelerinden kaçırtmanın en önemli halkalarından olmakta, sözde himayelerine aldıkları insanlarımızı kültürel ve sosyal yapılarında eriterek, sistemlerinin en ucuz insan malzemesi haline getirmektedirler.

Plan çok açıktır: TC, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini durduramıyor ve göç planını gerçekleştirmenin yükünü kaldıramıyor. Emperyalist devletler bu yükün önemli bir kesimini omuzluyorlar.

Asuriler ve de özellikle Yezidiler adına emperyalizmin ajanları olduğundan şüphe duyulmayan bir sürü unsur ve örgütün durmadan kitaplar yazmalarının, örgüt oluşturma çabalarının başka izahı yoktur.

Ve bu çalışmaların tümü bir hedefe yöneliyor; farklı din ve mezhepten olan insanlarımızı diğer insanlarımızdan koparmak, ülke bağını ortadan kaldırmak, göçü daha da özendirmek ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine düşman yapmak.

Çok açık olarak, Türk burjuvazisi Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini durdurmak ve dağıtmak için göçve katliamlar yoluyla toplumu sindirmeyi temel uygulama olarak görüyor. Ancak 1984-85 süresince yürüttüğü bu planın sonuçları isteneni vermedi. Yüzbinlerce aile göç ettirildi. Özellikle de belli alanlarda gençlik tümüyle metropole bağlandı. Fakat Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi durmadı, boyutlanarak gelişti. Gelişmenin de ötesinde sürgünlerin ve göç ettirmenin neden olduğu tepki mülteci Kürt kitlelerini kapsadı ve geniş boyutlu kaynağa dönüş seferberliği başladı.

Türk sömürgeciliğini ürküten de bu gerçek oldu. Halkın göçe karşı direnmesi, Türkiye, Avrupa ve Ortadoğu Kürdistan kitleleri arasındaki bilinçlenme ve kaynağa dönüş seferberliği Türk sömürgeciliğinin çıkmazını arttırdı. Bu defa gündeme "stratejik köy" uygulaması ve tekrar "mecburi iskan kanunu" geldi.

Siirt, Mardin, Hakkari, Van, Bingöl, Dersim, Diyarbakır vd. bölgelerde binlerce köyün birleştirilmesi planlandı. Bu plana göre köyler belli merkezlerde toplanacak, büyük askeri birlikler ve milisler konumlandırılacaktı. Şırnak, Pervari ve Beytüşşebap'ta 1986 yılı içinde uygulamaya geçildi. 19 Temmuz 1987'de kanunla kurumlaşan **Olağanüstü Hal Yasası Bölge Valiliğinin** önüne konulan görevlerden biri de "köylerin ve mezraların yerlerinin değiştirilmesi" oldu. Türk devleti, tümüyle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı alınan bu önlemleri ve geniş çaplı planı "küçük köyleri terörizme karşı korumasız olmaktan çıkarmak ve sağlık, sosyal ile kültürel hizmetlerden yararlandırmak" olarak çarpıttı.

Bu plan da istenen sonucu vermedi ve fiyasko ile sonuçlandı. Çünkü hem köylüler direndiler, hem de Türk devletinin ekonomik gücü böylesi yüzbinlerce, milyonlarca kişilik yer değiştirme planına yetmiyordu. Her şeyin de ötesinde Türk devleti, siyasal olarak böylesi bir vahşi planın risklerini kaldıramazdı.

Türk sömürgeciliğinin önlem olarak planladığı ikinci uygulama ise tekrar "mecburi iskan" oldu. Bu plana göre ilk adımda Dersim'in 234 köyü göç ettirilerek Mersin, Antalya ve Muğla'ya yerleştirilecek. İlk adımın kapsamına giren köylü sayısı 50 bin kadar. 1985 sayımında nüfusu 158 binden 152 bine düşen Dersim'in nüfusu bu planla 100 bine düşüyor

Göç ettirilenler 1930'larda olduğu gibi Türkiye'nin batı kentlerine "Türk kültürünün güçlü olduğu yerlere" iskan ediliyor. Her bir yerleşim alanındaki oranları asimileleri kolay olsun diye %5 tutuluyor.

Mecburi iskanın gerekçesi belli: 1930'lardan beri yasalarla ve zorla Dersim boşaltılıyor. Bu son adımla 442 köyden sadece 209 köy kalıyor. Boşaltılan alanlar güya orman alanlarıymış. Boşaltmaya gösterilen gerekçe 6831 sayılı orman kanunu ve 170. anayasa maddesi. Uygulama yetkisi yerel mülki idare ve askeri komutanların elinde. 1986 sonlarından itibaren muhtarlıklara tebliğ edilen göç kartlarının kapsamına Erzincan da alınmıştır.

Ancak "mecburi iskan"ın nedeni belli: Başta Dersim olmak üzere diğer Kürdistan alanlarını nüfustan arındırarak, buraları direnme odakları olmaktan çıkarmak...

SONUÇ:

Dünyada hiçbir halk belki de Kürt halkı kadar ülkesinden kovulmadı. Kürdistan'ı sömürgeleştiren güçler, Kürt halkını göç ettirmeyi, onu yok etmenin bir adımı olarak aldılar ve uyguladılar. Her direnmenin ardından katliam geldi ve her katliamı mecburi iskan izledi. En sistematik ve vahşi uygulamayı Türk burjuva sömürgeciliği yaptı. Bunu 1920-40 dönemi uygulamalarında gördük. 1950-80 sürecinde milyonların Kürdistan'dan göçü, beyaz ölüme benzer. Bir halkı yok etme politikası neredeyse o halka benimsetiliyordu. Tarihinden, kültüründen, insanından, ülke zenginliklerinden kaçan bir halk yaratılmak istendi.

Sömürgeciler, özellikle Türk sömürgeciliği bununla da yetinmedi. Halkımızın her türlü temasını kesmek için kilometrelerle hudutu tel örgülerle çevirdi, mayınlarla donattı. Irak sömürgeciliği yakarak ve öldürerek boş alan yarattı. Suriye burjuvazisi, Kürt topraklarına Arapları yerleştirerek, emniyet kemeri oluşturmayı hedefledi. Bütün bunlar halkımızın birliğini önlemek içindi.

Neticede milyonlar Türkiye'ye göçtü. Yarım milyon Avrupa'da, bir o kadarı Ortadoğu'nun çeşitli ülkesinde birikti.

Göç ettirme, yani halkları yerlerinden etmeyi dünya halkları lanetler ve buna karşı durmuşlardır. Çünkü dünya halkları toprağından, ülkesinden kovulmanın anlamını bilirler. Fakat sömürgecilerin Kürt halkına yaptıkları dünyadaki benzerlerini katkat aşar.

Sonuç acıdır. Hesabını yapmak olanaksızdır. Ancak önemli bir sonuç daha vardır: Sömürgeciler amaçlarına ulaşamadılar. Kürt halkını yok edemediler. Kürt halkı dilini, ülkesine bağlılığını korudu. Göç olayı ters tepti. Ne Türk ne Irak ne de Suriye burjuvazisi başarılı oldu. Şimdi, göç ettirilen her insanımız, bir diriliş ve kaynağa dönüş seferberliği içindedir. Her alandaki kitlemiz ulusal kurtuluşun güçlü bir yatağı, her insanımız bir neferi durumuna gelmektedir. Mücadele geliştikçe bir avuç soysuz dışında en tahrip olanların bile bu diriliş sürecine katılması kaçınılmazdır.

Halk olarak yaratılan sonucu kabul etmiyoruz. Sömürgecilerin yaptığı her tahribatın hesabını sormalıyız. Bunun da yolu bulunulan her alanı ulusal kurtuluşun bir mevzisi haline getirmek ve anavatanın kurtuluşunu çabuklaştırmaktır. Cahil olarak, örgütsüz olarak ülkemizden kovulduk. Bilinç ve örgütlenme silahıyla ülkemize geri dönmeliyiz. Sömürgecilerin silahını onlara çevirmenin başka yolu yoktur.

Türk sömürgeciliği, halkımızın içine girdiği önlenemez ulusal kurtuluş sürecini görüyor. Çaresizlik içinde tekrar göçlere sarılıyor. Zorunlu iskan yasası çıkarıyor, sürgün ediyor, pasifikasyonla alan boşaltıyor, stratejik köy denemelerine girişiyor, azınlıkları ulusal kurtuluş mücadelesine karşı çıkarmak istiyor. Göçü özendiriyor, emperyalistler ve bölgenin sömürgeci güçleri ile ortak planlar geliştiriyor. Ancak artık çok geç. Türk faşist devletinin ekonomik, siyasal olanakları yetmemektedir. Siyasal açıdan dönem, onun lehine değildir. Bilinçlenen, direnen ve bulunduğu her alanı ulusal kurtuluş için değerlendiren bir halk gerçekliğimiz vardır.

Örgütü, aydını, yurtseveri ve dayanışmacısı ile, Türk faşist devletinin göç ettirme politikasına karşı durmalıyız. Onun insanlık suçlarını tek tek açığa çıkarmalı ve teşhir etmeliyiz. Belgeleri ile hem halkımızı hem de dünya halklarını uyarmalıyız. Daha da önemlisi kaynağa dönüş seferberliğine var gücümüzle katılmalıyız. Tarihimize, geleneklerimize, ülke değerlerimize sımsıkı sarılmalıyız. Dış alanları, yaşam alanı olarak görmeye karşı durmalı, başka kültürlerin içinde erimeyi reddetmeliyiz.

Hepsinden de öte, Türk sömürgeciliğinin güncel göç politikasının hedefi olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini dağıtmanın karşısında durmalı, bütün gücümüzü ulusal kurtuluş savaşının geliştirilmesine harcamalıyız.

İnsanlar ancak ülkelerini özgürleştirdiklerinde özgür olabilirler.

ÇAND • PÎŞE • TORE — KÜLTÜR • SANAT • EDEBİYAT

YURTSEVERLİK VE SANAT ÜZERİNE

Baştarafı 1. sayfada

nucu gerçekleşmiştir. Ancak, şimdi siyasette buna karşı çıkıyor ve bir direnmeyle cevap veriyoruz. Uzun bir süre sonucunda bunların yerine yavaş yavaş Kürdistan yurtseverliği gelişecek. Kürdistan yurtseverliğinin gelişimi, bir defa çok güçlü bir tarih bilincine, sağlam bir coğrafya bilgisine, halkımızın yaşamına ve derin bir ilgiye dayanmalıdır. Ve burayı özgür bir vatan yapmak, bir halkın kendi kaderine egemen kılınması biçiminde anlaşılmalıdır. Şimdi burada,

"... Kürdistan yurtseverliği gelişecek. Kürdistan yurtseverliğinin gelişimi, bir defa çok güçlü bir tarih bilincine, sağlam bir coğrafya bilgisine, halkımızın yaşamına ve derin bir ilgiye dayanmalıdır. Ve burayı özgür bir vatan yapmak, bir halkın kendi kaderine egemen kılınması biçiminde anlaşılmalıdır..."

tarih, bir yığın gözyaşı ve halkın muazzam gelenekleri var. Yine tarih buranın, insanlığın beşiği olduğunu ortaya koyuyor.

Sömürgeci politikanın sonuçları insanlarımızın adeta vatansızlaştırılması oluyor. Yaygın bir göç politikası halkımıza dayatılıyor. Biliyorsunuz bu göç eskiden cebrendi, şimdi ekonomik nedenledir. İnsanımızı aç bırakıyorlar, yani ülkede yüzbini —o da en alt sınırlarda— yaşatacak kadar imkan bırakıyorlar. Böyle olunca da insanlarımız doğal olarak kaçacaktır. Dersim, Hakkari böyledir. Orada ne kadar insan ürerse üresin mutlaka dışarıya kaçacaktır. Çünkü, sömürgecilik orada yaşamı 150 bin kişiyle sınırlamıştır. Bu çok ince ve vahşi bir sömürgeci politikadır. Ekonomik, sosyal ve her bakımdan öyle bir mekanizma yaratmış ki, burada fazla insanın yaşamasına olanak tanımıyor. Dolayısıyla, Kürdistan'ın genelinde bu politika uygulanıyor. Sonuç, Ortadoğu'ya, Avrupa'ya, Batı Anadolu'ya yoğun bir insan akışı. Bu ne demektir? Bu bir vatansızlaştırma hareketine kurban gitme demektir. Vatanı bu kadar kolay terkeden, onun üzerinde üretimi, sosyalleşmeyi, ulusallaşmayı yaşamaktan vazgeçenler aslında birçok şeyini de yitirmiş demektir. Onlarca yıl çalışır, zor bela maddi bir yaşam temin eder; yine de geçim sıkıntısı, rezalet, kepazelik alır başını gider. Bunun asıl sebebi nedir? Vatandan ucuzca kopmadır. Büyük bir vatanseverlik mücadelesi vermediğimiz için milyonların sefaletini kendi ellerimizle onaylamış olduk. TC bize dayattı, biz de altına imzayı, hem de kurtuluş adına attık. Elbette bu, büyük bir yabancılık hareketidir. Bir defa bu politikaya kökünden karşı çıkmak büyük bir yurtseverlik hareketidir. Bunun için biz yurtdışı faaliyetlerini büyük bir yurtseverlik hareketi olarak tanımladık. Ve bu temelde ülkeye yeniden dönüşe, kaynağa dönüştür dedik. Yurtdışında böyle yapılırsa, burası olumlu işlevini görebilir. Yoksa burada ''mutlu yaşam''ı derinleştirebilir, sürekli burada kalabiliriz. Bu örnekleri daha önce belirttik. Mutsuzluğun sürekliliğini kendi ellerimizle hazırlamış olduk. Bilindiği gibi, yurtdışında yabancılara karşı ırkçılık ve yabancı düşmanlığı gelişiyor. Ama geçmişteki konumumuzla yarın daha kötü durumların başımıza gelmesini kendimiz hazırlamış olduk.

Bireysel, ailesel kurtuluş diye bir şey olamaz. Nitekim bugün Suudi'de, Libya'da, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde, hatta Türkiye'de yaşayanlar buralarda nasıl hor görüldüklerini, nasıl eşitsizliğe uğradıklarını, haksızlıklara katlandıklarını habire anlatıyorlar. Bunun yanısıra da bir yığın başka sorunları var. Demek ki, vatanseverlik hareketi günlük yaşamımızın ayrılmaz bir parçası olarak geliştirilmesi gereken bir harekettir. Her ne kadar yurtdışındaki halkımız vatansızlığın

"... Ama, tarihi sevmeden yurtsever olunamaz. Tarihin buradaki alınyazısı nasıl çizilmiş, halklar burada nasıl yaşamışlar, hangi kültürler gelişmiş, bize kadar bunlar nasıl gelmiş, krallar, tanrılar, köleler, paryalar burada nasıl mücadele vermiş, burada sanat nasıl gelişmiş? Bunları duymayan, bunları bilmeyen, ruhuna nakşetmeyen kişi elbette ki bugünkü gibi çok dar, tarihten kopuk, doğa güzelliklerini duymaktan uzak olur..."

acımasızlığı altında derin bir bilinçsizliği, duyarsızlığı yaşıyorsa da; bizim yurtseverlik hareketimiz onları köklü yurtseverlik bilincine yeniden sevk edebilir ve etmelidir. Demek ki yurtseverliğin önemli bir boyutu budur ve böyle ele alınıp geliştirilmelidir.

Biz yine ülkemize bir coğrafya olarak bile bakmasını bilmiyoruz. Hangi güzellikleri var. Buralarda bakıyorsunuz, küçük bir suyun kenarında bir bahçe, bir park kurulmuş bu bize mutluluk veriyor. Ama bizde o kadar doğal güzellikler var ki, bir aylık imar hareketi altında dünyayı çekebilecek güzelliklerle doludur. Ama biz bakmasını bile bilmiyoruz. Birçok arkadaş, ülkeyi boydan boya dolaşıyor, bir tek güzellikten bile bahsetmiyor.

"... Çağdaş halkların bütün gelişmelerini bütün boyutlarıyla görmeden, değerlendirmeden halkımızın çağdaşlaşma gereğini duyamayız..."

Bu, ülkemizin doğal yapısına ne kadar sınırlı, ülkemizin tabiatına sağlıklı olmayan dar, hatta inkarcı yaklaşımın ne kadar yurtsever tutkularımızı zayıflattığını açıkça ortaya koyuyor. Arkadaşlar o kadar yer dolaşmış, manzara görmüş ama bu konuda bir hikaye bile yazmıyor, bir gözlem bile yapmıyor. Halbuki düşmanın birçok yazar-çizeri Hakkari'ye gidiyorlar, yaşamımızı film yapıyorlar, şiir, roman yazıyorlar. Bizim arkadaşlar gidiyorlar, ama bir tek güzellikten bile bahsetmiyorlar. Ama inanıyorum ki, çok büyük güzellik değerlerini, coğrafyanın en güzeli, hatta Ortadoğu'nun en güzel coğrafyası orada ve eğer biraz da özgürleşir ve yeniden bir imar hareketine uğrarsa, bütün Ortadoğu'yu çekecek güzelliklere sahiptir. Her bir ırmak, bir su kenarı, vadisi -Avrupa'da çoğunu gördük- villalara dönüşebilir. Birçok yer doğal park zaten. Tarihi zenginlikler de öyle.

Burada yüzlerce kavim bir kültür yaratmış, bunlar yoğunlaşa yoğunlaşa bugün halkımızda çok geri düzeylerde de olsa ifadesini buluyor. Ama, tarihi sevmeden yurtsever olunamaz. Tarihin buradaki alınyazısı nasıl çizilmiş, halklar burada nasıl yaşamışlar, hangi kültürler gelişmiş, bize kadar bunlar nasıl gelmiş, krallar, tanrılar, köleler, paryalar burada nasıl mücadele vermiş, burada sanat nasıl gelişmiş? Bunları duymayan, bunları bilmeyen, ruhuna nakşetmeyen kişi elbette ki bugünkü gibi çok dar, tarihten kopuk, doğa güzelliklerini duymaktan uzak olur. Yine, yurtdışında yabancı kalmanın acısını duymadan yaşayan; dar, burnunun ötesini göremeyen, ruhsuz, biriki genel dogmayı ezberlemekten öteye gitmeyen ve rahatlıkla kaçabilecek, terkedebilecek sahte bir devrimci olup çıkar. Yaşam dediğimiz şey bir yuvaya köstebek gibi sığınıp, günlük üretimi sürdürmek ise; bundan, büyük adam şurada kalsın sıradan bir yaşantı bile çıkmaz. Dolayısıyla, yurtsever yaşantının kaynağı bu olamaz. Öyleyse niye sanatkarlarımız çıkmıyor, niye edebiyatçılar çıkmıyor bundan? Hangileri vatan için ne kadar düşünce, ne kadar pratik sergiliyor? Vatanseverliği besleyecek tarihi kaynağı konusunda ne kadar bilinçlidir ki? Birçoğumuz coğrafya konusunda bilinçlilik şurada kalsın Türkiye'nin ayrılmaz bir parçası olarak Türkiye'nin veya Türk milliyetçiliğinin gözlükleriyle bakarız. Elbette bu bizde yurt sevgisini geliştiremez. Hatta geridir; çünkü, TC'nin, ''Doğu mahrumiyet bölgesidir, böyle çirkindir, yaşanmaz'' vb. edebiyatını eğer biz de paylaşırsak ihanet etmiş oluruz. Zaten bu yüzden toprak için fazla ölme değil, kaçma var. Toprağımızdan, ölsek de ayrılmayız değil, ''vay bize bir iş bulana bin kurban, şükran'' der, fırlar kaçarız. Aslında kaçışın ihanet olduğunu söyleriz ama, bu tür kaçış da öyle anlı-şanlı bir kaçış değildir. Ekonomik nedeni de olsa, onursuz bir kaçıştır. Evet, mecburiyet karşısındadır, başka çare yoktur, ama en azından şu söylenmelidir: Bizi bu duruma getirenlerden müthiş hesap sormak gerekir. Hiç olmazsa böyle karşılık verildiğinde, bu kaçış direnişe dönüştürülebilir. Ve öyle olmalıdır da. Tarihten kaçmak doğru değildir. Ağır bir tarihi bilinçsizlik bizi kör yapar, gelecek konusunda bizi çok iddiasız yapar. Aynı şeyleri çağ için de söyleyebiliriz.

"... Çağdaşlık bilinci, yurtseverlik bilincinin ayrılmaz bir parçasıdır..."

Çağdaş halkların bütün gelişmelerini bütün boyutlarıyla görmeden, değerlendirmeden halkımızın çağdaşlaşma gereğini duyamayız. Herkesi kendimiz gibi sanırız, bu da bizde ilerletme, yükseltme tutkusunu yaratmaz. Bu da ne yapar? Bizi çağdaş halklar seviyesine götürme iddiasından vazgeçirtir, bu da yurtseverliği zayıflatır. Demek ki çağdaşlık bilinci, yurtseverlik bilincinin ayrılmaz bir parçasıdır. Bunu geliştiren, aynı zamanda yurtsever olan, diğer dünya halklarının gelişimine hayranlık duyar, bunlara boyun eğmez, bunlara saygıyla bakar. Onları reddetmez, onlardan neler alabileceğini veya neler katabileceğini düşünerek yaklaşır. Yurtseverlik daha değişik yaklaşımlarla da beslenebilir ve beslenmelidir de.

Orada çok sağlam bir ekonomik yapı kurulabilir, orada çok gelişmiş mimari yapılar ortaya çıkarılabilir, orada her türlü sanat-spor geliştirilebilir. Bunlar zaten açıktır. Eğer gelişme bu biçimdeyse çağımızda her yerde inşa gerçekleşebilir. Eğer biz de böyle anlıyorsak o zaman yurtseverliğin önemli bir yanı da vatan toprakları üzerinde ekonomiyi inşa etmek, bu temelde de üst yapıyı inşa etmektir. Demek ki, bu inşa hareketi güçlü bir yurtseverlikle mümkündür. Şimdi, bütün bunlardan çıkarmamız gereken sonuç şu: Yurtseverlik olgusuna kapsamlı yaklaşılmalıdır.

"... Özgür bir vatan yaratmanın bütün gelişmenin anası olduğu bilinciyle hareket etmekteyiz. Ve bugün ne kadar sınırlı adım atarsak atalım, bu attığımız ilk yurtseverlik adımı, yarın burada insanlığın çok soylu bir ailesini çıkarmaya kadar götürecektir..."

Bugünkü durum, ''herkesin ''harabedir'', ''viranedir'', ''karın doyurmuyor'', ''gelişme vaad etmiyor'', ''ancak TC'yle bağlantılı olarak gelişebilir, memurluk yapabiliriz, maaş alabiliriz'' dediği alandır. Ama hayır! Biz bütün bunlara düşmanız. Yurtseverlik hareketimiz özünde bütün bu yaklaşımların reddidir. Özgür bir vatan yaratmanın bütün gelişmenin anası olduğu bilinciyle hareket etmekteyiz. Ve bugün ne kadar sınırlı adım atarsak atalım, bu attığımız ilk yurtseverlik adımı, yarın burada insanlığın çok soylu bir ailesini çıkarmaya kadar götürecektir. Geçmiş tarih, ülkemizin güçlü kültürüne tanıklık etmektedir. Yine sayısız halkaların oluşup güçlenerek geliştiğine tanıklık etmektedir. O halde, niye bundan sonrası için bu olmasın? Mezopotamya, özellikle insanlığın, uygarlığın beşiği olduğuna göre, günümüzde niye harabe gözüyle bakılıyor? (Gerçi bugün GAP projesiyle büyük bir tutkuyla ama azgın bir sömürgeci iştahla bakılıyor.) Ve biz niye burayı büyük bir vatanseverlik hareketinin kuruluş zeminine dönüştürmeyelim? Yalnız bu

"... Atılım deyip duruyoruz; atılımcı olmak için önce, büyük bir tutkuyla yüce amaçlara erişmek, büyük bir yaşantıya ulaşmak için bir vatana sahip olmak, burada özgür bir toplumu kurmak ve tabii ki, bütün bunları her türlü gelişmenin temeli olarak görmek zorundayız..."

duygu bile bize kırk türlü ulusal kurtuluş savaşımını göze almayı mümkün kılar. Bir tarihi kurtarmak, coğrafya parçalarını kurtarmak, yalnız bir Mezopotamya ovasında özgün bir

ekonomi, bir halk, bir sosyalist ekonomi inşa etmek, bir halkı özgürce kaderini çizer kılmak, en zor savaşımları göze almaya ve başarıya götürmeye yeterli bir nedendir.

O halde, bütün bunlara dar bir köylü, bir garibanın gözüyle değil, bir ülkenin sahibi olmanın büyüklüğünü duyarak, vazgeçilmezliğini yaşayarak ve bunu bütün örgütsel faaliyetlerimize, eylem faaliyetlerimize yansıtmasını bilirsek burayı düşmana daraltabilir ve bizim için önemli bir yaşam alanı haline çevirebiliriz. Bizde yüzyıllardan beri yitirilen insanlığı da, güçlü bir biçimde yine bu topraklarda kazanır ve onurlu bir saygınlığı elde edebiliriz. Çok iyi bildiğiniz bu konulara bence daha kapsamlı yaklaşmak, inceleme-araştırmalarımızı yurtseverlik temelinde geliştirmek, coğrafi bilincimizi yeniden gözden geçirmek, yine tarih bilincimizi yetkinleştirmek gerekli olmaktadır. Yurtdışındaki emekçilerin sorunlarına da bu açıdan yaklaşmak, ülkemizde ekonomik, sosyal vb. açıdan yeniden kuruluşu bu yurtseverlik temelinde ele almak, sizi hayli güçlü ve umutlu kılar. Aynı zamanda duygulu ve yeniden ülkeyi zaptetmek için işgalcilerden adeta söküp almak için büyük bir atılımcı haline getirebilir. Atılım deyip duruyoruz; atılımcı olmak için önce, büyük bir tutkuyla yüce amaçlara erişmek, büyük bir yaşantıya ulaşmak için bir vatana sahip olmak, burada özgür bir toplumu kurmak ve tabii ki, bütün bunları her türlü gelişmenin temeli olarak görmek zorundayız. Eğer bu duygularla, bilinçle biz doluysak atılımcı oluruz. Ama iddiamız yoksa, halen empoze edilenlerin; yani ''harebedir, viranedir kaç! Karın doyurmuyor, geridir kaç! Kültür yok, mahrumiyet bölgesidir kaç! Zorbalık, baskı, sömürü zeminidir kaç buradan!'' Vatanseverlik anlayışı bu ise bu insanı artık öldürsen bile ülkeye yöneltemezsin. ''Yaşam Avrupa'dadır, yaşam sömürgecilerin maaşındadır, onların devlet dairelerindedir'' der. Açık ki, böyle diyenin eylemi, atılımcılığı çok sınırlıdır. Çünkü, onun bir ayağı, bir gözü

"... Tarihin önemli davaları kanla çözümlenmiştir. Büyük vatanseverlik olgusu da çok büyük bir mücadeleyle çözümlenir. Bunda her şey vardır, kan da vardır, tutku da, öfke de vardır. Burada ruhsuzluk yoktur. Burada bilinç ve tutku öyle içiçe geçmiştir ki keskin bilinç, keskin irade ve keskin duygu kişide bir top gibi, bir gülle gibi yığınlaşır ve öyle saklı durur...."

hep işbirlikçiliktedir, hep uşaklıktadır. Belki bir parça ekmek verirler ona ama, yine bunda yurtseverlik yoktur, ajanlık vardır. Dolayısıyla bu tip anlayışların yaratacağı şey, atılımlardan değil ayakbağlarından bahsedilebilir. İşte

küçük memurlarımız her aybaşı bir maaşı beklerler, öldürsen bunu eyleme sürebilir misin? O, maaşla aileyi besler, o maaşa tapmıştır. Öldürsen kopartamazsın. İşte, Avrupa yaşamı bir kişiyi sonsuz çekerse hele bir de parti adına bu yapılırsa, bu bir partici değil, bir yurtsever değil, bir karşıdevrimci olur. Sömürgeciliği, emperyalizmi böyle ele alan kendini yitirmiştir.

Tarihin önemli davaları kanla çözümlenmiştir. Büyük vatanseverlik olgusu da çok büyük bir mücadeleyle çözümlenir. Bunda her şey vardır, kan da vardır, tutku da, öfke de vardır. Burada ruhsuzluk yoktur. Burada bilinç ve tutku öyle içiçe geçmiştir ki keskin bilinç, keskin irade ve keskin duygu kişide bir top gibi, bir gülle gibi yığınlaşır ve öyle saklı durur. Şimdi, tarihin bize öğrettiği bu gerçekler iken, biz kendi kendimizi nasıl aldatabiliriz? Tarih bilincinden çıkarılacak tek doğru devrimci sonuç bu iken biz nasıl temel vatanseverlik olaylarından, demokratik savaşımdan uzak durabiliriz? Özellikle sömürgeci TC uygulamaları, en çok da bu çağda bizi temel vatanseverlik olgusundan uzaklaştırmış ve çok çok düşürmüştür. O halde buna karşı duyulacak tepkinin ölçüsü bizim eylemimizi belirler. Madem ki TC yıkıcılıkta sınır tanımamıştır, biz de ona karşı yıkıcılıkta, dağıtıcılıkta sınır tanımayız. Madem ki, o düşürmede sınır tanımamıştır, biz de yükselmede sınır tanımayız. Madem o iradeyi felç etmiştir, biz keskinleştiririz.

Şimdi bu özelliklerle yurtseverlik mücadelemize yaklaştığımızda sanat nasıl gelişir? Duygular nasıl gelişir, bunlar nasıl siyasallaşır, anlaşılır ve uygulanır? Bizde bunun ilk temelleri atılmış, örgütsel ve siyasal çerçevesi çizilmiştir. Ama somut bir kişilik olarak bunu

"... Sanat, katı yaşam gerçekliğini daha yaşanılır kılmak için insanların hayallerini çalıştırmasının ürünüdür...."

yoğunca yaşamak henüz bu kadar gerçekleşmiş değildir. Genel çerçeveyi, genel bilgilenmeyi somut yaşam olarak almayalım. Yine kıkırdak bağlamayı kemikleşmek olarak kabul etmeyelim. Hatta biraz ses vermeyi, biz büyük bir nara olarak görmeyelim. Bunlar daha bizde ilk adımları atılan hususlardır. Gerek eylemlerimiz ve gerekse örgütlerimiz, yeni atılmış ilk adımlardır. Bazılarımız bunu somut olarak görüyor. Yüzyıllara sığması gereken çok büyük bir eylemlilik, büyük bir toplumsal alt-üst oluşun temelini hazırlıyoruz. Bunda biz hiç tutucu değiliz. Sonunu görür müyüz, görmez miyiz, bizim için önemli değildir. En coşkulu dönem budur zaten. Günümüzde sosyalist ülkelerde bile devrim neredeyse sönmüş durumda. Normal sosyalist yaşantı sürdürülüyor. Büyük coşku devrim yıllarındaydı. Büyük inşa faaliyetleri devrimin hemen arkasındaydı. O halde, en büyük coşkuyu, tutkuyu tam da şu anda geliştirebiliriz. Büyük örgütçüler, ordu kurmayları, sanatkarlar yine bu dönemde ortaya çıkarılır. İşte bunun için diyoruz ki, sığınabileceğimiz değerler, çözümleyebileceğimiz değerler iyi incelenmeli, iyi bulunmalı ve artık bunu bilmekten öteye, ruhta duymak, yaşamak ve hem de bu, kişilikte yoğunca somutlaştırılırsa, kendinizi tanımayacak kadar büyüdüğünüzü görürsünüz. Kendimde ben bunu kısmen gerçekleştiriyorum. Bu kadar ağır koşullarda olmama rağmen bu biçimde yaşamayı mümkün kıldım. Sizler sanıyorum katbekat fazlasını bu gelişmiş çerçevenin de yardımıyla yaşayabilirsiniz. Hele özgül konumlarınız bunu çok daha güçlü bir biçimde yaşamaya imkan veriyor. Kısaca, yurtseverlik de dahil olmak üzere, siyasal görevler konusunda, askeri konularda, kültür-sanat konularında kapsamlı yaşamayı bilmiyoruz. Her şeye anlamını derinden vermeyi bilmeliyiz. Unutmayalım ki, bundan sonra sanat da bu konuda bir hizmet yerine getirdiği oranda anlam bulabilir. Yani, devrimci siyaset, devrimci yurtseverlik politikası, örgütlenmesi, eylemliliği sanatı da her biçimiyle gelişecek. Nedir bu biçimler? Edebiyat, müzik, folklor vb. her konu devrime hizmet edecektir. Kendi temellerini de ulusal kurtuluşta görecektir. Bu ulusal kurtuluşu kolaylaştıracak, hızlandıracak, örgütlenmesine katkı yapacaktır.

Sanat, katı yaşam gerçekliğini daha yaşanılır kılmak için insanların hayallerini çalıştırmasının ürünüdür. Yani insanlar, katı doğa ve toplumsal yaşam kuralları karşısında bunalmayı önlemek, yaşamı daha anlamlı, güzel, iyi kılmak için sanat olaylarına yönelmişler, sanatı icat etmişlerdir. Bu nedenle sanat toplumun doğuşu kadar eskidir. Ve toplumun doğuşu biraz da sanatsaldır. Yani her zaman gerçek ile hayal içiçedir. Hayal hep sanatı besler, hayal her zaman gerçeğin katılığını telafi etmek için kullanılmıştır. Gerçeğin dayatmaları nelerdir? Genel olarak doğa ve toplum gerçekleridir. Hep bunun ağır baskısını hafifletmek için insanı yüceltme hareketidir. Gerçi, sanatın da gericisi olur, tutucusu olur ama bu da dönemlere göre böyledir. Ama asıl ilerlemeyi sağlayan sanat bu niteliktedir. Hepsi yaşamı kolaylaştırmanın, gelişmenin araçlarıdır.

Ulusal kurtuluş sürecine girdiğimize göre artık burada da bütünüyle sanat faaliyetine yani hayallerimizden tutalım, güzel seslerimize, resim yapmadan güzel hikayeler-romanlar yazmaya kadar hepsine bu çerçevede yaklaşabiliriz. Bizde bu konular çok güdük bırakılmıştır. Neden? Çünkü, doğru devrimci bir siyasetin olmadığı bir yerde sanat da gelişmez, burada da sömürgeci sanatın egemenliği sözkonusu olur. Sömürgeci

"... Bir ressam doğaya, müzikten anlayan birisi seslere, bir edebiyatçı toplumsal yaşama nasıl bakıyorsa, bir devrimci de böyle bakmasını bilmelidir. Böyle bakmayan, kaba-sabalıktan, üslupsuzluktan kurtulamaz. Güzel bakış, güzel hitabe, güzel yazı devrimin ayrılmaz bir parçasıdır..."

sanatın eleştirisi devrimci siyasetin sömürgeci siyaseti eleştirisiyle başlar, bununla büyür-gelişir ve rolünü oynamaya başlar. Bu konuda sanatın geliştirilmesi nasıl olur? Doğru devrimci sanatın gelişimi nedir? Bu güçlü bir biçimde kavranmadan siyaset üstü bir sanat, devrimci siyasetle uyumlu olmayan bir sanat olur ve devrimci sanatın gelişiminden bahsetmek mümkün değildir. Bugün Kürdistan adına yürütülen birçok sanat var. Aslında sanat alanında sömürgeciliğin geliştirilmesidir bunlar. Müzik alanında bu had safhadadır. Sinemada son derece yabancılaşmayı yaşıyoruz. Kürt halkının özellikleri; folkloru, tipi vb. TC'nin pazarlaması sürecine alınmıştır. Bunun da devrimci siyaset temelinde ele alınması, eleştirisinin yapılması, halk sanatından halkın devrimci sanatına yönelmesi ve içiçe örülmesi, geliştirilmesi, bu konuda kendine güvenmeleri kendilerini yaratıcı kılması, devrimci militanlığın diğer bir özelliğidir. Birkaç kişiye özgü sanat değildir, bütün devrimci militanlarda devrimci sanat anlayışı olmalıdır. Sanat gözlüğüyle de devrime bakmasını bilmelidir. Kaba, ilkel, duyarsız değil, sanatkarın inceliği ile devrime bakmasını bilmelidir. İşte bir ressam doğaya, müzikten anlayan birisi seslere, bir edebiyatçı toplumsal yaşama nasıl bakıyorsa, bir devrimci de böyle bakmasını bilmelidir. Böyle bakmayan, kaba-sabalıktan, üslupsuzluktan kurtulamaz. Güzel bakış, güzel hitabe, güzel yazı devrimin ayrılmaz bir parçasıdır.

Bizim devrimci mücadele bu konuda gereken açımlamayı yapıyor. Militanlar buna da öncülük etmek durumundadır. Bizde devrimle sanat, devrimci siyasetle sanat birbirlerini sürekli beslemek durumunda olan ve birbirlerine böyle sanatkarca geçerler. Devrim sanatı mümkün kılar veya ona ortamı, çerçeveyi açar. Sanat da devrimi biraz daha güzelleştirir, inceltir. Daha iyi benimsenmesini, özümsenmesini, özellikle de milyonlara aktarılmasını imkan dahiline sokar. Bunlar birbirlerine bu kadar bağlı olduğu halde burada şematik yaklaşım, dogmatik yaklaşım fazla yaratıcılığa yol açmıyor veya bu konuda militanca yaklaşımın zayıflıkları şematizme düşmenin nasıl kısırlaşmaya yol açtığı ortadadır. Sanatı sadece kendisi için değil bütün devrimci yaşamın alanlarında görmek, göstermek gerekir. Evet, imkanların yokluğundan, ağır siyasi-askeri sorunları çözenler büyük ozan veya edebiyatçı olmazlar ama ondan da nasibini almamazlık edemezler. İyi duygulara, yüce duygulara yol açmak, sanatın körüklediği bir olaydır. Birbiriyle sıkı sıkıya ilişkisi vardır. Dolayısıyla bunları böyle içiçe görmek gerekiyor. Kaba, ilkel ve sömürgeciliğin egemenliği altında şekillenen sanat yerine ulusal kurtuluşa yükselen, destek alan ve devrimcileşen sanata doğru bir açılım, onunla kurtuluş mücadelesini besleme de önemli bir devrimci görevimizdir. Bu konuda yeterli hassasiyet, duyarlılık gösterilmeli ve bu konuda mevcut ilkellik aşılmalıdır. Bazıları bu konuya özel olarak öncülük de edebilir. Partiyi bu konuda besleyebilir. Parti sanatına doğru adımları atabilirler. Her militan bu konuda, mücadele sahasında sanat ürünleri biriktirebilir, Partinin emrine sunabilir. Ve bu birikimlerinden daha gelişmiş bir yaklaşıma ulaşılabilir. Gidilen yerlere, görülen birçok şeye biraz sanatçı gözüyle bakmalıyız; fotoğrafla, bantla, yazıyla. Ve daha sonra bunları birleştirmeliyiz. Çünkü, sömürgecilik bu alanı da tahrip ve tahrif ediyor. Ne kadarını kurtarırsak geleceğe o kadar teslim etmiş oluruz. Demek ki bu da bir görevdir. Bu konuda da eksiklerimizi gidermeli ve bir devrimcinin sanattan da nasibini alan, onun sorunlarını da bilen ve gücü oranında çözümüne katılan bir kişi olduğunu unutmuyor ve her koşul altında da yapabileceği bir şey varsa onu yerine getiriyorsa; bu biraz daha yetkin bir militan olduğu anlamına gelir.

TÜRK SOLCULUĞUNUN ÇIKMAZININ TARİHSEL KÖKENLERİ - II

İttihat-ı Terakki Dönemi (1889-1918)

Türk solculuğunun kaynaklarını alırken, İttihat-ı Terakki dönemini ikinci süreci olarak alıyoruz. Nedenini de Türk aydınının her dönemde Türk egemen burjuvazisine bağımlı gerçeğinden alıyoruz.

1876'da Jön-Türk hareketinin isteği gerçekleşir. İmparatorluğun dağılmasına önlem olarak görülen meşrutiyet ilan edilir. Bu gelişme imparatorluğu yarı-sömürgesi durumuna getirilen İngiliz ve Fransız kapitalistlerinin çıkarı doğrultusundadır. Meşrutiyet, ezilen sınıflara ve halklara bir şey getirmeyecektir. Halkın katılmadığı alelacele tepeden yapılan düzenlemelerdir. Meşrutiyet ilanı, büyük kapitalist devletlerin aynı günlerde İstanbul'da yaptıkları konferans ve alınan kararlar doğrultusunda olmuştur. Oluşturulan meclis, batıdakilerle hiçbir benzerliği olmayan, Rus Çarlığının danışma meclisi (Duma) düzeyine varamayan geçici bir heves olacaktır.

Tahtan indirilen Abdulaziz yerine düşünülen Veliaht Murad'ın deli olması yerine Abdulhamid'in (1876-1909) padişah olmasına yolaçacak, Abdulhamid, ilk iş olarak anayasa ve meclisi lağvedecek (mecliste ezilen halkların temsilcileri neredeyse çoğunluğu oluşturmaktadır), Mithat paşa ve diğer Jön-Türk liderlerini sürgün ederek, 36 yıl sürecek bir istibdad yönetimi olacaktır.

Fakat henüz solculuğa (burjuva anlamda bile) Türk burjuva aydın hareketinin stratejisi netleşmiştir: "İttihat-ı Osmaniye", "Meşruti anayasa" ve "Meclis" ile temsil edilen monarşist düzen ve emperyalizme dayanarak batılılaşma, "medenileşme" hedef olacaktır.

Bunlar Jön-Türk hareketinin temel aldığı ve 1876 anayasası ile kısmen vardığı hedeflerdir. "İttihat-ı Osmaniye"; Türk egemenliği altında bütün halkları (hıristiyan, müslüman) Osmanlı unsuru kabul ederek bu statükonun devamını hedefliyordu. Anayasa ve meşruti meclis ise azınlık burjuvalar dahil, emperyalizm eliyle palazlanan kesimlerin çıkarını hukuki güvenceye almayı hedefliyordu. Meşrutiyet meclisi ise, egemenlerin padişahın gölgesinde çıkarlarının uyuşturulacağı alan olarak görülüyordu. Ancak asıl hedef hep "İttihat-ı Osmaniye" idi.

İttihat-ı Terakki'nin Doğuşu

Bu doğuşun koşulları şudur: Kapitalizm emperyalist aşamaya varmaktadır. Emperyalist yayılma ve çelişkiler derinleşmiştir. Bu gelişmeler en çok Osmanlı imparatorluğuna yansımaktadır. Osmanlı egemenleri çareyi Alman emperyalizmine dayanmada ve emperyalist devletlerin çelişkilerinden yararlanmada görmektedirler. Palazlanan Alman emperyalizmi imparatorluğun ticaretinin %30'nu ele geçirmiş demiryollarının %50'si üzerinde tekel kurmuştur. Osmanlı ordusunu Alman subayları eğitmekte ve donatmaktadır. Neticede Alman ırkçı yayılma ideolojisi, Osmanlı ordusu ve paşaları bir bütünleşmenin araç ve ürünleri olmaktadır. Diğer yandan Osmanlı imparatorluğu bünyesinde halkların ayaklanma ve imparatorluktan ayrılması devam etmektedir.

Toprak kaybını, yani sömürgeci egemenliğin küçülmesini Türk aydını ölümü olarak gördü. Bugün sosyalizm adı altında Türk solculuğu nasıl "Misak-ı Milli" sınırları üzerinde titriyorsa, o gün de Osmanlı sınırını korumayı kutsal görevi ve yegane amacı olarak aldı.

"İttihat-ı Terakki (İT)", 1889'da askeri tıbbiye öğrencilerinden İbrahim Temmo (Arnavut), İshak Sukuti (Diyarbakır), Abdullah Cevdet (Arapkir), Mehmet Reşit (Çerkez-Kafkasyalı), Hüseyinzade Ali (Bakülü) tarafından "İttihat-ı Osmaniye" adı ile bir öğrenci derneği olarak kurulacaktır. Kurucuların tümünün Türk olmayışı, iyiniyeti aşmayan burjuva demokratik amaçların ihtiva edilmesine yolaçacak, ancak bu niyet örgütün objektif ve subjektif ölçülerini aştığından hiçbir zaman pratiğe yansımayacaktır. İbrahim Temmo'nun etkisiyle İtalyan Carboneri örgütlenmesinden yararlanarak hücre sisteminde örgütlenen örgüt hiçbir zaman Avrupa devrimci burjuvazisinin ölçülerini taşımayacaktır. Örgütün başlıca ideolojik esin kaynağı Namık Kemal, politik hedefi de Mithat Paşa'nın meşruti meclisi ve anayasası olacak, oluşturulan hücrelere de paşa isimleri verilecektir.

"İttihat-ı Osmaniye" grupları tıbbiye'nin yanısıra harbiye ve mülkiye'de oluşacaktır. Çünkü hem aydınlar buralarda bulunmakta hem de ordu toplumda en etkin öğedir.

Türk aydınını harekete geçiren imparatorluğun durmadan toprak kaybetmesi ve Abdulhamid'in önlem almada yetersiz kalmasından kaynaklanmıştır. 1894-95 İstanbul-Kumkapı, Adana, Sason, Bitlis, Van Ermeni ayaklanmaları ve katliamları, Kürdistan'daki Şeyh Ubeydullah ayaklanması ve yerel direnmeler, 1897 Osmanlı-Yunan savaşı ve Girit adasının emperyalist devletlerin denetimine verilmesi Türk aydın şovenizmini harekete geçirecek, işi bildiri ve Abdulhamid'e suikast girişimlerine kadar vardıracaklardır.

Bu yumuşak çıkış Abdulahmid tarafından uygun görülmez. Jön-Türklerden sonra ikinci aydın sürgünü başlar. 1897'de aralarında İttihat-ı Osmaniye yöneticilerinin de bulunduğu aydınlar gruplar halinde yargılanır ve sürgüne yollanır. Aslında Türk aydını direnmeden sürgüne gitmektedir. Abdulhamid'in oldukça yumuşak olan tepkisini hemen Avrupa'ya kaçmak için fırsat olarak değerlendirirler. Kuzey Afrika'ya da sürülenler Avrupa'da toplanırlar. Paris, Cenevre ve Kahire'de kutuplaşırlar. 1880 ve 1890'lar Avrupa'da devrimci sosyal-demokrat hareket ve II. Enternasyonal (1889-1912) oldukça aktiftir. Yine de Türk aydını padişahı darıltabilecek bu tür tehlikeli şeylerden itina ile kaçınır. Sürgünde bile, Türk aydınlarının dayanakları Osmanlı elçilikleri ve paşaları olurlar. Jön-Türklerin paşaları Mısır Hidivleri yine Türk aydınlarını yalnız bırakmamaktadırlar. *"Kardeşlerden Mahmut Bey, Ahmet Rıza'ya Meşveret'in çıkarılmasında ve yabancı dilde yazmalarına yardım etmekle görevliydi. İkincisi, hesap işlerine bakan Nazım'a nezaret ediyordu. Üçüncüsü, Tİ'nin müffetişiydi."* (İsina Akşin, 100 Soru'da Jön-Türkler. s. 55)

Abdulhamid ve Aydın Tasfiyeciliği

Osmanlı padişahları, kendi soyundan, köksüz Türk aydınlarını iyi tanımaktadırlar. Abdulhamid, sürgün-mülteci aydınları terbiye etmek için, *"Yeğeni Serhatiye Ahmet Celalettin Paşa'yı, Paris'e yollar. Af çıkartır. Dönenlere parasız pasaport, yolluk, liyakata göre memurluk, isteyenlere de Avrupa'da elçilikler kanalıyla öğrenim ve maaş olanağı tanır. On gün içinde bu şartları kabul etmeyip, zararlı yayın çıkaranlar ise vatandaşlıktan çıkarılacaktır."* (age. s. 36) **Serhatiye çoğu ile görüşür. Ahmet Rıza, Dr. Nazım ve Ali Ganem dışında hepsini razı eder. Aralarında Abdullah Cevdet, Süleyman Nazif gibi entegre Kürtlerin de olduğu çoğu Osmanlı elçiliklerinde görev alır, diğerleri iyi maaş ve memurlukla geri döner. Türk aydını daha direnmeden ikinci defa kendisine ihanet etmiştir.** Tasfiyecilik ve döneklik, Türk aydının kendisini mahkum ettiği hastalığı olmaktadır. Türk aydının, devlete ya da yönetime muhalefeti, özünde stratejik olmadı, iyi memurluk almanın yolu oldu. Çünkü, sürgün oldukları halde elçiliklerden para alıyor, çıkardıkları gazeteleri yine onlara satıyorlardı.

Abdulhamid'in yaptığı başka şeyler de vardır. Hıristiyan halkların ayrılmasının yanısıra müslüman halklar da ayaklanmaktadır. Osmanlı egemenleri bu durumu önlemek için islamcı politikaya ağırlık verirler. Bir yandan askeri denetim ve katliamları artırırken diğer yandan müslüman halkların egemenlerini uşaklaştırma politikasına ağırlık verilmektedir. 1892'de İstanbul ve Bağdat'a aşiret egemenlerinin çocukları için **Zedegan okulları** bu amaçla oluşturulur, aşiret egemenlerinden **Hamidiye Süvari Alayları** oluşturulur. Abdulhamid, bu yeni politikasını şöyle açıklamaktadır: *"Şimdiye değin hıristiyanlarla uğraştık, bir şey elde edemedik, müslüman kardeşlerimiz olan Kürt ve Arapları, Türkleştirme politikasına ağırlık vermeliyiz."*

Abdulhamid'in özellikleri vardır. 36 yıl tahtta kalmıştır. Kendisinden başka kimseye güvenmemektedir. Saraya elektrik kabloları döşeyen teknisyenleri, suikast için mayın döşeme kuşkusuyla tutuklamış, ağrıyan dişini zehir konulur diye dişçiye bile çektirmemiş, kelpetenle dişini kendisi çekmiş, sivilcelerini doktorlarına emdirmiş vb. Ancak özellikleri hep bunlar değil. Alman uzmanlardan yararlanarak namlı muhbirlik teşkilatını kurmuş, muhaliflerini daha çok satın almayla safdışı etmiş, imparatorluğu yaşatmak için emperyalistler arasındaki çelişkilere ve Panislamist politikaya dayanmıştır. Bütün Osmanlı padişahları gibi ahlaksızlığı ile de meşhurdur.

Yine de en meşhur yanı aydın kıyımcılığı ve satın alma özelliğidir. Öyleki kendine suikast yapanı da satın alıp ajanlaştırabilecektir. Abdulhamid'i aydın kıyıcılığında başarılı kılan onun özellikleri ve yöntemlerinden çok, Türk aydının özündeki kaypaklık ve tutarsızlıkta yatmaktadır. Abdulhamid, kendine muhalif aydını şöyle tanımlıyor ve yaklaşımını belirliyor: *"Bu yeni kitap hakikaten isyan ettirici ve bütün memleket için utandırıcı mahiyette. Buna rağmen bu kitabı yazan genç adamın tekrardan devlet hizmetine alınmasını arzu ediyorum. Kendisine münasip bir mevki verilirse, bize minettar, devlete sadık bir hizmetkar olur... Sürüden ayrılan kuzuya sert muammele edilmesini —ki şimdiye kadar bu hatayı çok işledik— doğru bulmuyorum. Onları iyilikle doğru yola getirmek çok iyi olacaktır, kanaatindeyim"* (Abdulhamid, Siyasi Hatıram. s. 83)

Türk aydını ise Abdulhamid'in yöntemleri ve kendi dönekliğini şöyle tanımlamaktadır: *"Abdulaziz'le yeğeni Abdulhamid'in zulmünde iki ayrı üslupları vardır. Amca esnaf zalimdi, yeğeni artist zalimdi. Birincinin zulmü bir zanaat, ikincinin ki bir sanattı... düşmanları için sultan Aziz'in kullandığı ölüm bir tane idi... Abdulhamid'in zekı zulmünde çeşitli ölümleri Aziz bilmiyordu. Sırmalı ve nişanlı ölümü, yavaş yavaş ölümü, dolayısıyla ölümü, güzel konuşan ölümü, güler yüzlü, gamzel ölümü..."* (Mithat Cemal Kuntay, Namık Kemal s. 724, cilt 2) Muhbir aydın da tanımlanıyor: *"Ne garip rastlantı, imzayı görünce içimde büyük bir acı duydum. Abdulhamid'in en çok önem verdiği, en çok sözü geçen bakanlarından birinin oğlunca sunulmuş bir kağıt elimde duruyordu. Bu genç baskı döneminde evine sanat ve edebiyat meraklılarını toplar, onlarla geç vakitlere kadar yurt, özgürlük, ülkü konularında konuşmalara girişirdi... Onun konağında her gece Abdulhamid'e lanetler savrulurdu... Bu açık kafalı gencin şimdi şu mektuplardan öğreniyorum ki Devlet Şurası üyesi olarak resmi aylığından başka Abdulhamid'te 150 altın ödeneği vardı. Ve Temmuz aylığını aldığından ötürü Padişahın 'ayak tozuna' saygı ve gönül borcunu sunuyordu."* (Hüseyin Cahit Yalçın. Siyasi Anılar. s. 139) Kızıl sultan Abdulhamit, arpalıkla bükemediği Türk aydını bırakmıyor. Kendisine en çok direnen aydınlardan Ahmet Rıza'yı yanına oturtup bir bardak su ile satın alıyor ve ardından; *"Ben bununla ne kadar uğraştım, meğer satın almak ne kadar kolaymış"* diyor. Abdulhamid, ölünce cenazesini ona darbe yapan Türk aydını taşıyor, öyleki bazıları ağlamaktan tabutu tutamıyorlar.

İttihat-ı Terakki Ordu Örgütü Oluyor

İmparatorluğun parçalanmasının önlenmemesi Abdulhamid yönetimine muhalefeti artırır. Muhalefete Abdulhamid'in yakın çevresi de katılır. Bunlardan biri, devlet bürokratı, paşa çocuğu Ahmet Rıza, Abdulhamid'in yeğenlerinden Prens Sabahattin ve Ahmet Celalettin Paşa'dır. Bunlar Paris, Cenevre ve Kahire grubu olmak üzere aralarında gruplaşırlar. Ermeni burjuvazisi, çeşitli beklentilerle grupları birleştirmeye çalışır. 1902'de Paris'te kongreleri toplanır. Ancak birlik sağlayamazlar. Daha merkeziyetçi bir tutum takınanlar Ahmet Rıza'nın öncülüğünde "Terakki ve ittihad" grubunu oluştururlar. Prens Sabahattin kanadı ise daha liberal bir yol önerip "Ademi Merkeziyet ve Teşebbüsü Şahsi" adı altında gruplaştı. Ezilen halkların burjuva aydınları, yüzüne 'liberasyon' maskesi nedeniyle daha çok ikinci grupta yer aldılar. Daha ziyade İngiliz emperyalizmi taraftarları bu kutupta toplanacaktı.

Ancak bu grupların arasında fark aramak saçmaydı

İkisi de önlerine temel hedef olarak Osmanlı sömürgeciliğinin yaşatılması olan devlet varlığının devamını koyuyorlardı. Ikisi de halka ve ezilen halkların ayrılma hakkına karşıydılar. İki grup da emperyalizme dayanmayı temel ilke alıyor, aralarındaki fark hangi emperyalist kanada fazla dayanılacağıydı. Öyle ki Prens Sabahattin grubu, emperyalist güçlerin müdahale hakkını kongre maddesi yapıyordu. İki grup da padişahı tanıyor, sadece Mithat Paşa'nın anayasası ve meşrutiyet meclisini talep ediyorlardı. İki grup da, şiddete karşıydı; propaganda ve yayınla yetinmeyi ilkeleştiriyordu.

Türk aydının yanılgısı, devlete karşı olduğunu sanmasıydı ve her zaman devleti korumak için yola çıkan devletin bir parçası olduğunu görememesiydi.

Bu süreçte imparatorluk durmadan küçülmektedir. Fransızlar 1903'te Midilli'yi işgal ederler. 1903'te İtalya, Avusturya donanması Selanik'te gösteri yaparlar. Bulgaristan'da halkın silahlı direnmesi yoğunlaşmış, Kürdistan'da ayaklanmalar yerel düzeyde artmıştır. Dünyada da önemli değişmeler olmuş, Rusya'da 1905 burjuva devrimi, Çin'de Sun Yat-Sen hareketi, İran'da, Azerbeycan'da burjuva ihtilali vardır.

Alman emperyalizminin etkisi emperyalistler arasındaki kutuplaşmaya bağlı olarak artar. İttihat-ı Terakki grupları ordu içinde mantar gibi artar. Öyle ki 1907'ye gelindiğinde İttihat-ı Terakki neredeyse yasal örgütlenen, başında paşaların olduğu **ordu partisine** dönüşmüştür. Bunların başında 1906'de Selanik'te kurulan **"Osmanlı Hürriyet Cemiyeti"**'dir. Cemiyetin başında Talat bulunuyorsa da cemiyet ordu örgütü olarak gelişecektir. 1907'de İsmet İnönü ve Kazım Karabekir dahil olmak üzere çoğu Osmanlı subay ve paşası cemiyete üye olacaktı. Cemiyetin Selanik'te kurulmasının nedenleri vardır. Selanik ticaret ve komprodor burjuvazisinin yatağıdır. Ayrıca Balkan halklarının ayaklanmasını bastırmakla görevli ordunun karargahı Selanik'tir. Nitekim örgüt, Bulgar çete savaşını yöneten Mekadonya Komitesi (İMRO)'nin ve Mason localarının da yatağıdır. Ermeni ve Rum burjuvazisinin aksine Yahudi burjuvazisi, Alman emperyalizmine bağlı olup, Osmanlı İmparatorluğunu desteklemektedir. Nitekim Emanuel Karasu vb. Yahudi burjuva kadrolar baştan beri İttihat-ı Terakki'nin hem ideologları, hem de maddi finansörleri olacak ve 1908 darbesinden sonra da yönetiminde aktif rol oynayacaklardır.

Talat'ın yönettiği "Osmanlı Hürriyet Cemiyeti", 1907'de Ahmet Rıza'nın yönettiği "Terakki ve İttihat" örgütü ile birleşir. Daha doğrusu dışarıdaki burjuva aydınları Selanik'te doğan ve bir ordu örgütü olan OHC'ne bir umut olarak sarılıp, iltihak ederler. Cemiyet, bir an önce iktidar olmak için komplocu ve darbeci bir yol izler. Özellikle kendinden ayrılanlara karşı şiddete başvurur. Kendine karşı olanları ortadan kaldırmak için gönüllü suikastçılar yetiştirir.

1908 Ordu Darbesi, Demokratik ve Devrimci Karakteri Olmayan Bir Burjuva Hareketi Oldu

Halk devrimi; halka dayanan, halkın taleplerinden yola çıkan, halkın katıldığı devrimdir. Osmanlı imparatorluğunda gündemde olan ezilen halkların özgürlük sorunu, köylülüğün yıkım savaşlarından kurtarılması ve toprak sorunuydu. 1908 İT darbesi, bunları kullanarak, ama bunlara karşı olan, esas olarak sömürgeci imparatorluğun yaşatılmasını hedefleyen, emperyalizm ve orduya dayalı bir darbe oldu.

28 Haziran Enver ve Niyazi vd. subayların yönetiminde askeri grupların isyan ederek dağa çıkması ve Abdulhamid'e anayasayı yürürlüğe sokup 1876 meşruti meclisini açmasını telle bildirmeleri burjuva darbesi için yetecek, darbenin önderleri olan subaylardan Enver kahramanlaşırken, Arnavut olan Niyazi, Arnavut milliyetçileri tarafından ihanetçi suçlaması ile cezalandırılacaktır.

İttihat-ı Terakki Yönetimi ve Emperyalizm

1908 darbesi, imparatorluğun dağılmasının neredeyse kaçınılmaz olduğu, Osmanlı imparatorluğu ve Alman emperyalizmi aleyhine Rusya ile İngiltere arasında 1907'de Reval'de antlaşma imzalanmasından sonra olmaktadır. Darbenin askeri önderi Enver, kime dayandıklarını gizlemez: *"Ben halk arasında şayet propaganda güç bulacaksa biz 30-40 kişi olduktan sonra, İstanbul'da sefarethanelere gidelim... Meşrutiyet hakkındaki isteklerimiz kabul edilmezse, bombalarla sefarethanelere saldıracağımızı, oraları basacağımızı söyleyelim. Onları tehdit edelim. Böylece emelimize ulaşırız."* (Ş. S. Aydemir. Enver Paşa s. 449) Darbeden önce onay için emperyalist devletlerin elçiliklerine başvurulur. Buna da kolağası Niyazi anılarında yazar: *"Cemiyet, konsoloslukların tümüne bir beyanname verilmesine karar verdi... Ve hazırladığı bir beyannameyi Makedonya'nın muhtelif yerlerindeki konsoloslar vasıtasıyla büyük devletlere takdim etti."* (age. s. 512) Tanzimattan bu yana Türk hakim sınıflarına emperyalistlerin onay ve işareti verilir. İT'nin Paris örgütü lideri Ahmet Rıza yazıyor: *"... Bizim meçhul dostlar tarafından uyanıklığa davet edildiğimiz ve tehlikenin fecaatlı mahiyetinin izah edilerek ne pahasına olursa olsun harekete geçmemiz telkin edildiği neticesine vardık."* (age. s. 511)

Darbe ordu eliyle olduğuna göre Alman emperyalizminin etkisi belirgindir. Alman tekellerinin komisyoncusu paşaların rolü o denli artacaktır ki, Osmanlı ekonomisi ve politikası yanısıra ordusu da Alman-ya'nın denetimine girecektir.

İttihat-ı Terakki Komprador-Burjuvazi ile Toprak Ağalarının Emperyalizme Dayalı Halk Düşmanı İktidarı Olacaktır

İT, asker ve sivil kadro hareketi olarak doğacak ve iktidar olacaktır. Güçsüzlüğü nedeniyle gizli kalmayı tercih edecek, iktidara gelmek için hedef aldığı meclisi hiç işletmeyecektir. Özellikle örgütlenmesini askerler ve devlet kadroları ile yapmakta, feodaller dahil bütün kesimleri boyun eğdirmeye çalışmıştır. Bu gelişmesi, şoven politikası geniş bir muhalefetin oluşmasına yolaçacak, 1909'da farklı emperyalist grupların desteklediği, dini ögeleri çok kullanan gerici bir darbe olacaktır. İT esnaf ve komprador burjuvazi ile uzlaşıp Alman emperyalizminden destek alarak darbeyi bastıracaktır. 1912'ye kadar feodallerle uzlaşacak, köylülüğün toprak sorununa hiç değinmeyecektir.

İT, iktidarı emperyalizme karşı da aynı müsamahayı gösterecek, bu ilişki içinde komisyoncu paşalar ve savaşta halkın sırtından devlet olanaklarıyla vurguncu burjuvazi palazlanacak, ticari rekabetle değil, komplolarla ve gaspla Hıristiyan azınlıkların burjuvaları dıştalanacaktır.

İşçi sınıfı, belli merkezlerde emperyalist işletmelerde çalışmaktadır. Sayı olarak az, dağınık, bilinç ve örgütlenme geriliği içinde olup, dinsel, mezhepsel çelişkilerle bölünmüştür. Çalışma saatleri 17-18'dir. İT yönetimi, "Taatil-i Esgal Nizamnamesi" ile Düyunu Umumiye, reji, elektrik, su, havagazı, tramvay ve madenler gibi emperyalist şirketlere ait bütün alanlarda grevleri yasaklar ve işçi sınıfına acımasız davranır.

İttihat-ı Terakki İktidarı ve Ezilen Halklar

İT burjuvazisi iktidar olurken ezilen halkların hoşnutsuzluk ve taleplerini kullanacaktır. Darbe günlerinde yayınlanan bildirgelerde şu ibareler yeralacaktır: *"Eğer, ortada bir fenalık varsa, o fenalık yalnız Makedonya'da değil, bugünkü hükümetin idare üslubundadır. Bundan yalnız Makedonya hıristiyanları değil, Türk, Arap, Arnavud, Çerkez, Kürt, Ermeni, Yahudi... hülara bütün Osmanlı halkları müstaşiptir... Herşeyden evvel millet ve ırk farkı gözetmeksizin hepsini ezen Abdulhamid istibdadını elbirliği ile yıkacaklardır... Cins ve mezhep farkı gözetmeksizin bütün Osmanlılar kurulacak meşrutiyet idaresinde kardeş olarak yaşamayı devam ettireceklerdir..."*

Abdulhamid istibdadı yıkılır. İttihat-ı Terakki iktidar olur. Türk egemenlik tarihinin o döneme kadar ki en şoven ve baskıcı rejimi kurulur. İT yönetiminde şoven, yayılmacı Türkçülük, olanca ağırlığı ile ortaya çıkar. Meşrutiyet meclisi yaşatılmaz. Türk ve uşak olmayanlar meclise ve orduya giremez. hıristiyan halklardan olanlar subay olamazlar. İT, 1913'e kadar illegal kalır. Meclisi güdümlü yönetir. Kendine karşı olanları Türklüğe karşı olmakla suçlar. Seçim hileleri ve komplolarla kendine karşı olanları yoketme ve sindirme politikası izler. Sadece ezilen halkların burjuvaları değil, muhalif Türk basın ve burjuva gruplarına da benzer şiddet yöntemleri uygulanır. Okullarda Türkleştirme programları güçlendirilir. Bu okulların başında Kürt ve Arap aşiret okulları olan zedeganlar gelmektedir. *"İT'nin ne istediği belliydi, okullar sayesinde Türk olmayanlar Türkleştirilecekti. Resmi olmayan okullarda ise maarif nezaretinin denetimi ile programlarındaki Osmanlılığa, yani Türklüğe aykırı şeyler kaldırılacak, Türkleştirici etmenler sokulacaktı... Türk olmayanlar resmi okullarda okumadan, yani Türkleşmeden mezun olmayacak, bu yüzden Türkleşme cazip sayılacaktı."* (Sino Aksin. 100 Soruda Jön-Türkler. s. 102)

İT, programını en katı şekilde uygulayacak, kültürel karakterde bile olsa ezilen halkların egemen sınıflarının örgütlenmesine izin vermeyecektir. 1908'in kısa süreli liberasyon ortamında (daha doğrusu liberasyon beklentisi içinde) kurulan, aralarında Kürt Taali Cemiyetinin de bulunduğu örgütler kapatılacak, yöneticileri ya hapsedilecek ya da sürgün edilecektir.

1908'le sürgünden İstanbul'a dönen İttihat-ı Terakki'nin ilk kurucusu İbrahim Temmo, sonuna kadar Türk egemenlerine uşaklık yapmaktan kurtulamayan Abdullah Cevdet'le beraber "Osmanlı Demokratik Fırkası"nı kurar. Fakat daha ilk adımlarını atmadan İT, Mahmut Şevket Paşa'nın "Sizi sopa altında gebertirim" tehditi ile Türk burjuva demokrasinin ne olduğunu görecek ve Türkiye'yi terkedecektir. İ. Temmo, sonradan Romanya Halk Cumhuriyetinin sağlık bakanı olacaktır.

İktidar olan Türk burjuvazisinin temsil ettiği Türkçülük, burjuva ulusçu Türkçülük değildir, daha doğrusu devrimci burjuva ölçülerinde değildir. Çünkü emekçi sınıflara dayanmadığından halkçı olmayacak, şoven ve sömürgeci olduğundan emperyalist ve yayılmacı olacaktır.

Ziya Gökalp, Yusuf Akçura vd.'leri Türkçülük akımını başlatacak, Türk ocakları açılacak, ırkçı teoriler üretilecektir. Yunan ve Ermeni halkına düşmanlık o düzeyde şovenizm ve katliamlar doruğa varacak, bu kapsama Kürt halkı da girecektir. İlk defa İT, döneminde Kürdistan için 'Doğu' deyimi kullanılacak, Kürt halkı için egemen sınıflardan başlamak üzere Türkleştirmeye ağırlık verilecektir.

Başta savunulan İttihat-ı Osmaniye artık pratikte iflas edince bunun yerine bu defa Panislamizm geçirilecektir. Fakat bu defa ayaklanan Arap, Kürt ve Arnavutluk halkıdır. Nihayet İT, ırkçı özünü ortaya koyar. Pan Türkizm ya da Turan ülkü yapılır. Kızıl elma olarak tanımlanan bu politika ile bütün Türklüğe ve müslüman halkların birleştirilmesi hedeflenir. Türk egemenlerinin bu emperyalist hedefi, müttefiki oldukları Alman emperyalizminin Pangermanizm politikasına uygunluk gösterir.

İT'nin Türkçülük teorisyeni Ziya Gökalp, kızıl elmay'ı şöyle tanımlamaktadır:

"Vatan ne Türkiye'dir Türklere ne Türkistan
Vatan, büyük ve müebbed bir ülkedir
Yüce Turan, güzel ülke söyle sana yol nerede
Ne Hint'tedir ne Çin'de
Türk ruhunun içinde."

(Türkçülüğün Esasları)

Türk burjuvazisini saran bu şoven histeri, ülkeyi yayılabildiği her yer olarak tanımlamaktadır. Bu amaçla Rauf Orbay'ın komutasında daha çok Hamidiye Alaylarının kullanıldığı "Teşkilatı Mahsusa" örgütü kurulacak, Hindistan'a kadar olan ülkelerde bu örgüt tarafından darbeler gerçekleştirme ve bunları işgal etme hedeflenecektir.

Türk burjuvazisinin sömürgeci histerisi onu 1914-18 paylaşım savaşına sokacak, 1,5 milyon Ermeni (15 Nisan 1915) katledilecek ve ülkesinden kovulacak, bir o kadar da Kürt halkından savaşta tüketilecek, 600.000 Kürt Anadolu'ya sürülecek, yarısı yollarda hastalık ve katliamlarla tüketilecektir.

Türk burjuvazinin tarihin tersyüz edilmesi üzerine kurulan sömürgeci savaşı yenilgi ve 700 yıllık imparatorluğun yıkılmasına neden olacaktır.

Türk aydın hareketi bu ikinci aşamasında da devrimciliğe varmaz. Çünkü İT hareketi, aydın hareketi olarak doğar, ordu ve iktidar örgütüne dönüşür. Aydın, emperyalizme dayalı, asker, komprador, feodal, demokrasi ve özgürlük düşmanı iktidarın bir parçası olur. 1909'da gericilik, halkı ayaklandırır. Türk burjuva ilericiliği, tarihinde bunu hiç yapmaz. Hep halkla çelişki içinde oldu. Doğuşu gerici bir işlevle olduğu halde hakketmediği ilerici payesini zaman zaman aldı. Sosyalist mücadele ve devrimlerin olduğu, pekçok ülkede burjuva demokratik hareketler ve iktidarlar doğduğu halde Türk burjuva aydınını ne ideoloji, ne politika olarak bunlardan etkilenmedi bile. Hep devleti koruma misyonunu taşıdı. Özünde hep ezilen halkların, demokrasinin, sosyalizm düşmanı, korkak, ürkek ve kaypak oldu.

Bir yılı daha geride bırakırken
DÜNYAMIZ NELERİ YAŞADI

Geride bıraktığımız her yıl, dünyamızın çehresinde yeni değişiklikleri de birlikte getirmektedir. Emperyalizm ile sosyalizm arasındaki mücadele olarak da tanımlayacağımız gelişmeler, dünya insanlığının daha iyi bir yaşama, yani sosyalizme ulaşma kavgasının büyüdüğüne tanıklık etmektedir. Emperyalizm gerici ve tükenen özünü yaşatmak için çırpınırken, sosyalizm dünya insanlığını daha ileri bir topluma ulaştırma mücadelesi vermektedir. 1987 yılı, dünyanın birçok alanında bu gelişmelerin yaşanmasına tanık oldu.

Emperyalist ve sosyalist sistem ilişkilerindeki gelişmeler

Emperyalizmin ve sosyalizmin iki karşı kamp olarak mücadele yürüttüğü bilinmektedir.

Bu yıl emperyalizm ile sosyalizm güçleri arasında ağırlıklı olarak barış görüşmeleri gündeme geldi. Reagan ve Gorbaçov arasında yapılan görüşmelere ek olarak, Doğu Almanya Devlet Başkanı Erich Honecker, Batı Almanya'ya bir ziyarette bulundu.

Kuşkusuz, emperyalizm ile sosyalizm güçleri arasındaki en önemli sorunu, orta ve kısa menzilli nükleer silahların kaldırılması konusunda yürütülen görüşmeler oluşturdu. Reagan ve Gorbaçov'un 8 Aralık'ta Moskova'da bir araya gelerek imzaladıkları bu anlaşma sonucu, orta ve kısa menzilli nükleer silahların kaldırılması konusunda ortak bir karara varıldı. Bu görüşme ardından, içinde bulunduğumuz yılda da Reagan ve Gorbaçov'un yeni bir görüşme daha yapması bekleniyor.

Emperyalist ülke ekonomileri, 1987 yılı sonuna gelirken önemli bir kriz ile karşı karşıya geldi. Borsalarda başgösteren kriz, -şimdilik hafifletilmiş gibi görünse de- her an gelebilecek dolar düşüşü korkusu, yeni sorunlar ortaya çıkarmaktadır. Birçok işkolunda krizler başgösterdi. Bazı fabrikalar kapatıldı, halen bazıları da bu tehlikeyi yaşıyorlar.

Sosyalizmde yenilenme politikası gereği, birçok hastalığa karşı bir mücadele başlatıldı. SSCB'de yoğun olarak başlatılan bu yeniden yapılanma hareketi, diğer sosyalist ülkelerde de etkisini gösterdi. Bürokratizmin, laçkalığın vb. birçok hastalık üzerine gidildi ve önemli sonuçlara ulaşıldı.

Emperyalist saldırılara karşı direnişin yoğunlaştığı bir alan: Latin Amerika

Sandinista gerillaları, kontraları püskürttüler

Latin Amerika'nın hemen her ülkesi sıcak bir durumu yaşıyor. Halk muhalefeti ve gerilla hareketi yeni-sömürge rejimleri büyük bir çıkmaz içerisine sürüklerken, buna karşı emperyalizm ise saldırılarına hız vererek karşı-devrimci komploları geliştirmektedir. Bu durum, Latin Amerika'yı daha da sıcak bir alan haline getirmektedir.

Peru, Kosta Rika, El Salvador, Guatemala, Honduras gibi ülkelerde gerilla hareketleri önemli gelişmeler sağladılar. Panama, Venezuella, Haiti, Brezilya, Arjantin, Bolivya gibi ülkelerde ise kitlelerin gösterileri önemli oranda artış gösterdi.

ABD emperyalistleri Nikaragua'yı kaybetmelerinin ardından saldırılarını yeni boyutlara vardırarak yürütüyorlar. ABD'nin kontra adlı karşı-devrimci çetelere sunduğu destek, yüzmilyonlarca doları buldu. CIA uzmanlarının eğittiği, para, silah vb. bakımlardan ABD'nin yoğun desteğini alan kontralar, Nikaragua Sandinist yönetimine karşı saldırılarını önemli oranda artırmakla birlikte, ağır kayıplara uğradılar. Halk kitleleri hükümet etrafında daha sıkı kenetlenmekle birlikte, kontra birliklerinin saldırılarına karşı da ordunun yanında yer aldılar.

ABD'nin Nikaragua'ya yönelik olarak örmek istediği siyasi, ekonomik ve askeri abluka önemli oranda boşa çıktı. Nikaragua hükümeti, uluslararası alanda önemli oranda destek gördü.

5 Latin Amerika ülkesi olan Kosta Rika, El Salvador, Honduras, Guatemala ve Nikaragua, ağustos ayı ortalarında bir araya gelerek bir barış antlaşması imzaladılar. Bu antlaşmaya göre, her ülke mevcut olan iç savaşları sonuçlandırmak için çeşitli reformlara gidecek, 90 gün içerisinde ateşkes imzalayacaktır. Kuşkusuz, antlaşma çeşitli yönlerden değerlendirilebilir. Ama ortaya çıkan bazı sonuçlar var ki, Nikaragua açısından olumludur. Nikaragua barıştan yana olduğunu göstererek ABD emperyalizminin oyunlarını önemli oranda boşa çıkardı.

Latin Amerika'nın diğer bölgelerinde savaşlar ve gösteriler devam ediyor. El Salvador'da muhalefet temsilcilerinin bir kısmı ülkeye yeniden dönmesine rağmen, henüz barış sağlanamadığından, gerillaların silahlı direnişi sürüyor. Panama ve Haiti'de karışıklıklar devam ediyor. Zaman zaman duruluyor gibi görünse de, herhangi bir olay bu gelişmeleri yeniden alevlendirmeye yetebiliyor.

Bölgenin mevcut durumunda bazı yeni gelişmeler ortaya çıksa bile, ABD emperyalizmine ve yeni-sömürge yönetimlerine karşı mücadelenin daha da şiddetleneceği ve gelişimini sürdüreceği açıktır. Yeni yıl, Latin Amerika halkları için mevzilerini daha da pekiştirdikleri bir yıl olmaya aday durumunda.

Irkçılığa karşı mücadele, açlık ve darbeler kıtası: Afrika

Afrika'nın gündemi, bir deyimle her yıl belirlenmiş gibi. Bu kıtanın sorunları hemen hemen değişmez bir görünüm gösteriyor. Bu gündemin değişmesi için de, Afrika halklarının bağımsız ve özgür bir gelişme yoluna girmeleri en başta gelen koşul.

Kıtanın en ucunda yer alan G. Afrika ırkçı rejimi, önemli bir alanda kendi denetimini sağlama peşinde koşuyor. Namibya'nın işgali ardından, bu kez Angola'nın içlerine kadar saldırılarını sürdürdü. Angola'ya karşı mücadele veren UNITA adlı karşı-devrimci hareketi destekleyen G. Afrika ırkçı yönetimi, Angola'nın topraklarının bir kısmını işgal etti. Bu gelişmeler karşısında Küba, Angola'ya yeni askeri birlikler sevketti.

G. Afrika ırkçı yönetimine karşı siyah halkın direnişi yer yer yoğunlaşarak devam etti. Irkçı-faşist rejimin baskı ve saldırılarına rağmen kitleler önemli oranda gösteri eylemleri düzenlediler. Maden işçileri, ırkçı yönetime karşı ilk kez büyük bir grev düzenlediler.

Ağustos ayı içerisinde Libya ve Çad birlikleri arasında Auzu bölgesi üzerine yoğun çatışmalar meydana geldi. Çad birlikleri, Libya'nın elindeki bu bölgeyi aldılar. Daha sonra Libya burayı tekrar ele geçirdi. Libya ve Çad arasındaki sınır anlaşmazlığı hala devam ediyor.

Bunun yanısıra birçok ülkede darbeler devam etti ve birçok Afrika ülkesinde açlık tehlikesi hala varlığını devam ettiriyor. En ciddi sorun, Etiyopya'da yaşanıyor. Kuraklık, bu ülkeyi böyle bir sorun ile karşı karşıya getiriyor. Afrika'da açlık çeken ülkelere yardım amacıyla bu yıl da birçok kuruluş bağış toplama yoluna gitti.

Afrika halklarının sorunları olmakla birlikte, mücadeleleri de her gün boyutlanmaktadır. Önümüzdeki günlerde bu mücadelenin daha da yoğunlaşacağı açık bir gerçektir.

Kitle gösterilerinin yoğunlaştığı bir kıta: Asya

Geride bıraktığımız yıl içerisinde kıtanın çoğu ülkesinde kitle gösterileri durmadı. Bu bakımdan kıta adeta bu gösterilerle bir çalkantı yaşadı. İşbaşında bulunan uşak yönetimleri hedefleyen bu gösteriler, önemli bir muhalefet odağı olarak ortaya çıktı. Artan baskılara kitleler demokrasi istemini dile getiren sloganlarla karşı çıktılar.

G. Kore, Bangladeş, Filipinler, Pakistan gibi ülkelerde işbaşında bulunan yönetimlere karşı kitlelerin tepkileri yoğun bir şekilde gelişti.

Güney Kore'de 16 yıldan bu yana ilk kez devlet başkanlığı seçimlerine gidildi. Seçimlere yol açan, muhalefetin yoğun protestoları oldu. Her ne kadar seçimleri iktidar partisinin adayı Chung Doo Hwan kazandıysa da, muhalefete mensup partiler ve tarafsız gözlemciler seçime hile karıştırıldığını açıkladılar. Seçimler ardından da Kore'de

kitle gösterileri yeniden yoğunlaştı. Seul, Pusan, Tegu, Inşon vd. büyük kentlerde gösteriler durmak bilmedi. Önümüzdeki günlerde de Güney Kore'nin yeni gösterilere tanık olması bekleniyor.

Bangladeş Devlet Başkanı Muhammed Erşad'a karşı artan yoğun kitle muhalefeti önemli gelişme sağladı. Muhalefet partileri kendi aralarında ortak bir işbirliği anlaşması sağladılar. 26 Ekim tarihinde 3 muhalefet partisinin katılımı ile 460 yerde gösteri düzenlendi ve polisle çatışma çıktı. Muhalefet partileri, Muhammed Erşad'ın istifasını ve seçimlere özgür bir ortamda gidilmesini istiyorlar. Bu taleplere Erşad'ın cevabı, polis gücünü halkın üzerine saldırtmak oldu.

Filipinler'de gerilla hareketi ve demokratik muhalefet yıl içerisinde önemli adımlar attı. Aquino yönetiminin ve Marcos yanlılarının saldırılarına rağmen, NPA (Yeni Halk Ordusu) gerillaları eylemliliklerini devam ettirdiler.

Pakistan'da Ziya Ül-Hak yönetimine karşı kitlelerin protestoları varlığını devam ettirdi. Karaçi gibi büyük şehirlerde çeşitli gösterilerin yanısıra, birçok devlet işletmesine karşı sabotaj düzenlendi.

Asya kıtasında emperyalizmin karşı-devrim saldırıları da durmadı. Tayland, Laos'un sınırından yeni saldırılarını sürdürdü. Afganistan'da ise ABD'nin karşı-devrimcilere verdiği destek arttı. Bu saldırılara karşı sosyalizm güçleri karşı koydular. Laos, Tayland birliklerini geri püskürttü. Afgan birlikleri, Sovyet ordusunun da desteği ile 9 yıldır karşı-devrimci çetelerin kuşatması altında olan Host gar-

nizonu etrafındaki kuşatmayı kırdılar. Bu, Afgan hükümetinin karşı-devrimci çetelere karşı kazandığı bir zaferdir.

Kıtanın diğer bir sorunu ise, Sri Lanka'da Tamiller ile hükümet birlikleri arasında süren savaştır. Hindistan, Sri Lanka hükümeti ve Tamil Eelam örgütü arasında bir barış antlaşması imzalandı. Tamil gerillaları başlangıçta ateşkese uyarak, önemli oranda silahlarını bıraktılar. Daha sonra çatışmalar yeniden başladı. Sri Lanka'da durum halen gerginliğini devam ettiriyor. Çatışmalar hafiflemiş gibi görünse de, sorun çözüme ulaşmış olmaktan hala uzak.

Önümüzdeki dönemde de mevcut çatışmalı durumun devam edeceği açıktır. Kıta halkının demokratik bir toplum doğrultusundaki kavgası daha da büyüyecektir.

Önemini devam ettiren bölge: Ortadoğu

Ortadoğu, dünya devrim ve karşı-devrim güçleri arasındaki mücadelede sahip olduğu önemi devam ettiriyor. Bu nedenle, bölgedeki gelişmeler birçok olayı etkilemekte ve sonuçları dünya üzerinde etkide bulunmaktadır. Bölge sıcak rüzgarların en sert şekilde esmeye devam ettiği bir alan olma özelliğini korudu.

İran-Irak savaşı, Basra Körfezi'ne de sıçrayarak devam etti. İran ve Irak, Körfez'de birçok gemiye karşı saldırılarda bulunarak savaşın boyutunu genişlettiler. Her iki taraf da savaşı sonuçlandırma gücünden uzak bulunuyorlar. Bu nedenle savaşın mevcut çözümsüzlük ortamında devam etmesi bekleniyor.

Ayrıca, İran ile ABD arasında Körfez'de çatışmalar meydana geldi. ABD, İran gemilerini vurdu. İran ise ABD'nin savaş helikopterlerini düşürdüğünü açıkladı. Daha sonraki günlerde petrol taşımacılığı yapan birçok tanker İran ve Irak tarafından vuruldu. Körfez'deki gerginlik hala devam ediyor.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, İran-Irak savaşını durdurmak için yeni bir plan önerdi. Aralık ayında toplanan Basra Körfezi Arap ülkeleri de savaşın bir an önce sonuçlandırılmasını istediler.

Yılın sonuna doğru geldiğimizde Filistin halkının, işgalci İsrail birliklerine karşı gösterdiği direniş yaygın gösterilerle birlikte artış gösterdi. Gazze'de odaklaşan gösteriler gözlerin bir kez daha Filistin sorununa çekilmesini sağladı. Çeşitli gözlemciler Filistin sorununa çözüm bulunmasını bir kez daha dile getirdiler.

Filistin halkının işgalci İsrail birliklerine karşı gösterileri bu kez geniş yankı uyandırdı. Yahudi toplumundan da destek gören gösteriler, Filistin halkının kararlılığını ortaya koydu. Gösteriler sonuçlanmadığı gibi, yeni boyutlarda devam ediyor.

Türkiye'de referandum ve erken seçim ardından II. Özal hükümeti kuruldu. 12 Eylül rejimi önüne koyduğu programa ulaşamadığı gibi, büyük bir çıkmazı yaşıyor. II. Özal hükümetinin kurulması da bu tıkanıklığın açık bir belgesi durumunda. 12 Eylül rejimi, 1988'lerde yerini sosyal-demokrat görünümlü bir yönetime bırakmayı planlıyordu. Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş savaşı rejimin bütün planlarını bozdu. Rejim ayakta kalmak için, birçok işbirlikçi gücü yeniden devreye soktu. Bunlarla kendisinin ömrünü uzatmaya çalışıyor.

Kürdistan, bölgenin devrimci odağı olma rolünü devam ettirdi. Kuzey-Batı Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş savaşı ile Kürdistan'ın bölge gelişmelerinde oynadığı rol daha belirgin bir şekilde açığa çıktı. 1987 yılı Kürdistan tarihinde önemli bir atılım yılı olarak yer alacaktır. Bu savaş, Kürdistan'da önemli bir kitle ve savaş gücü ortaya çıkarmakla birlikte, sömürgeci-faşist Türk devletini de büyük bir çıkmaz içerisine soktu. Faşist düşmanın özel savaş uygulamalarını ise boşa çıkardı.

Bölgede mevcut savaş odakları, önümüzdeki dönemde daha da yoğunlaşan çatışmalara tanık olacaktır. Bu konuda şimdiden ortaya çıkan bir dizi belirti var. Bölgenin en önemli odağı olarak Kürdistan'da savaş boyutlanmakla birlikte Kürdistan halkının lehine daha da genişleyecektir.

•

Impressum:	Yazışma Adresi:	Ödeme Adresi:				
M. Atar	Feyka-Kurdistan	BfG.-Bonn	Norveç	7.50 nkr.	Danimarka	8.— dkr.
Göttinger Chausse 75	Postfach: 1531	Konto Nr: 1205242100	Fransa	6.— ff.	Avusturya	18.— s.
3000 Hannover 91	5300 Bonn 1	BLZ: 380 101 11	İsviçre	2.50 sfr.	İngiltere	0.80 £
			İsveç	6.— skr.	Hollanda	3.— hfl.
			Avustralya	3.— $	Belçika	60.— bfr.

Dengê têkoşîna serxwebûn û azadiya Kurdistan
Berxwedan xurttir dest bi sala 1988'ê dike

Destpêk rûpela dawî de

weşana xwe kir, bi armanca bibe dengê zanakirin, rêkxistinkirin û têkoşîna girsên gel ên rîzgarîxwazên netewmend. Erkên ku ji xwe re bingeh girt, bûn erkên **serxwebûna netewî û demokrasiya gel ên netewê me.**

Berxwedan, li ser riya van erkan û armancan, ji xwe re kire hedef ku li hemû derên cîhanê xwe bigihêne girsên welatperwer ên Kurdistanê, pêvendiyan bi wan re girêbide û bibe dengê têkoşîna wan. **Berxwedan**, ji bo perwendikirina girsan di barê rizgariya netewgerî de, ji bo rabirîn û pîşangekirina faşîzma Tirkên mêtinger û hêzên piştgirtê vê faşîzmê ên hevxebatkar, ji bo veristina (helkirina) pirsên rêkxistiniya netewî û têkoşînê û ji bona çanda me a şoreşger û netewî bibe bireka têkoşîna me a azadiyê û pêşve bêxistin, xebatên rêşanîdariyê û ristên di vê barê de girtiye ser milên xwe.

Berxwedan, piştgirtin û alîkariya girsên niştîmanperwer ji xwe re bingeh girtiye û pişta xwe daye van. Bi hîma ji vê bingehê girtî, 3 salên buhurîn bi serkeftinî derbaskir. Di dirêjahiya van 3 salan de, ji xwe re pêvendiyên jidayîtir bi girsên gel re, mabest pejirandiye. Bûye dengê girsên gel ên dorfirehtir û rê ji bo pêşvebirina rexneyên wan vekiriye. Bi vê rista xwe,**Berxwedan** xwe gihandiye girsên welatparêz, ku li çarhêlên cîhanê hatine belavkirin û hêjmara (tiraja) **Berxwedan**'ê bi vî awahî xwe gihandiye 10 hezaran.

Rastiyên konevanî ku pêşveçûna têkoşîna rizgariya netewî derxistine holê, delamet û karguzariyên nûh danîne pêşiya **Berxwedan**'ê. Lewma **Berxwedan**, ji destpêka meha Êlûnê 1987'ê pêde, destpêkir ku 15 rojîn derkeve. Ev nûjenî, ne tenê bi kinkirina dema derketina **Berxwedan**'ê bitixup ma, herwusa di barên nûçe û agahiyan de, di barê veristina pirsên konevanî de, di barê binxistina provakasyonan de, di barê şopandina pêşveçûnên konevanî ên cîhanê de û pîşangekirina wan de, di barên pêvendiyên bi welatperweran de, xebatên çandî û avakirina tora belavkirina rojnamê de jî, xwe kire nav pêşveçûneka pêwist de.

Piraniya weşanên Tirkiye û Kurdistanê ên xwespar û çep, gava dest bi sala 1988'ê dikin, niha an bi doreka teng de bitixup mane, an qulibîne şaxeka ronakbîran a bê pêvendiyan an jî necar mane ku xwe birawestênin; li hemberê vê rastiyê jî **Berxwedan**, bi naveroka xwe, bi bilndahiya hêjmara xwe, bi hîkariya xwe li ser gelê me û bi dorfirehbûna xwe, xwe xurtkiriye û rûmetiya xwe parastiye. Bi vê jî gelekî serbilinde.

Xeta pêşveçûna **Berxwedan**'ê pir roniye. Lê heya niha jî hinde keşen me ên pêwist û kêmasiyên me hene. Hinde kêmasiyên ji vanan di van baran de ne; di demeka gelek kin de danîna pêşveçûnên rizgariya netewî ber girsên welatperwer de bicih nayê, rabirîn û pîşangekirin xwedî kêmasiye û pirsên pêvendiyên bi girsan re û belavkirinê nehatine veristin. Ev kêmasî, ji ber ku derfetên me ên rêkxistinî û gangazên girsên xwedevan bi rindî nayin bikaranîn, derdikevin holê.

Keliya em niha dest bi sala 1988'ê dikin, emê xeta pêşveçûna têkoşîna me a serxwebûn û azadiyê û rêxnên xwedevanên xwe, jî xwe re pîvan bigirin û kêmasiyên xwe, heya ji destê me we re, hindiktir bikin. Li gora van armancan, ewê **Berxwedan**, xwe di hemû qadan de xurtbike.

Berxwedan, çarçiva bernama xwe ji bo sala 1988'ê bi vê nolê datêne:

— Nûçe û agahiyên konevanî, leşkerî û rêkxistinî ên têkoşîna me a rizgariya netewî,

— Rabirîn û pîşangekirina azîne û bikaranînên mêtingeriya Tirkên faşîst û nasdana tengezariya wan, bi nûçan, lêkolînan û kurnêrînan,

— Li ber ronahiya encamên karvanî ji ber çavan derbaskirina pirsên rêkxistinî û têkoşînê ên Eniya Rizgariya Netewî,

— Pela perwandekirina girsan; li kêleka keleporên têkoşîna me wê keleporên şoreşên cîhanê bên lêkolîn,

— Lêkolîn û kurnêrîn; dîroka welatê me, berxwedanên dîrokî, mêtingeriya Tirkan, sosyal şovenîzma Tirkiyê, nîjadperestî, kompleyên emperyalîzmê ên li dijî welatê me û têkoşîna me, wê bikevin nav çarçiva vê barê de,

— Pela çandî; çanda me a şoreşger û netewî ji aliyên rojenî û dîrokî wê di vê pelê de bê lêkolîn,

— Weşanên cîhanê û Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan di weşanên Tirkiyê de wê bên şopandin û nasdan,

— Nuçên derveyî û biyanî, wê li gora rêza giringiya wan bên şopandin û weşandin,

— Pela pîşangeyî; hêzên reformîst û xwespar ên Kurdî, hêzên sosyal şoven ên Tirkiyê ûhw. wê ji aliyên ramyarî, bîrûbawerî û rêzanî (konevanî) bi awakî tunde bên pîşangekirin,

— Li ser xeta bîrûbaweriya têkoşîna me a rizgariya netewî di barê tifaqan de, emê ciheki fireh ji bo nûçe û lêkolînên li ser têkoşînên kedgerên Tirkiyê, şoreşên êrdimê û cîhanê re bihêlin,

— Pela lehengî û keleşiyê; ji ber girêdana bi bîranîna û pêşengiya giyanî a ronakrewanên rizgariya netewa Kurdistan, wê têkoşîna ronakrewanan bê lêkolîn,

— Wê pela gav bi gav nasdana taybetiyên jingarî, berxwedan û çanda welatê me destpêbike,

— Nivîst û dêtinên hêzên welatperwer û piştgirt, wê cihekî fireh di **Berxwedan**'ê de bigirin.

Em ji girsên gel ên welatperwer û hemû hêzên hevkar ên şoreşger û demokrat daxwazek dikin, ku nêrînên xwe ên nivîstî (ên nola lêkolînan, naman, helbestan, wênan, karîkatûran, lêgerînan, nivîstên çandî û zimanî, rexneyên konevanî û rêkxistinî, bawirnaman, hevpeyvînan ûhw.) ji me re bişênin. Ji bona pêşvebirina xebatên di barên nûçan de, belavkirinê de û sîstema abonetiyê de delametên xwe çêtir nasbikin û digel rexneyên xwe têkilî van xebatan bibin. Em hêvîdarin, ku xebatên ji van aliyan bi destê xwedevanên me jî, bêhtir pêşvebikevin.

Em di vê bîr û baweriyê de ne, ku sala 1988'ê wê bi nûçe û saloxên serfîraziyê bo gelê me tijî be. Ji bona **Berxwedan** bibe dengekî qubetir a vê pêşketinê, em gişt bi yekdestî xebatên xwe ên di barên nivîstan, lêkolîn, rexne, belavkirin û sîstema abonetiyê de pêşvetirbibin û xurtbikin.

Redaksiyona Berxwedan

Me salekî serfîraziyê di dîroka gelê xwe de li paş hêşt

Destpêk rûpela dawî de

wî ên ku ji roja destpêka sala 1987'ê birêketin û heya dawiya salê berdewamkirin, lêdanên herî pêwist li dijmin xistin. Şer, belavî seranserê Kurdistanê bû. Li çar hêlên welatê me, çekên me ên rizgariya netewî ku bêriya serxwebûnê tênin zimên, peqîn. Rûmetiya me a netewî, ala me li bendavên çiyayên me, bi awakî serbilind, pêlda.

Hilgavtina me xurt destpêkir

Li ser bingeha biryarên Komcivîna PKK a III.'an, têkoşîna berxwedana domana nûh, bi hilpişkîna sala 1987'ê, giha koçberên pêwist. Di mehên çile û sibatê de, li derdorên bajarên Mêrdînê, Qilaba (Uludere), Serê Kehnî (Ceylanpınar) ûhw. de livbaziyên pêşmergan refbiref pêkhatin. Encama van livbaziyên pêşveçûn de, livbaziyên me ên rizgariya netewî mêtingeran xistin nav tirs û bizdaneka mezin. Ji ber van pêşketinan, mêtingeran bîzaveka din a asmanî a nûh birêxistin. Lê taliya vê bîzavê jî, bû nola ên berê. Rastî fiyaskoyeka mezin bû.

Hilgavtina me a sala 1987'ê, ku bi belavkirina tirsê nav refên mêtingeran de pêşveket, hêj di mehên pêşin de êrîşên mêtingeran pûçkir. Leyistokên dijmin ên bi daxwaza rawestandina ragirtina encamên Komcivîna III.'an, bi vê hilgavtina me hatin hilweşandin.

Artêşa Tirkan giha enîşka belavbûnê

Encameka hilpişkîna me a sala 1987'ê, îflasa çîroka "mehmetçîkên qehreman" û "efsana" artêşa Tirk e. Rastiya ku artêşa Tirk nikare xwe li hemberê pêşmergên ARGK bigire, bi awakî eşkere derkete holê. Şerê me ê rizgariya netewî ku, mehên biharê de û pêwist jî mehên hevînê de tundebû, mêtingerên Tirk anî ber enîşka îflasê û ewan bixwe jî vêna pejirand.

Di mehên hevînê de livbaziyên dorfireh li dijî hêzên artêşa Tirk bikarhatin û ji ber êrîşên pêşmergan, artêşa dijmin li hinde êrdiman hat asêkirin. Operasyonên şevan de rakirin. Di ronahiya rojê de jî, liv û bîzava yekîtiyên artêşê, piştî nîvro hat qedexekirin.

Rewşa tengezar a "mehmetçîkên qehreman" pelên rojnamên mêtingeran xemiland. Gelek bawirnamên vê barê de hatin duxuyanîkirin. Em ji nivîstkarên rojnaman bigirin heya waliyan û heya bigihe komutanên bilindtirîn, gişt necar man, ku tengezariya artêşa xwe deynin ber çavan. Gişt eşkere kirin ku, giringe li dijî pêşmergên ARGK ne bi artêşa nîzamî, lê belê tenê bi yekîtiyên ku bi taybetî hatine perwendekirin, şer bê ajotin û tenê wusa dikare xweragirtin ra bigire.

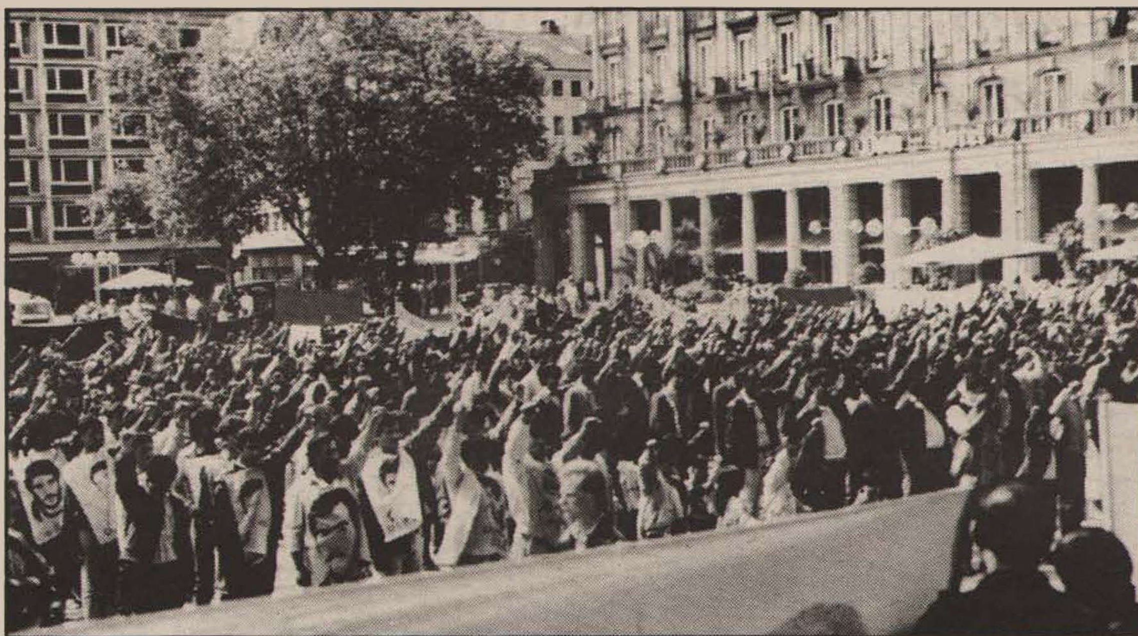
Di dîroka Komara Tirk de, cara yekemînbû, ku rûçkê verast a artêşa Tirk heya vê pîvekê li ber çavan hatibû danîn. Rizîbûn û piştkofiya artêşa Tirk, cara yekemînbû, ku heya vê merhelê hatibû îspatkirin.

Çetevaniya milîsiyê dimire

Encama livbaziyên tunde de, ku di mehên hevînê de li gundên Pinarcik, Yuvalî, Mira Kefşinê (Peçenek), Mîlan ûhw. de pêkhatin, çetevaniya milîsiyê seranser ber bi îflasê ve çû. Ber bi iflasê çûyina çetevaniya milîsiyê, ku mêtingerên Tirk li dijî têkoşîna me a rizgariya netewî nola çepe-

reka bîngehîn dirêsan, pêşveçûneka herî pêwist e. Sîstema parêzkariya gundan, ku mêtinger hêviyên mezin pê girêdabûn, bi vî awahî yekber hate hejandin. Bi sedan parêzkarên gundan, tevlî nas û merivên xwe hatin tunekirin. Ji ber vê bûyerê, li derdorên Mêrdînê, Çolikê (Bîngol), Sertê, Amedê, Çolamêrgê (Hakkarî) uhw. de, piraniya parêzkarên gundan çekên xwe ji destên xwe berdan û dev jê berdan ku, parêzkariyê bikin. Di serê de li Mêrdîn û Çolikê, li gelek gundan keyên gundan parêzkarî nederivandin û dev ji keyetiyê berdan. Xebatên dijminê mêtinger, bo zîndekirina parêzkariyê jî, avê de çûn.

Rastiya ku çetewaniya milisiyê bi livbaziyên tunde lêdanên xedar girt, ev bûyer, ji bo serkeftina şerê me ê rizgariya netewî, bû pêşveçûneka giranbûha û gelek hêja.

Taktîkên şerê taybetî bingeh negirtin

Piştî ku "efsana" artêşa Tirkan û çetevaniya milîsiyê hejiyan pêde, dijminê faşîst giraniya xwe da taktîkên şerê taybetî. Dijminê mêtinger, dîsa dest bi bikaranîna "waliyê êrdimî" kir, ku piştî sala 1920'ê hatibû bikaranîn û rojên me de tu bingeh jê re neman e. Mirov rastî bêje, bikaranîna vê rûdanê, ji bilî pejirandina Kurdistanê, ne tişteki din e. "Mufettişiya êrdimî" ku berî niha hatibû bikaranîn, berpirsiyariya hinde êrdimên kêm dikira, lê "waliyê êrdimî" ku niha hatiye avakirin, berpirsiyariya xaka 11 bajaran dike. Nola ku burjuvaziya Tirkan bi xwe jî, ji necarî dibêje, tu domaneka dîroka Komara Tirk de zehmetiyên wusa derneketine ronahiyê.

Li kêleka "waliyê êrdimî" an "waliyê taybetî", herweha kolordiyên taybetî û yekîtiyên dij-şoreşî ên ku hêjmara endamên wan digihe 10 hezar kesan û zêdetir, hatin rêkxistinkirin. Ev azîne, li şuna parêzkariya gundan a ku hejiya û li şuna operasyonên artêşê, hatin danîn. Bi vî awahî, li şuna azînên pûçderketin, ên nûh hatin bi rê ve xistin.

Tevlî "waliyê êrdimî" û kolordiya taybetî, gireniyek ji bo koçberkirinan û avakirina gundên stratejî jî derkete holê. Girsên gel rastî pîkolî û sitembariyeka dijware bûn. Herwusa bi propexendên derewîn, verast çewt hatin şanîkirin.

Zagona poşmaniyê bi qalikên nûh hat pêçandin û ji nûh ve derxistin karvaniyê. Weke ji van bikaranînan giştan jî êşkere tê dêtin, mêtingerên Tirk azînên xwe ên ku ave de diçin, bi bikaranînên nûh têkuzdikin û ji nûhve bikartênin. Herçuqasî çetevaniya milîsiyê uhw. gelek eşkere îflaskirine jî, dîsa jî mêtinger ji azînên vê nolê hêviyan dikin. Xweruye ku ev rewş, tengezariya mêtingeriya Tirkên faşîst bi bawirnaman derdixe ronahiyê. Ji bilî van azînên di destê wan de, tu azîne din nemane, ku karibin li dijî têkoşîna me a rizgariya netewî birêvebixin.

Hêviyên ku bi yekîtiyên dij şoreşî û kolordiya taybetî jî hatibûn girêdan, bêbinbûn. Yekîtiyên dij-şoreşî ên ku navekî wan jî hêzên taybetiye, di şerên li dijî pêşmergên ARGK de, hundabûnên giran û mezin li du xwe hêlan û perçiqîn.

Niha di destê dijminê faşîst de, tenê kurkirina van azînên şerê taybetî maye. Herçuqasî ev yekîtiyên taybetî derbên mezin dixwin jî, dîsa jî mêtinger dixwazin bi paldana li ser wanan, jiyana xwe berdewambikin.

Leyistokên nûh jî nikarin ra bigirin

Rejîma 12'ê Êlunê a faşîst, bi alîkariyên eşkere ên emperyalîstên Ewrûpî û Emerîkî jî, dixebite ku leyistokeka nûh pêşvebixwe. Li gora vê planê, ku mafên nola otonomî, zimanî an çandî ji bo Kurdan "diparêze", li dijî têkoşîna berxwedana çekdarî weke alternatîfeka nûh tê amadekirin. Ji Partiya Komûnîsta Tirkiyê (TKP) heya hêzên reformîst ên Kurdên hevxebatkar û heya bigihe cahşên nola Nurettîn Yilmaz, bireka dorfireh, ji ber daxwaza vê leyistoka nûh tên amadekirin. Bi destê van xwespar û hevxebatkaran, ji bo afirandina qlîkeka nûh a hevxebatkar li Kurdistanê, xebat û lebat tê kirin. Ev plan jî, di serî de bi destê partiya rejîmê a pêşemîn ANAP, tê birêvebirin. Bi vê armancê ANAP hemû hevxebatkarên cahşok di bin banê xwe de lihevdicivêne.

Hejta welatên mîna USA û Almanya Rojava jî, destpêkirine ku bibêjin, "divê" dewleta Tirk "mafên gelên hindikîn bide Kurdan." Weke ji vir jî pir eşkere dikeve holê, li dijî têkoşîna me a berxwedana çekdarî, mêtinger û ezbeniyên wan emperyalîst, li du komployên nûh dibezin.

Sala 1987'ê de em biserketin

Li hemberê hilweşîna mezin, ku dewleta Tirk a mêtingera faşîst di sala 1987'ê de jiya, têkoşîna me hilgavtineka herî pêwist şanîkir.

Ger li welat ger jî li derveyî welat, şerê me ê rizgariya netewî giha prestîjeka pêwist û mezin. Ji ber ku gelek komployên dijmin hatin şotûtazîkirin, têkoşîna me jî gavên mezintir pêş xwe ve avêt û xwe lezand. Li keleka çalakî û jîriyên leşkerî, di qada konevanî de jî jêhatîbûnên herî mezin birêketin û gelek tişt kete destê gelê me.

Di navnetewan de, di serî de Konseya Ewrupî û saziyên mafên mirovan, gelek sazî hebûna gelê Kurd pejirandin û biryarên ku bikaranînên mêtinger protesto dikin, deranîn. Di sala 1987'ê de, awira gelemperiya navnetewan bêhtir giha naskirina rastiya şerê me ê rizgariya netewî û têkoşîna me çêtir fahmkir. Keftûlaftên dewleta Tirk ên ji bo mîna "terorîzm" şanîkirina şerê me ê rizgariya netewî serjêrçûn û di vê barê de tu encam nekete destê vê dewleta mêtinger. Awira gelemperiya navnetewan, bi bawirnaman duxuyankir, ku mirovkuj û vebirên rast çînên serdest ên Tirk in.

Weşan û şaxên navnetewan zêdetir destpêkirin, ku pelên xwe ji bo pirsa Kurdistanê vekin. Di gelek nivîst û bernaman de, bi şêweyeka dorfireh li ser Şerê Rizgariya Netewa Kurdistan û peşengên vî şerî PKK, ERNK û ARGK, duxuyan û bawerî pêşkêşbûn. Gelê me di qada navnetewan de, dengê xwe gihand girsên dorfirehtir.

Li welat, şerê pêşmergan a ku ARGK pêşvedibe, heya pîveka pêwist rayên xwe di axê de dagerand. Gava ji alîkî hundabunên me kêmtirbûn, ji aliyê din ê jî hêzên me ger bi hîma cengê ger jî bi hêjmarî xurttirbûn. Bi livbaziya li Şirnexê, di mêjûya 31'ê Kanûnê de, eşkerebû, ku şerê me ê gerîlla ragirtiye û xwe dagerandiye.

Li bajaran alîkarî û sempatiya girsên gel ji bo têkoşîna me, hîn bêhtir zêdebû. Yekîtiyên Eniya me ku girsên xebatkar ên li derveyî welat vanan damezrandine, bûn bersivek ji bo damezrandina rêkxistinên konevanî ên gelê me.

Taktîka dijminê mêtingerê faşîst a ji bo li bajaran û hinde derdorên bejî de, tenê hêştina pêşmergan, hate şikandin. Plana, ji bo pêşmergan hêştina mezrayan û gundên piçûk û komkirina hêzên artêşê li bajaran û hawîrdorên stratejî jî, hate rawestandin û şikandin. Weke ku pêşmerge karîn serdestiya xwe li hinde êrdiman avabikin, wusa jî karîn xwe bigihênin bajaran û derdorên din ên pewist. Bi vî awahî şerê pêşmergan belavî êrdimên firehbû. Xebatên dijmin ên ji bo tenê hêştina vî şerê serxwebûn û azadiyê tev bêhuda çûn û belavbûn.

Sala '88 wê bibe salakî serfîraziyê a nûh

Şerê me ê rizgariya netewî, ku sala 1987'ê bi serkeftinî li du xwe hêla û bi hilpişkînên mezin buhurand, wê bizanibe di sala 1988'ê de jî li ser vê bingehê biserkeve û serfîraziyên mezintir bi destê xwe ve bêne.

Sala 1988, wê bibe ew sal, ku şerê rizgariya netewî ê gelê me ji her aliyan ve xurtbûye, pêşveçûnên Enî û Artêşê xwe gihandine bendavên xwe û ev pêşveçûn xwe lezandibin. Prestîja têkoşîna me ku ger li welat û ger jî li derveyî welat gelekî bilindbûyê, wê xurttirbibe.

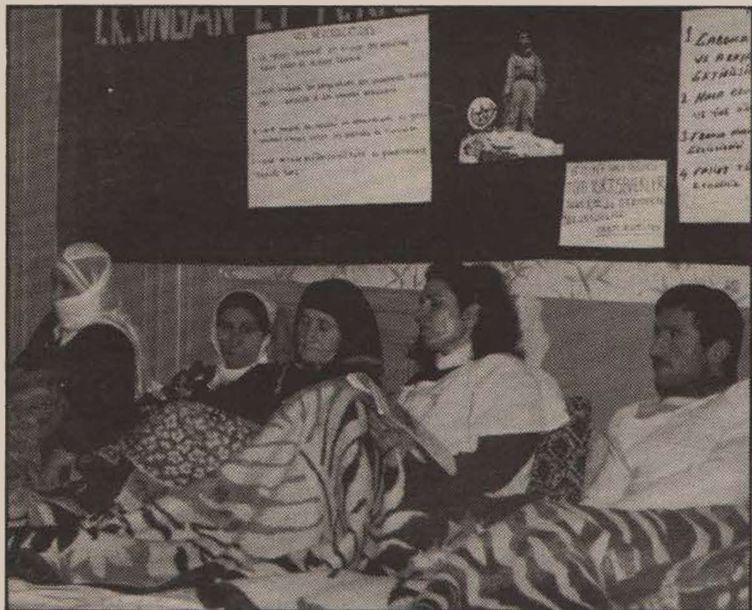
Di vê salê de, girsên welatperwer wê bêhtir xwe bigihênên nav refên Enî û Artêşê. Ji niha ve di dîroka berxwedana me de, serfîraziyên herî bilind tên neqşandin, ji bo di vê sala pêşiya me de. Yekîtiyên ARGK, ku hêzên dijmin ên hêjmara wan digihe bi hezaran kes pelixandine, wê di sala nûh de, dirûşma "hertişt ji bo birekî azad ji xaka niştîman" bêhtir pêşvebibin û vê dirûşmê biqulibênin "paqijkirina tevayî welat ji dijmin." Yekîtiyên ARGK wê xebatên xwe ên di vê barê de berdewam bikin. Wê şerên xwe heya ku solên gemar ên serbazên dijmin ji her bosta xaka niştîmanî şerîn û bedew bên derxistin, bidomênin. Lewma em dibêjin, sala 1988 ji bo gelê me, wê bibe salekî serfîraziyan û sûd û berjewendên gelê me biserkevin. Dengê pêşmergan ê ku mizgîniya serfîraziyê didê, niha qubetir bilinddibe. Û ev dengê awazî wê hertim bilindbûna xwe xurttir û bi qudrettirbike...

Berxwedana gelê me ê bin pêşengiya ERNK kompleyên dewleta Tirk û piştgirên wê dişkêne

"Bi livbaziyên, tunde protestoyên li dijî bikaranînên karbidestiya Frense ên dijminê Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan û gelê me ne, didomin"

Welatperwerên ji Kurdistanê, livbaziyên xwe ên protestoyê li dijî karbidestiya Frense ku 3 welatperwer koçberê Gabonê kiriye, berdewam dikin. Livbazî bi rengê vegirtina avahiyan, rêveçûnan ûhw. pêktên. Livbaziyên ku vê taliyê de çêbûn, di nama jêrîn de hatine diyarkirin:

*"Tevlî welatperwerên ku livbaziya vegirtinê pêkanîn, welatperwerên di xweragirtina birçîmayinê de ne, rêveçûneka biqasî 500 metran bicihanîn û protestoya xwe li dijî konevaniya nefîkirinê a karbidestiya Frense bilindkirin. Daxwaza vegirandina welatperweran ji welatê Gabonê diyarkirin. Livbazîkar ku di nav wan de zarok û jin jî hebûn, dirûşmên nola; **"Bijî Serok APO!"** û bi Frensizî ji **"Erê ji bo Kurdistan, ne ji bo Gabonê!"** bangîn. Ev dirûşme, bala awira giştеyî a Frense xweş kişande serxwe. Bi vî awahî, konevaniya nefîkirinê a karbidestiya Frense ku mejiyê mirovan pênegihêje, hat pîşangekirin.*

Komek ji 55 kesan, tevlî wan jin û zarokên welatperwer ên di xweragirtina birçîmayinê de, avahiya radyona Frense vegirt. Berpirsiyarên radyo, pêşî xwestin livbaziyê birawestênin, lê paşê ji ber berxwedana welatperweran dev ji daxwaza xwe berdan. Herçuqasî berpirsiyarên radyo, gelek pêrgal danîn pêşiya welatperweran û gelek polêsên Frense hatin cihê rûdanê jî, livbaziya bikarhat giha mabestên xwe. Belavoka welatperweran ji radyoyê hate xwendin. Livbazî dora 7 seetan doma û ji kanalên televizyona Frense ên I. û II.'an hat weşandin. Televizyon, bi awakî fireh duxuyaniya welatperweran da naskirin.

4 livbaziyên din jî, ku dora 60 welatperwer tevlîbibûn, li bajarê Parîsê li pêşiya avahiya dadgehî çêbûn. Welatperwer, konevaniya karbidestiya Frense a rojenîn a li dijî gelê me û têkoşîna me bi hilgirtina panqertên protestoyê rabirîn û pîşangekirin. Dirûşmên awazî bangîn. Polêsên Frense xwestin welatperweran belavbikin, lê ji ber xweragirtina dijwar, gavên paşve avêtin. Livbazî, heya ku heyeta dadgehî ji avahiya dadgehê derkete derve, doma. Di vê domanê de konevaniya nefîkirinê û çavtirsandinê a karbidestiya Frense bi dijwarî protestobû.

Berxwedana birçîmayinê a welatperwerên li Gabonê jî berdewame.

Dilxwazên ERNK
Paris-Frense"

Livbaziyên protesto li pêşî avahiyên balyozxanên Frense

Li Almanya Rojava bajarê Kolnê, dora 20 welatperwerên Kurd, li pêşiya avahiya balyozxana Frense livbaziyeka protesto pêkanîn. 2 berpirsiyarên balyozxanê dest avêtin demancên xwe û xwestin vê livbaziya demokratî birawestênin. Yekî jî bangî polêsên Alman kir. Bi vî awahî rind derkete holê ku, ka tewrê berpirsiyarên Frensî li dermafê livbaziyên demokratî çawaye.

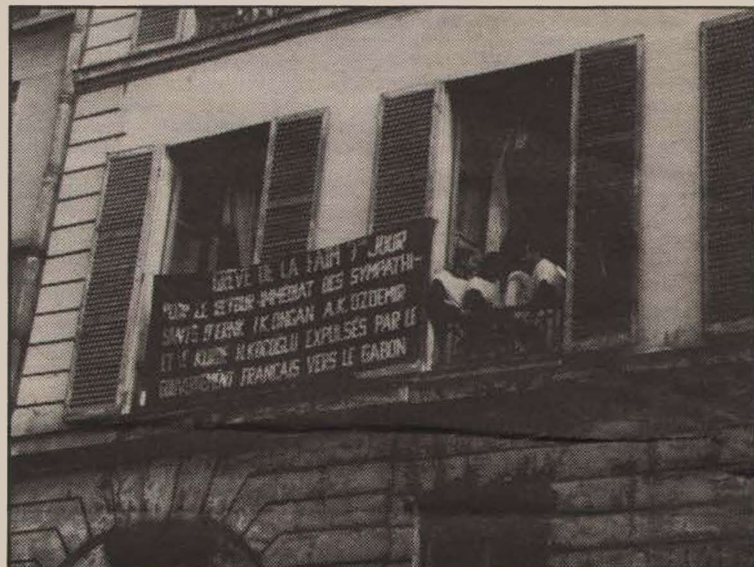
Ji ber xweragirtina welatperweran, berpirsiyarên balyozxanê talî gavên paşve avêtin. Ji bona ku bişênin hikumeta Frense, belavokek li ba wan hat hêştin.

Livbaziyek jî li Hollanda bajarê Amsterdamê çêbû. Dirûşme hatin bangkirin û penqert hatin vekirin. Welatperwerên Kurd belavokek jî gihandin berpirsiyarên balyozxanê. Di belavokê de li ser sê rûdanan duxuyan hebûn.

— Bi destê hikûmeta Frense ber bi Gabonê ve şiyandiya 3 welatparêzên Kurd, hate protestokirin.

— Ziyareta wezîrê Karênderveyî ê Frense Barre li Tirkiyê, hate protestokirin.

— Kuştina dîplomatê Almanî li Parîsê komployeke. Ji ber ku hikûmeta Frense dixwaze vê rastiyê biniximêne, ev rûdan jî hate protestokirin.

Berxwedana birçîmayina hevkarên ERNK li pêşiya balyozxana Frense li bajarê Atîna-Yewnanîstanê

Berxwedana birçîmayinê ku roja 16'ê Kanunê destpêkir û 2 rojan doma, bala gelek mirovan kişande serxwe. Weşanên Yewnanîstanê, cihên fireh ji bo xweragirtina birçîmayinê û armancan dan. Welatperwer, li cihê rûdanê penqert daleqandin û belavok belavkirin. Belavokê de daxwazên xwe bi vê nolê duxuyankirin:

"Ji bo gelê Yewnanîstanê ê bira, weşanan, awira giştiya şoreşger û demokrat û teviya miroviya pêşverû re!"

Weke ku ajansên nûçan ên cihanê nasdan, roja 7.12.1987'ê karbidestiya Frense, bikaranîneka gelek biyan, ku jî bo tevayî mirovahiyê, saziyên navnetewan ên dadgerî û mafên mirovan re gelek biyanbû û wanan xist nav bizdanê, birêxist. Bi hiceta ku berjewendên welêt û aşitî dixin xeterê, 3 Kurdên welatperwer û 14 penahên konevanî ên Îranî, bi operasyoneka ji nişkan ve, girt û bi darê zorê ber bi welatekî Efrîkî, welatê bi navê Gabonê ve koçberkir.

Ev bikaranîna karbidestiya Frense a ku li pêşiya cîhanê di vê barê de eşkere derewan dike û bicihanî, ji serî heya binî berhemeka serpêhatina eşkiyatiya taybetiyên emperyalîst û mêtinger ê Frense ye û bingehên xwe de jî, gunehbariyeka mezin e li pêşiya mirovahiyê. Suçe li dijî mirovahiyê ê mezintir e. Karbidestiya Frense, dawiya vê sedsala bîstan de, hêj jî mafên serxwebûn û azadiya mirovan di bin piyan de diperçiqêne. Weke daxwaza dilê xwe, bûhatiyên mirovahiyê û keleporên navnetewan ji holê radike. Weke dîliyan li penahên li welatê xwe dimeyizêne û nola bezîrganên koletiyê, bi rikekî rezîl xwe dilivêne.

Pir eşkereye ku, karbidestiya Frense bêfihet derewan dike û bi derewên xwe jî, dixwaze hevkariya xwe a tevlî karbidestiya Tirkên faşîst û hêzên emperyalîst û paşverû ên ku veşartî û bi gemarin biniximêne. 3 welatparêzên Kurd ku ber bi Gabonê ve hatine nefîkirin; Alî Kaya, Îsmail Kenan Ongan û Mehmet Seyhan, ji ber zilma karbidestiya mêtinger a Tirkên faşîst xwe dabûn alîkî, ew û mirovên wan ketibûn zîndanan, gelek lêdan û hingavtin bi wan hatibû kirin û li Frense tevlî merivên xwe bi keda destê xwe debara xwe dikiran, bi xwe mezlumbûn û pir xwe têkilî pêşveçûnan nedikirin. Kurdên welatperwer ên ji nava refên gel bûn. Dost û dilxwazên Tevgera Rizgariya Netewa Kurdistan in. Pir xweruye ku, lewma hêrs û gira wan li dijî karbidestiya Tirkên faşîst heye. Ji bilî ku Kurd in û welatparêzin, tu qunehekî wan tuneye. Li Frense bi rewşa penahên konevanî dijiyan.

Nefîkirina 3 welatparêzên Kurd, berdewama kampanya rabirînê a karbidestiya mêtingeriya Tirkên faşîst û tevlî wan a hêzên emperyalîstên Ewrûpa û Emerîka ye, ku dixwazin Bîzava Rizgariya Netewa Kurdistan tenikbikin û biperçiqênin. Nefîkirina van 3 welatperweran, encama lihevhatineka digel komara Tirk e û bi vî awahî jî bicihhatiye. Piştî Swêd û Almanya Rojava niha jî Frense, perdekî provakasyonê a nûh li dijî Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan vekiriye. Bi vêna, hêzên emperyalîst dixwazin pêşengê têkoşîna gelê me bikişênin nav şerekî a li gora platforma ku ewan danîne. Herwusa Komara Tirk, bikaranînên koçber û nefîkirinê ên ku li Kurdistanê bi serê gelê me de têne, li vira bi destê hinde hêzên Ewrupî dixwaze bikarbêne û gelê me û girsên welatparêz bitirsêne. Gelê me û girsên gel, ji PKK, ERNK û ARGK qutbike.

Dilxwazên ERNK
Yewnanîstan"

Berpirsiyariya ERNK Li Frense, bi civîneka rojnaman komploya faşîzma Tirkan rabirî û pîşangekir

Di civîna ku roja 6'ê Çilê de çêbû, pêşaxafdarê ERNK vê duxuyaniyê kir:

"Em komploya li Parîsê, ku taliyê de dîplomatekî Almanî hatiye kuştin, weke perçekî şerê taybetî dibênin, ku li dijî Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan tê birêvebirin. Lew, dîroka dewleta Tirk bi komplo û mirovkujiya konevanî tijiye. Komploya 4'ê Çilê li Parîsê, ne a yekemîne û ne jî a taliyê ye.

"...Rejîma Tirkan a faşîst, gelek komplo û provokasyonên dijbehên ve birêdixe. Navê hinde rêkxistinên ku nînin bikartêne û dixebite bi vê nolê PKK pîşangebike. Bi destê sixurên MÎT'ê belavokan belavdike û dixwaze provokasyonan pêşvebibe.

"..Hinde dewletên Ewrupî, ji ber pêvendiyên xwe ên aborî û konevanî digel dewleta Tirk, xebatên MÎT'ê hesanîdikin. Bikaranînên polêsên Alman û provokasiyonên MÎT'ê li Almanya ên di sala 1987'ê de, ji bo vê yekê hînkarin.

"Herwusa, em bikaranînên karbidestiya Frense, ku ji bo konevaniya dewleta Tirka faşîst alîkarîne, reşdikin.

"... Dewleta Tirk a mêtingera faşîst, daku bikaribe dîliyên şer û gelê me bi bêdengî bivebirêne, dixebite ku bala awira giştеyî biqulibêne aliyên çewt. Bi vî awahî, dixwaze komplo û kuştinên xwe barbike ser şaxên PKK û ERNK û mafdariya vebirîna xwe biafirêne. Alîkî ji komploya 4'ê Çilê, divê bi vê şêweyê bê dêtin."

Civîna agahdarî a Komîta Kurdistan

Bersivên fireh ji bo pirsên ZDF (Televizyona Alman Kanala II.), RTL 1 plus TV, WDR (Radyona Almanya Rojava), AFP (Ajasa Frense), rojnama "Stuttgarter Zeitung" û rojnama Swêdê "Express" hatin dayin.

Roja 4'ê Çilê 1988'ê, "Komîtên Kurdistanê", li bajarê Koln-Almanya Rojava civîneka agahdariyê çekir. Li kêleka gelek endamên rojnaman, televizyona ZDF jî beşdarbibû. Di civînê de "Komîtên Kurdistan", ji ber kuştina dîplomatikî Almanî li Parîsî, komployên Komara Tirk ên li dijî Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan eşkerekirin.

Civîn û naveroka civînê, ji hêla ZDF hatin weşandin. ZDF bernama xwe a nûçên rojê de, cihekî fireh ji bo "Komîtên Kurdistanê" hêla. Herwusa ZDF, li ser pîkolîyên dewleta Tirk rawestiya û eşkerekir ku, gelê Kurdistan ji bo rizgariya xwe a netewî şerdike.

★

Civîna rojnaman a berpirsiyariya ERNK li Ewrupa

Roja 11'ê Çilê 1988'ê li bajarê Bonnê-Almanya Rojava, ERNK civînek bo rojnaman çêkir. Li ser komployên dewleta Tirk a faşîst, ên li dijî PKK û ERNK, duxuyanî hatin kirin.

Li kêleka SDR-Bonn, DPA, RURA-Bonn, French TV, Antenne II., AP, AFP, Reuters, SWF û rojnama "Hûrriyet" tevde 32 ajansên nûçan, televizyon û rojname beşdarî civînê bûn.

Berpirsiyarê ERNK, di civînê de kin wusa got:

"Dewleta Tirk a mêtingera faşîst, a ku jiyana xwe bi pîkolî, kedxwarî, hingavtin, vebirîn û qirkirina li dijî û li ser gelê Kurd didomêne, roja 4'ê Çilê 1988'ê taliya komployekê diplomatekî Almanî kuşt û xwest vê kirina xwe a gemar, bika malê PKK û ERNK ku berpirsiyarên gelê Kurd ê mezlum in. Lê ev komplo, îro hatiye şotûtazîkirin.

Bi vê kirina dewleta Tirk, mana komployên li dijî J. Paul (Papa) û Palmê jî derketin holê. Taybetiyên terorîst û komplovan ên Komara Tirk çêtir hatin naskirin.

Ev rûdan taliya pêvendiyên di navbera Tirkiyê û Frense de derkete holê... Îro, Wezîrê Karênderveyî ê Frense li Tirkiyê ye. Bi vê zîyareta xwe hîm û cesaret dide Dewleta Tirk, ku dewleteka terorîst a pêşemîne... Gelê me û Eniya me, vê pêvendiya bi faşîzma Tirkan re, ji aliyê demokrasiyê û bi navê gelê Frense nola deqeka reş û gemar dibêne. Em vê komployê bi dijwarî protesto û pîşangedikin."

Berpirsiyarê ERNK, herwaha hundabûnên artêşa Tirk a faşîst ên di sala 1987'ê de jî da nasîn û got: *"Gelê Kurdistan, bi bilindkirina têkoşîna rizgariya netewî, wê bizanibe di sala 1988'ê de jî dewleta Tirk a mêtingera faşîst binkeftîbike."*

Hinde pirsên mêhvanan, ji hêla berpirsiyarê ERNK hatin bersivdan. Di vê navberê de rojnamên Tirkan ên ku ketin nava tengasiyan de, pirsên provokatîf diyarkirin. Lê ji ber bersivên rast û rind, hatin ruswakirin.

★

PANZDEHÊ TEBAXÊ

Mizgîn li we şehîdên Diyarbekrê

Li panzdehê Tebaxê, agirekî geş hilbû
Bi hewar û qêrîn, ji ser çiya bilindbû
Şewqa xwe daye gundan, şewqa xwe da bajaran
Tirs û kuştin û mirin, kete dilê neyaran

★★★

Canfîdayên Kurdistan, gotin ji deşt û baniyan
Metirsin va em hatin, lawên we ne bi hezaran
Doza me azadiye, em sunda mezin dixwun
Emê van Tirkên xwînxwar, ji Kurdistanê derêxin

★★★

Dar û ber û kuç û lat, tevde rabûne piyan
Gotin evin xwediyê me, evin ji bo me rih û can
Ava Amed menalî, Botan hêstir rijandin
Dibên em li benda we ne, hun serserê me hatin

★★★

Kal û pîrên Kurdistan, mizgîn didin ciwanan
Dibên va roja we hat, va agirê berxwedan
Keç û kur û xort û bûk, mizgîn li hev gerandin
Refbiref dest dane hev, bi soz û bext qêrandin

★★★

Îro roja yekîtî, roja rabûn azadiyê ye
Îro roja berxwedan, roja hebûn mayinê ye
Îro roja biratî, roja wekhev aşitiyê ye
Îro roja ceng û şer, roja keleş mêraniyê ye

★★★

Gelê Kurdistan rabû, tev girtine destên hev
Tevlî êrîş û qêran, roj li dijmin bûye şev
Agirê serxwebûn geşbû, bo dijmin dojehe
Bawer bikin namirê, berdin serê hezar çem

Nûhat

"Kerkük Türk Cumhuriyeti?"

Cankurd

Ji destpêka cenga cîhanê a yekem heya niha, bo gelê Kurd serpêhatin li pey hev tên. Yek ji van serpêhatiyan ew bû, ku nêzîka 700.000 mirovên bêguneh ji cih hatin hilkirin û berve rojavayê welatê Romiyan (niha ê Tirkan e) mîna pezan hatin ajotin. Ji seqayê, ji birçîbûnê û ji ber zor û setema Tirkan û sipiyan, piraniya wan bi rê de mirin. Raste ku gelek gelên cîhanê zerar û ziyan ji wê cengê dîtin, lê em dizanin ku sermîriyên wan gelan ketin qirka hevûdin û leşkerên xwe dişandin qadên kuştinê. Lê ê me Kurdan? Bo çi, hema bo xatirê Tirk û Eceman, bo Ereban em her hatine kuştin, bêyî tiştekî me di nav lîstikan de hebe?

Dawiya cenga yekê Îngilîzan, bi darê zorê Başûrê Kurdistanê ji dest Tirkan derxistin û bi hinde lîsk û pîlanên gemarî gelê Kurd bêmaf hêştin. Şoreşên gelê Kurd, bi alîkariya Tirkên ku ji xwe re dijmin didît, pelixandin û wîlayeta Musil xistin bin destê dewleteka nûh, ku bi navê Îraqê hatibû avakirin û peyatiya Îngilîzan dikir.

Raste ku Tirk bi dev û ziman, xwe endamekî Netewên Yekbûyî (UN) dibînin, lê çi caran di dilê xwe de guh nadin gotinên xelkê û sama gura her ji xwe re nêçîrê dikin û devê leşkerên wan jî her bi xwînê. Carina bi dizî û carina bi hêriş gelên dora xwe didin kuştin û wêrandikin. Rojekê Ermenî, rojekê Yewnanî, rojekê Ereb û herroj Kurd dane ber kêra xwe. Mal û hebûna wan talan kirine.

Hovîtiya dewleta Tirk a dîrokî diyare û nepêwîst e, ku ez careka din vegerime ser. Ezê tenê navên deran bibêjim: Diyarbekir 1925, Agrî 1928, Dêrsim 1937. Di van heşt salên dawiyê de xweş xwuyakir ku, dewleta Tirk çi hove û çuqas ji mirovatiyê dûre.

Piştî cenga yekê û heya niha Tirkan daxwaza gelek welatan kiriye. Bi taybetî jî daxwaza wîlayeta Musilê kirine. Ji ber ku 30.000 Tirk li Başûrê Kurdistanê hene, Tirk vê heremê bi tevî ji xwe re dêrîn (milk) dibînin û ji bîr dikin, ku 15 milyon Kurd di Bakurê Kurdistanê de hene, ku tu maf bo wan nehatine dayin.

Di van salên dawiyê de, gelek caran vê daxwazê anîne ser lêvên xwe. Di cîhanê de bê fedî û şermî belavkirine, ku birina Musil ne tiştekî dij peymanên cîhanê ye. Lê niha, ji bo daxwazên xwe re nexşe (harita) belavkirine û amadebûna xwe jî, ji bo biryarekî wilo re eşkere kirine.

Di dema Ecevit de, berî hatina junta faşîst, hêriş birin ser Qibrisê. Niha jî çewtî teviya cîhanê diçin. Çend ajanên MÎT'ê dewleteka Tirk li wir çêkirine û xebata xwe ya li dijî Yewnanistanê, bi navê vê dewleta xwe ya qeşmer pêşve dibin. Gelê Kurd jî, ji bo wê cengê kirin hêzingên agirî. Gelek cehşok û nezan, digotin; "Em diçin bihuştê."

Dewleta Tirk a leşkerî, piştî rabûn û hilgavtina Hêzên Rizgariya Kurdistan (HRK), du sê caran hêriş bire ser Başûrê Kurdistanê, bi mabesta ku zorê bîne ser hêzên Kurdî yên li wê derê û cih li PKK teng bike û nehêlibe, PKK ji wir de bilive û dij dewleta Tirk derkeve. Lê ew hêzên Kurd ên belengaz, ku tevayî jîna xwe de bo otonomiyê xebitîne, nekarîn an nexwestin li hemberê daxwaza dewleta Tirk derkevin û serê xwe xistin di nava qûmê de û gotin; "Em bo otonomiyê dixebitin, bila dewleta Tirk ji me nexeyide." Lê gava Tirkan dît, ku ne hêzên Başûrê Kurdistanê û ne jî leşkerê Îraqê dikare li hember leşkerê Tirk derkeve û piştî ku bi wan re û bi sermîriya Îraqê re peyman girêdan pêde, zimanê wan jî dirêjbû. Xwestekên wan bêhtir bûn. Careka din wê sêlika kevin, xistin sazê xwe û sitrana berê dan guhdarkirin, ku wîlayeta Musil a Tirkan e û divê vegere çembera dewleta Tirkan. Lê çawa?

Ji ber ku dewleta Tirk di pirsa Qibrisê de riswa bû, naxwaze têkeve nav şaşiyên berê. Divê jêre pilan û hêjmartin bên danîn. Pilan jî wilo ye:

1- Berî her tiştekî, divê ji Kurdan re bê xwuyakirin, ku leşkerê Tirk, dikare herdemekê dakeve Başûrê Kurdistanê. Ev jî hesan e, ji ber ku tu hêzeka Kurdan li hember dernakeve û bi sermîriya Îraqê re peyman hene, ku herdemekê bi hevre an bi tenê, xwe li dijî gelê Kurd bilivin.

2- Dewleta Tirk dixwaze li pêş cîhanê bide xwuyakirin, ku Musil ji berê ve pareka ji Tirkiyê ye. Ev propaganda jî, li Ewrupa û USA gelek hatiye belavkirin.

3- Divîbû hêzek li wê wîlayetê hebana, ku ajantî û peyatiya dewleta Tirk bike. Ev jî niha bi navê Partiya Demokratî Tirkmenî li Îraqê, hatiye derketin.

4- Divîbû ji dinyayê re bihata xwuyakirin, ku daxwaza Tirkmenan (hêjmara wan 30.000 kese) li Başûrê Kurdistanê, avakirina dewleteka Tirkî mîna ya Qibrisê ye û erk û delameta leşkerê Tirk jî, piştgirtiya bo wan e.

Li vê dawiyê, belavokên MÎT'ê Tirkan li Ewrupa û Emerîka derdikevin. Bi navê Partiya Demokratî Tirkmenî, eşkere û bê çarik daxwaza "Kerkük Türk Cumhuriyeti!" tê kirin. Di belavokan de tê gotin, ku "ev dewlet, van hereman dixe nav tixubên xwe: Musil, Erbîl, Kerkuk, Mendelî û Xaneqîn. Mafên kêmnetewên mîna Kurdan, Ereban, Aşuriyan û Yezîdiyan, di hundirê dewletê de wê bên dayin."

Gelo! Ji vê riswabûnê mezintir çi heye?

Vêca dê bila birayên me ên Başûrê Kurdistanê, ji îro pêve daxwazên xwe bo otonomiyê ê din neşînin Bexdadê. Bila bişînin Kerkukê, "paytextê" dewleta Tirk a qeşmerî çêtire!

Ji îro pêve ê ku dibêje, bila em bo atonomiyeka rast û dirist bixebitin, divê mirov wî bişîne dewleta Tirk a li Kerkukê!

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENİYA RİZGARİYA NETEWA KURDİSTAN

Me salekî serfîraziyê di dîroka gelê xwe de li paş hêşt

Gelê me domaneka bişan a dîroka xwe li paş xwe hêşt. Sala 1987, ji bo gelê Kurdistan bû salekî serfîraziyê, ji bo dijminê mêtinger jî bû salekî rûxandinê. Bi pêşketinên sala 1987'ê, gelê Kurdistan carek din danî holê ku, ewê li dijî dijminê mêtingerê faşîst bi biryarî şerbike. Gelê Kurdistan ê ku salên buhurî de hindekî din xwe nêzîkî serfîraziyê kiribû, di vê salê de **Meşa Azadiyê** bêhtir pêşvexist. Ronak danî pêş çavan, ku bi biryarî ewê şerê serxwebûn û azadiyê pêşvebixwe û bibe serfîraziyê.

Livbaziyên rizgariya nete-

Dûmahîk rûpela 20. de

Dengê têkoşîna serxwebûn û azadiya Kurdistan *Berxwedan* xurttir dest bi sala 1988'ê dike

Agirê şoreşa Kurdistan, pêşketinên ku têkoşîna me a rizgariya netewî bin pêşengiya PKK derxistiye holê û pirsên zanakirina, rêkxistinkirina û têkoşîna girsên gel ên derketin holê, bûne sedemên deranîna rojnama me **Berxwedan**. Rewşa li êrdimê, taybetiyên naveroka dubendiyan, pêşveçûna van dubendiyan û taybetiyên şoreşger û netewî ên têkoşîna tê bilindkirin, Kurdistan qulibandine rewşa mifteyeka şoreşa Rojhelata-Navîn.

Ji holê rakirina debaşbûna welatê me, dawî bi pîkoliyên mêtinger anîn û rawestandina texrîbatên hêzên hevxebatker ên li Kurdistanê û têkoşîna li hemberê van giştan, hatine girêdan bi rêkxistiniyeka bin pêşengekî şoreşger. Ev, têkoşîna li qadên konevanî, leşkerî, çandî, civakî, aborî ûhw. de hewce dikin. Netew, wê xwe di vê têkoşînê de nûh bike û ji nûhve afirandina xwe bicihbêne.

PKK, hemû êrîşên tunekirinê ên mêtingerên Tirkên faşîst û êrîş û komployên hêzên xwesipar û hilweşandkar ên li Kurdistanê pûçkiriye. Li bendexanan berxwedanên dîrokî zakiriye û têkoşîna rizgariya netewî gihandiye hilgavtina konevanî, leşkerî û rêkxistinî a 15'ê Tebaxa 1984'ê. Ev pêşketinên hanan, hoyên rêkxistinî ji bo Eniya Rizgariya Netewî derxistin holê, ku rêkxistiniya girsan a rizgarîxwaza netewî û têkoşînê ye.

Berxwedan, li ber ronahiya van pêşketinên birûmet dest bi

Dûmahîk rûpela 20. de

Li Nisêbînê 2 mamhostayên sîxur bi mirinê hatin cezakirin

2 komên pêşmergên ARGK, ku çûn gundên Daxîçî û Dibekê, tevlî gundiyan civîn çêkirin. Dure 2 sîxûrên ku bin siha mamhostayiyê sîxurî û milîsî rêkxistin dikiran û bi bêsimên li mala xwe de agahî ji gundiyan û hêzên ARGK digihandin artêşa dijmin û herwusa gilîkarî dikiran, bi mirinê hatin cezakirin. Ceza mamhostayên bi navên Îsmet Akdeniz û Îsmet Baran, bi erê gotina gundiyan jî, hat bikaranîn.

Mêtingerên Tirk, dixwazin pêwist li derdorên Mêrdînê, bi mamhostayên sîxur û melleyên cahş tora sîxur û payayan li gundan avabikin. Lê ev tora bêbextiyê bi livbaziyên tunde ên hêzên ARGK, ji niha ve hatiye hilweşandin.

Herweha li gundê Daxîçî, 4 parêzkar ku bi rêya mamhostayan çek li dijî şoreşê rakiribûn û payatiya dijminê mêtinger dikiran, bi erê gotina gundiyan li derî gund bi mirinê hatin cezakirin.

Di van mehên zivistanê de, ARGK giraniya xwe bêhtir dide civînên li gundan û berhevanîna têkoşeran. Lewma di van mehên dawiyê de, gelek xortên gundî xwe digihênin şoreşa serxwebûn û azadiyê.

Operasyon û êrîşên hêzên dijmin jî, ku tevayî sala 1987'ê de birêketibûn, niha rastî binkeftineke reqûpeq bûne. Li derdorên bajarê Mêrdînê serdestiya dijmin, çuqas diçe tenik û sisttir dibe.

Li bin mij û dumana çiyayên berfîn livbaziyên şoreşgerî li Dêrsimê pêşvedikevin û dijmin serjêrdiçe

Livbaziyên berxwedana şoreşgerî, bilî hoyên zivistanê ên giran, li Dêrsimê li dijî garanên artêşa dijmin û sîxuran bêbetlanî berdewam dikin. Civînên gundan û têkiliyên nav refên şoreşê zêdedibin. Hêzên ARGK vê taliyê de gelek xortên Dêrsimî girtin nav refên xwe.

Nola nûçe û saloxên gihane rojnama me, sîxurekî dijmin ku dixwest xwe bizêne nav refên têkoşeran, gava daxwaza wî hat naskirin, reviya ye û cihê şoreşgeran şanî hêzên dijmin kiriye. Taliya gliya vî bebêxt û welatfiroşî, destpêka mehê Kanuna 1987'ê de, di navbera hêzên ARGK û dijmin de, şerekî giran ku çend rojan domaye, derxistiye. Ev şerên giran li dora navça Hayderan sêrpekhatine. Hêzên ARGK gelek serbazên dijmin kuştine. Gelek leşkerên dijmin jî birîndar ketine. Ev rûdan ku rebenî û perîşaniya dijmin datêne holê, bi serhişkî hate veşartin.

Du vê rûdanê, ji bo rabirina glîkar û sîxuran, domana mehê Kanûnê de, civînên referef li gundan hatîne çêkirin. Ev civînên ku nola operasyoneka şoreşger dihatin pêşvexistin, bûn sedema ku gelek xortên Dêrsimî xwe bigihênin şoreşê. Niha gelek xortên Kurd ji Dêrsimî, xwe têkilî şerê rizgariyê dikin. Ji navenda bajarê Dêrsimê û navça Ovacikê, tê saloxdan ku 10 xort xwe gihandine ARGK.

Operasyona hêzên ARGK ne tenê bi vê jî bitixup maye. Herwusa gund bi gund şopa wî sîxurê ku payatiya dijmin dikira hatiye ajotin û taliyê de li gundekî Ovacik sîxur dikeve destê hêzên ARGK. Piştî civîneka tevlî gundiyan, sîxur hate kuştin. Ev bikaranîna şoreşgerî, gava di nava gel de dilovanî derxiste holê, refên glîkar û sîxuran jî bi tirs û xofê tijî kiriye. Bi vê nolê hîma şoreşgerî a hêzên ARGK careka din şanîkir, ku tu çeper nikarin pêşveçûna şoreşgerî birawestênin.

Hinde hêzên hevalbendên dijmin, ku li derdorên Dêrsimê xebatên dij şoreşa Kurdistan birêdixin, ji ber kirinên xwe, ketine nava tirsê.

Berxwedana gelê me ê bin pêşengiya ERNK komployên dewleta Tirk û piştgirên wê dişkêne

- ***Berpirsiyariya PKK li Ewrupa, bi belavokekê komployên dewleta Tirk pîşangekir.***
- ***Berpirsiyariya ERNK li Ewrupa, li welatên mîna Frense, Almanya Rojava, Belçîka û Swêdê civînên bo rojnaman çêkir.***
- ***Welathêzên Kurdistan li Almanya Rojava, Yewnanîstan û Hollanda balyozxanên Frense vegirtin. Li Frense jî gelek sazî hatin vegirtin.***

ERNK civîneka rojnaman li Stockholm û Brûkselê çêkir

~~Di civînê de axafdar~~, duxuyankirin, ku armanca komploya dewleta Tirk, Têkoşına Rizgariya Netewa Kurdistan û hêzên pêşengiyê ên vê têkoşînê PKK û ERNK ne. Herwusa eşkerekirin, ku hin dewletên Ewrupî alîkariya komployên dewleta Tirk dikin û Frense 3 welatparêzên Kurd ber bi Gabonê ve koçberkiriye. Digel van jî, ziyareta Wezîrê Karênderveyî jî di vê çarcivê de ye. Dure xeleka komployan, ji rûdana Papa heya Palmê yekoyeko hatin eşkerekirin.

Taliya civînê de bang ji bo rojnaman û hêzên demokrat hat kirin, ku li dijî komployên dewleta Tirk hişyarbin û hevkariya xwe ji bo ERNK bilindbikin.

Civînê de belavokek jî hat deranîn û belavkirin. Gelek bawirname bo rojnaman hatin hinartin.

Gelek endamên rojnaman, ji gelek welatan beşdarî civînê bibûn.

Li Belçîka şeva hevkariya gel û têkoşîna me çêbû

Roja 10'ê Kanûnê 1987'ê li paytextê Belçîka bajarê Brûkselê şevek ji bo biyaniyan hat dirustkirin. Rêkxistineka demokrat, ku nêzîkahî û sempatiya wê ji bo Kurdan û Têkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan heye, vê şevê sazkiribû û şev, di eywana vê rêkxistinê de çêbû.

Dora 30 demokrat û parêzkarên mafên mirovahî beşdarbibûn. Komeka govendê ji welatê Hollanda jî vexwendîbibû. Piştî ku bi 2 zimanan axafên konevanî çêbûn pêde, mehvanên biyanî pirsên xwe diyarkirin û agahî li ser pêşketinên vê dawiyê xwestin. Gava agahî li ser koçbera pêşveçûna têkoşîna me hatin nasdan, ê din şev, qulibî civîneka agahdariyê.

Şev gelek zînde derbasbû. Taliya şevê de, kesên demokrat ên biyanî, tevlî Kurdên welatparêz rabûn govendê û şahiya dilê xwe anîn zimên.